

தமிழ் பேரவை.

செ, 1736

21.

2
ம21, NISAB
N36.21.11/
169786

ஜாதகாமிருத பலவிமர்சம என்னும் சோதிட கணிதாமிருத சாகரம்.

சுற்கக் கசுடற சுற்றவை சுற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

என்ற முதுரை வாங்கியப்படி எவ்விதக் கல்வியாயினும் குற்றமறச் சுற்றத் தெளிவதே சம்மோர் கட்டமையாகும். அதுபற்றியே வேத புருஷனுடைய அங்கங்கள் ஆறினான் நேத்திர அங்கமாகிய, சோதிட சாஸ்திரமாவது சம்மவர் எனினிலறியும் வண்ணம் ஆரம்பசோதிடர் முதல் பஞ்சாங்க கணித ஆராய்ச்சிவரையில் துர்பிகடகாலமுண்டாகும் விபரம், சர்வதேச அக்ஷரம் செய்யும் முறை, சாஸ்திர உபயாதிகள். வர்கோத்தமம். தசவாக்கம் பிரித்து மடைவு வக்கிர. ரிஜு. அஸ்தமயமறிதல். துவாதசாம்ச சக்கிர நிர்ணயம், உச்சாதி கிரகசங்கியை, கேத்திர திரிகோணுதில்தானங்கள், பார்வைத்தான மலம், திரிகரண சக்கிரமறியும் விதம், மற்றும் ஜாதக கணிதத்திற்காய்வேண்டிய லக்ஷணஸ்புடம்—சுக்ஷத்திரஸ்புடம், பாவகஸ்புடம், கிரகங்களில் ஆதி, உச்சாட்டி நீச்சம்பகை முதலியபலம்; மண்டல சமயசார பருவம், மண்ணை என்னத் தூயம் சொல்லும் வார்க்கம்; ஆருடபாவம், விஷயத்தை யறிந்தபிறகு முடியும் முடியாதெனக் கூறும் வகை; காலசக்கிரம், அஷ்டக வார்க்கம், கோசாரம்; லக்ஷபாவம்; சகோதரபாவம்; மாதுருபாவம்; புத்திரபாவம்; கோக பாவம்; கனத்திரபாவம்; ஆயுள்பாவம்; பிதர் பாவம்; தொழில், லாபம், வீரய முதலியவைகளும்; ருதுகால பலாபலன்களை வினக்கும் மார்த்தகமும் மண் முதலியவைகளையும் செவ்வனே வினக்கி சோதிட வித்வதிகாமணி கனின் வேண்டுகோளால், சாஸ்திர சம்பந்தமான குதர்க்க வர்த்தகத்தானை மருடன் சாஸ்திரசம்பந்தமான உண்மையைத் தென்னிய கடைபிடுகின்றேன் துச் சாட்டும் புராதன கணிதசாஸ்திர மூலமாய் ஒவ்வோர் விஷயங்களுக்கும் சந்தேக நிவர்த்தியாக, போதுமான காரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்டி, ஜாதகாமிருதபலவிமர்சம் என்னும் ஜாதககணிதசாகரம் என்னும் புதுப்பெயர் குட்டி உலக பரோபகாரமாக குறைந்தவிலையில் தயார் செய்திருக்கிறோம். இத்தாலியுள்ள விஷயங்கள் பெரும்பாலும் சாஸ்திர சம்பந்த சந்தேகங்கள் நிவர்த்தி செய்யவும் உன்னப்படி உண்மைப் பலன் சொல்லவும் ஏது வாகும். சோதிடர்கள் பொதுவாய் ஜனன கால லக்ஷணங்களை சந்தேக மின்றி எடுத்துக்காட்டவும் யோகாவயோகங்களும் அவைமுண்டாகும் காலம் கரும் தமிழ் வாசிக்கத் தெரிந்தவர் இப்புத்தகத்தைக் கொண்டு கணிதம் செய்யத்தக்க எனியகடையிலெழுதியுள்ளதாகையால் இப்புத்தகத்தை உபயான்போர் பெரிதும் பயன்படுவாரென்பதற்கு நிரிதேனுமையுமின்.

இப்புத்தகத்தி லடங்கிய விஷயங்கள்.

1. சுட்சத்திர விவரணம்.	9. தாத்கால சந்தருமித்திரத்தமம்.
2. விவர பொருத்த நக்ஷத்திரங்கள்.	10. காலகத்தமம்.
3. ஜன்ம சுட்சத்திர பலன்.	11. சுப, பாரிகன்.
4. இராசி.	12. நேத்திர திரிகோணுதில்தானம்.
5. இராகிகளில் சாஸ்திராதிகள்.	13. ஆட்சி, உச்சாதிசன்.
6. ஜன்ம லக்ஷண பலன்.	14. உச்சாதி கிரகசங்கியை.
7. கிரகங்கள்.	15. இராகிக்கு சுப, பாரி.
8. அவைகட்டுந் சந்தருமித்திரத்த	16. பார்வை.

17. ஸ்தான பாவங்கள்.
18. பாவ ஸ்தானங்கள்.
19. வங்கிராதி.
20. பலங்கள்.
21. சாத்வீகாதி காலங்கள்.
22. நவாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.
23. அந்திய நவாம்ச இராகிகள்.
24. வர்க்கோத்தமம்.
25. திரேகாண சக்கிர நிர்ணயம்.
26. ஹோரா சக்கிர நிர்ணயம்.
27. திம்சாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.
28. த்வாதசாம்ச சக்கிர நிர்ணயம்.
29. குவிகைகால ஸ்தான நிர்ணயம்.
30. லக்ஷி நிச்சயம்.
31. ஸ்திரி புருஷ லட்சணம்.
32. கால ஹோரை.
33. ஜன்ம கால லட்சணம்.
34. த்விக்கிரக யோகம்.
35. திரிக்கிரக யோகம்.
36. குசகாதி யோகங்கள்.
37. ஸங்கியா யோகங்கள்.
38. தரித்திராதி யோகங்கள்.
39. ஆசிரிய யோகங்கள்.
40. விசேஷ யோகங்கள்.
41. ஊமை.
42. அந்தகத்துவம்.
43. பதிதபாவம்.
44. புஷ்டியம்சம்.
45. ஸ்திரி ஜாதகம்.
46. ஸ்திரி லட்சணம்.
47. கனத்திர பாவம்.
48. புத்திர பாவம்.

49. அபுத்திர பாவம்.
50. சகீகாரம்.
51. வியாதி.
52. பாலாரிஷ்டம்.
53. அற்பாயுர்பாவம்.
54. மத்தியாயுர்பாவம்.
55. தீர்க்காயுர்பாவம்.
56. நிரயாண விஷயம்.
57. மாரகம் கொடுப்பவர்கள்.
58. தலைகள்.
59. நட்சத்திர தலை.
60. அதன் புத்தியாதிகள்.
61. ஸுமாசாதிகள்.
62. நட்சத்திர தலைகளின் புத்திர காலங்கள்.
63. சக்கிர தலைகள்.
64. சக்கிரதசா காலங்களும் தாட்சு.
65. சக்கிர புத்திகள்.
66. தசாபலங்களின் விதிகள்.
67. தசாபலன்.
68. கோசரம்.
69. அஷ்வர்க்க சக்கிரபித்தா.
70. கோசர பலம்.
71. அந்தபலன் தரும் சமயம்.
72. கோசர வேதை.
73. அஷ்ட வர்க்கம்.
74. அதன் விதிகள்.
75. கண்டதிரிய விவரம்.
76. விவாக பொருத்தங்களின் விவரம்.
77. பொருத்தங்களின் லட்சணம்.
78. விவாகத்திற்கு தோஷங்கள்.
79. முகத்தங்கள்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

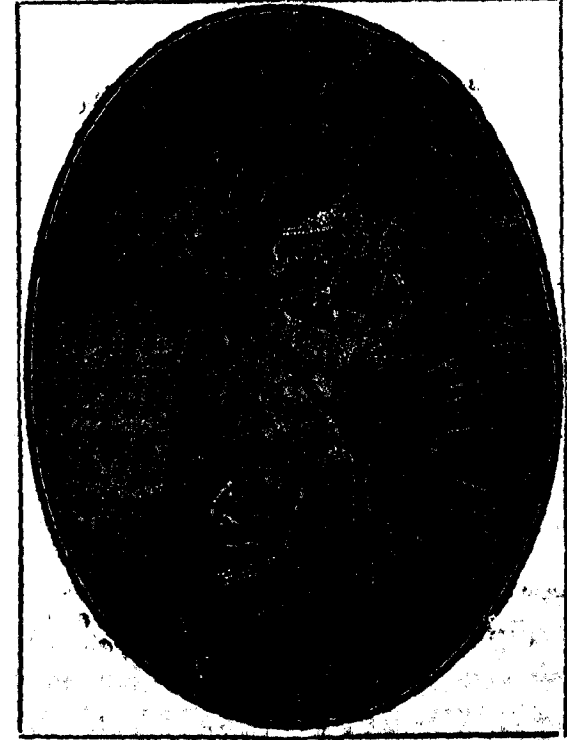
ஜோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம் மண்ணவும், 9 கிரகங்களை 12 இராகிகளில் அடைத்து ஆட்சி புர்தல் இவை களை கண்டு பலாபலன் சொல்லவும், இராசியில் 7 கிரகங்கள் ஒன்றாகக் கூடி கிறப்பினும், இரண்டு மூன்று கிரகங்கள் சேர்ந்திருப்பினும் வேறு விதமாக னாதி மாறிவிருப்பினும் அவைகளுக்கு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்து சொல்ல லும் இதனால் தெரிந்தகொள்ளலாம். இதன் விலை ரூபா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்,

காதலருக்கு இன்பத்தரும் னாதன னால்
அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்
வேளையாழிற்ற!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள் (நான்காம் பதிப்பு)

அழகிய சினை கலிகோ னைப்பட்டு கன்
னைக் கவர்த்தக அநேக ஆபீஸின் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெதர்வெயிட்
மேயில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளத.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தர்ப்பங்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இது காதலர்க்கு இன்பத்தரும் னாதன னால், போலானந்தத்தை விடும்
அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.
இது காதல் இன்பத்தை உன்னதமானந்த அனுபவித்த, இன்னந்த
கணை கல்வாழ்க்கையாக கடத்திப் போனந்தக் கடலில் மூழ்கி கந்தந்த
கைப் பெற்று, மதுமைப் பயிளையும் அடைந்த கேதுவாயிருக்கும்படி, மந்த
இன்னமார்த்தங்கள் கிறந்த இந்த ஆபீஸ் இரகசிய தரிசுவெயிட் மெனி
கிடம்பெற்றிருக்கிறது. இதில் மது பூர்த்தி கொடுக்க சாஸ்திரத்தின்சாரம்

சகலனும், அகப்பொருள் துல்களின் கருத்துகளும், தேச தத்துவ சாஸ்திரம் கல், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றின் கூறப்பட்டிருக்கும் பல அறிவு விஷயங்களும், நாகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராட்டி, அராபி, இந்துஸ்தானி, கர்ஷி, இங்கிலீஷ், பிரென்ச் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பாச துல்களின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அதை நீழ்ந்துப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் மடம் எனும், லவன் பிராக்குகளும், இன்னும் இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன கரணிய அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிக் கடிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமான வர்களை மணம்புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இவ்வாழ்க்கை யில் இன்னவித மணக்கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அனவந்த ஆனந்தமுத்து அழகிய சந்ததிக்களைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இவ்வுலகத்தில் அடைய வேண்டிய இன்பத்தையும், மறுமை இன்பத்தையும் அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

ஷா தேலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இல்லற இன்ப விஜயம்

"இது எங்கே விருக்கிறது? என்ன ரூபமுடையது? இதை எப்படி உபயோகித்து ஆண் மக்களும் பெண் மக்களும் உலக இன்பத்தை அனும விக்க வேண்டும்?" என்று பலர் இக் கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

உண்மைக் காதல் ரகத்தை விரும்பும் உத்தமர்களை! ககானந்தத்தை விஜயம் சகோதர சகோதரிகளை! "இல்லற இன்ப விஜயம்" என்னும் சித் தின்பாச பொக்கிஷம், ஆனந்தக் களஞ்சியம் சென்னை 'ஆனந்தபோதினி' ஆபீஸில் தமிழ்காட்டுச் சுகவாசிகளின் அதிகவுடவசத்தால் விற்பனைக்குத் தயாரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இஸ்தோர் அருமையான தமிழ்ப் புத்தகம்; இதைப் படித்து ஆண் பெண்கள் அனுபவிக்கத் தக்க இன்ப வகைகள் அந் தினையும் பிரத்தியகமாகக் கண்டு பேரானந்தத்தை அடையலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதார்களுக்கு விலை ரூபா 1.

தமிழ் மெட்டிரியா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்

MATERIA MEDICA

நுட்பவிய பெரிய வைத்திய புஸ்தகமானது ஆங்கில மருத்துக் கலைக் கலை முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உணர்வைக் கெல்விக்கவிடோம் என்கு விளக்குவது. இன்னின்ன கோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருத்து விகைச் சேர்த்த மிச்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டு மென்பதை இத்தால் கன்னுக்கக் கூறுகின்றமையால் இதை ஒர் 'ஆபத்துக் குற வும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுமனக் கிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தம் கன்னுக்குத் தாங்களே கூடிய வரையில் கோய்க்களுக்குப் பரிசாரம் செய்து கொள்ளவும் இத்தால் மிகவும் உபயோகப்படுக. இதன் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

புதித நாவல்!

பெருகும் ஆகம்!!

சற்குணவல்லி

அல்லது

சித்தார் இனாய ஜமீன்தாரணி

(புதி. எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியது.)

இதில் தர்மசென் என்னும் கதாநாயகன் முதலில் ஆனந்தசந்தரி என் னும் மாதை மணக்கிறான். இவனோ கணவனை மதியாத மாபாதகி, சித் தின்ப ஆனந்தத்தையே மதித்து அன்னிய ஆடவருடன் அடிக்கடி உறவாடி கொடி சீலியாகி கொண்டவனை விட்டு கண்டவனுடன் திடீரென்று மறைத்து விட்டான். தர்மசென் மிகவும் யோக்கியன். பிரகு அவன் மேல் காதல் கொண்ட கோமல்வரி சற்குணவல்லி என்னும் சித்தார் இனாய ஜமீன்தாரணி அனைய உன்னப்புடன் மணக்கிறான். இவனோ கற்பின் அணிகலம், செவ் வின் பொற்கொடி, பொறுமையின் பொக்கிஷம், நிறையுடைமை கண்ணை, வீரத் தெய்வம். கணவனைக் கட்டினென மதித்தவன். தர்மசென் முதல் மனை வியைக் கொன்றுவிட்டு மறு மணம் செய்துகொண்டான் என்னும் ஆபாண்ட வான பழி, சந்தர்ப்ப சாக்ஷியங்களால் அவனைப் பலவித பரிசோதனைக் கும், ஆபத்துகளுக்கும் உட்படுத்திற்று. இருந்தாலும் சற்குணவல்லி அவன் கீது வைத்த பிரியம் மாறவில்லை. கடைசியில் ஆனந்தசந்தரி திடீரென்று ஒரு காள் தோன்றி தன் கட்டைக்குத் தக்க தண்டினையைத் தானே ஏற்று தன் கணவன் மீது சுமத்தப்பட்ட வீன் பழியை விளக்கி, ஆவி நீத்தான். இதில் இருவீத மாதர் நடத்தை விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பலவித சீரிமதி கள் தென்னிய எனிய இனிய நடைபில் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தும் ஷா எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆடவரும் பெண்ணும் இதை வாசித்து இருமைப் பயனைத் தேடி இன்புறுவார்களாக.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

புதித தூணி-தப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதினது.

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோகசாதனைத்த ஆகை யும் பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கட்டை அருளிய தேவத்தின் உட்டோருக் களைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல துர்க்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அத் தன் தாண்டவராய கவாகிகள் இயற்றிய கைவல்ய வலீதமும் ஒன்று. இதன் கடை செய்யுளாகவும் மிகவும் கடினமாயிருப்பதால் எவரும் எளிதில் வாசித்தனரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மாரக்கத்தை எவரும் கன்னுள்ளாம். விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி. செ. 187, மதராஸ்.

ஆசிரியரின் ஆங்கிலத்
தெரிந்துகொள்ளும்

ஆனந்த ஆங்கில பாஷா போதினி.

(தான்காம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 1-8-0.

நம். எ., எம். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியரான திருவள்ளு
எம். ஷண்முகசுந்தர முதலியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த
திருத்தங்களோடும், சிறந்த அமைப்புகளோடும், சிறந்த
போதினங்களோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

இதில்-யக்கங்களுக்குமேல் தீக்கு காக்கித்தத்தில் அச்சிடப்பட்டிரு
சீமை கால்கோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

நற்பல கதைகளும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர
சுருக்கமும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிற் சிறந்த
16-ஆப்போன் படங்களுடன் கூடியது.

இக்கதைத் தில் இங்கிலிஷ் இராஜ பாஷையாவிருப்பதால் அதை அங்கே
யும் சற்றுக்கொள்வதென்பது அவசியமா யிருக்கின்றது. அப்படிப் படித்

த சிலர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர்.

புத்தகம், அத்தகையவின் கற்றுக்கொள்வதற்
குதவியாவிருக்கும்படி ஆங்கில பாஷையைத்
தமிழ் மக்களுக்கு எளிதில் போதிக்கும் அரிய
போதனமுறை தாலாபி இது பலர் வேண்டு
கொருக்கிறார்கள் வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்
கின்றது.

இதனைச் சிரத்தையுடன் படிப்பவர் பணச்
செலவில்லாமலும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லா
ததும் மிக எளிதில் இங்கிலிஷ் பேசவும் படிக்க
வும் எழுதவும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆயிரக்
கணக்கான பணச் செலவு செய்து 10 வருஷம்
கடும்பதனம் எவ்வளவு ஆங்கில தேர்ச்சி யுண்
வாருமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம்
ஆகலது 40-நாளில் இப் புத்தகத்தின் உதவி
யுணர்வோடு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அநி
விரவியில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனிதர்
தானே கவனமாக இங்கிலிஷ் கற்றுக்கொள்ளத்

தக்க கார்த்தகனெல்லாம் இதில் விளக்கமாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

இதில் இதுவரை வெளிவராத தான பாடமுறைகளுக்கெல்லாம் வெளி
யிடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ஆயிரம் ரூபாயை
சம்பளப்பட்டிக் கணக்கு, வட்டிக்கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஏற்படுக்
கின்ற வித்தியாசம், அன்னிய தேச நாணய மதிப்பு முதலியனவெல்லாம்
தெளிவாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி செ. 167, மதராசு

ஒளவையார் அருளிச்செய்த
பெட்டகம்.

புதிதாம் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துவிட்டது. விலை ரூபா 2.

கற்கோட்டை

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே நமது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக
விரசிக்கப் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து நமது சந்தாரை
களில் அநேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத்தர வேண்டுமென்று பன்முறை
கேட்டுக் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியார்
வர்களுடைய நாவல்களை வாசித்துள்ள நம் தமிழ் காட்டார்க்கு இக்காவலின்
கவையையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் நாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டி
நமது அகாவசியம் என்றே நினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய நாவல்களுள்
இதவே தலை சிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சுருக்கமாகச்
கீழே குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வரசிப்போர் மனதைப் பூணதாம்
கனர்த்தகொள்வதோடு முடியும்படி அக்கவாச்சி நீங்காது. இது சரித்திர
சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசப்ரஷ்டமடைந்த சில உயர்ந்த
மருட வர்த்தனர்கள் தலை மறைத்து வசிக்கும்போது, செஞ்சு திருவிடும் பிரா
ணபத்துகளில் சிக்கிக் கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்தக்கொள்ள
அவர்கள் செய்யும் வீர தீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் சொல்லொது விக்க
வையும் சோகத்தையும் வீராசத்தையும் ஊட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத
கடக்கைகளும் துணிகரமான தீரச் செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க்
காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு கறை
யில் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்து கொள்ளச் சத்தியவையார்களா விஞ்சி
ஞர்கனென்பதை என்கு விளக்கும். இக் கதையிலுள்ள முக்கிய விசேஷ
மது, இதிலுள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய கடக்கைகளும்
அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு நீதியை
அத்தாட்சியோடு புட்டிருக்கின்றன.

இது தெளிவான இனிய கதையில், ஆங்காங்கு நாம் உணரவேண்டுக
முக்கிய விஷயங்களைப்பெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது
இதில் தாலாசிரியர் திருவருஷப் பட்டமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரர்களுக்கு

விலை ரூபா 1-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி செ. 167, மதராசு

**துரைத்தனத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பெற்ற எமது
சொந்த பிரகரப் பாடசாலை புத்தகங்கள்.**

பாடப் புத்தகங்களின் விவரம்.

1-ம் வகுப்பு மாணவர் தமிழ் பாலபாடம் (1-ம் புத்தகம்)	2 6
2-ம் வகுப்பு மாணவர் தமிழ் வாசகம் (2-ம் புத்தகம்)	3 0
3-ம் வகுப்பு ஷை (3-ம் புத்தகம்)	4 0
4-ம் வகுப்பு ஷை (4-ம் புத்தகம்)	5 0
5-ம் வகுப்பு ஷை (5-ம் புத்தகம்)	6 0
6-ம் வகுப்பு ஷை (6-ம் புத்தகம்)	7 0
7-ம் வகுப்பு ஷை (7-ம் புத்தகம்)	8 0
5-ம் வகுப்பு இளைஞர் இந்திய சரித்திரக் கதைகள்	4 0
5-ம் வகுப்பு இலக்கிய இலகு போதம்	3 0
சிறுவர் துரைத்தன முறைகள் (1-ம் பாகம்)	5 0
சிறுவர் துரைத்தன முறைகள் (2-ம் பாகம்)	6 0

செய்யுட்பாடத்திரட்டு 4 0

உப பாடமாக வைப்பதற்குரிய புத்தகங்கள்.

சதானந்தர்	1 4	சங்ககாலத்துப் புலவர்கள்	1 4
ஜீவகன்	1 0	அல்லது பண்டைத் தமிழ்ப்	
கர்ணன் சரிதை	0 12	புலவர் மாண்பு	0 10
ஸ்ரீ பீஷ்மவிஜயம்	0 10	கண்ணபிரான்	0 4
வீரத்தன்மையுள்ள விரிந்து		உதயணன்	0 6
மாது சிரோமணிகள்	0 10	ஸ்ரீ பாலன்	0 8
கீர்த்திசங்கன்	0 8	தசக்கிரீவன்	0 14
அரிச்சந்திரன் சரிதை	0 8	போஜ சரித்திரம்	0 5
சகோதர வாஞ்சை	0 7	லார்ட் கிளோவ்	0 12
நீலக்கொடி	0 5	முப்பெருந்தாசர்	0 10
மணவாளன்	0 3	சீமந்தனி	0 8
பரசுராமன்	0 3	தக்கன்	0 6
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துறு	0 8	ரிப்பன் பிரபு	0 10
தசாவதார மகிமை	0 6	மாதர் நீதிமஞ்சரி	0 6
சிசுபாலன்	0 8	பாரத வீரர்கள்	0 8
சண்டோபாக்கியானம்	0 6	நான்கு கோடி அல்லது	
அங்கதன்	0 4	நான்கு கடமைகள்	0 4
மங்கனேசுவரன்	0 6	நரிவிருத்தம் மூலமும் உரையும்	0 4
சத்திய வசனன்	0 4	கண்ணகி	0 10
நாலு மந்திரி கதை	0 4	விஜயதிவிட்டர்	0 12
விமலன் or விதிபின் வெற்றி	0 4	கருணாகாரும் சத்தியவேலும்	0 8

**ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.**

உம்
பரப்பிரம்மணம் நம:

ஆனந்தபோதினி

"எப்போது ளைத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி } தாதுவூ வைகாசிமீ கட	{ பகுதி
21 }	1936 ஐஸ் மேமீ 14உ { 11

கடவுள் வணக்கம்.

ஆரா வயிர்தம் விரும்பினர்கள்
அறிய விடத்தை அமிர்தாக்கும்
போரானந்தச் சித்த னெனும்
பெரியோ யாவிக் குரியோய் கேன்
காரார் கிரக வலையினிடக்
கட்டுண் டிருந்த களைகளெல்லாம்
ஊரால் ஒருநாள் கையுண வேற்று
உண்டால் எனக்கிந் கொழிந்திடமே. (1)

எனக்கென் றிருந்த உடல் பொருளும்
யானும் நினவென் றீந்தவண்ணம்
அனைத்தும் இருந்தும் இலதாக
அருளாய் நில்லாது அழிவழக்காய்
மனத்துட் புகுந்து மயங்கவுமென்
மதிக்குட் களங்கம் வந்ததென்னோ
தனக்கொன் றுவமை யறநிறைந்த
தனியே தண்ணத் தனிமுதலே. (2)

நானவங்கள் போகாமல் நாடோறு நந்தமையே
ஆனவந்தார் தாளின்மீ ஆட்புகுந்தாய்—மீனவண்ணைக்
காட்டாமல் நிற்கும் கருத்தறிந்தால் கொஞ்சேயுள்
ஆட்டானுள் ஐயமில்லை யால். (3)

நானவங்கள் போகாமல் நன்னெறியைக் காட்டியெமை
ஆனவந்த கோலங்கட்டு அன்புவைப்ப தெந்நானோ. (4)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் உண்மைத் துறவின் சிறப்பைக் கூறுகின்றார்.

(இ-ள்) தெவிட்டாத அழுத்தினை விரும்பினர்களாகிய தேவர்கள் தேவரீர் மகிமையினை அறியுமாறு கஞ்சினை அழுதமாக்கிய பேரானந்தச் சித்தன் என்கிற பெரியோனே! அடியேன் உயிரினுக்கு உரியவனே! கேட்பாயாக. அருமைதங்கிய சமுசார வலையில் கட்டுப்பட்டிருந்த களைகன் எல்லாம் ஊர் தோறும் ஒவ்வொரு நானாகக் கைப்பிச்சை வாங்கியுண்பேனாயின் இவ் விடத்து அடியேனுக்கு ஒழிந்து போகும் என்க.

அற்புதச் செயல்களைச் செய்து காட்டுவோர் சித்தர் எனப்படுவர். முதல் வன் உண்மையிலேயே விஷத்தை அமிர்தமாக மாற்றிய எல்லாம் வல்ல சித்த ராகவின் சித்தர் என்றார். கையில் உணவேற்றமண்ணும் காலம் நேரிடின் உலகப் பற்றுக்கன் அனைத்தும் ஒழிந்த விடுமாகலின் அத்தகைய நிலைமையி னைத் தந்தருள வேண்டும் எனக் குறிப்பித்தனர்.

2. எல்லாவற்றையும் இறைவனுக்கு உரிமையாக்கியும் மறிக்குட் கனங் கம் வந்த காரணங் காணாது மயங்குதல் கூறுகின்றார்.

(இ-ள்) தனக்கு எவ்வகையான ஒரு உவமையும் இல்லாதவாறு விபா பித்து நின்ற ஒப்பற்ற பொருளே! அடியேனுக்கு என்று நம்பியிருந்த உட லும் பொருளும் யானும் தேவரீருடையன வென்று கொடுத்தபடி எல்லா யிருந்தும் இல்லாதனவாக அருள் வடிவமாய் நிற்காமல் கெடுவழக்காகி மனத் திற் பிரவேசித்துக் கலங்கவும் என்ன நினைக்குன் கனங்கம் வந்ததற்குக் காரணம் யாதோ அறிகிலேன் என்க.

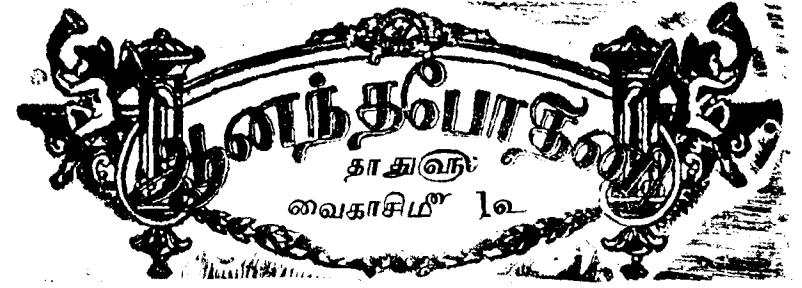
உடல் பொருள் ஆவி மூன்றினையும் தத்தம் செய்த பின்னரும் மனத் தில் மயக்கம் விளைவதற்கு நியாயமென்ன வென்பார் "உடல் பொருளும்.... என்னோ" என்றனர்.

3. இதனால் ஞானசாரியனது அறுக்கிரகம் உண்டாதற்கு ஏது கூறுகி னார்.

(இ-ள்) காலத்தை வீண் காரியங்களில் கழியாமல் எங் காளும் நம் மையே ஆனவந்த ஆசாரியனது திருவடியின் கீழ் அடிமையாயினே, மறுபடியும் உன்னைத் தோற்றுவி யாமல் நிற்கும் அருத்தினை அறிந்தனையாயின் மனமே! நான் உன்னுடைய ஆன்தான். ஐயம் இல்லை என்க.

ஞானசாரியனை வழிபட்டுய்ந்த பின்னர் பிரபஞ்ச முகமாக மனத்தினைச் செலுத்தாது வாழுதலே மேலும் மேலும் ஆசாரியனது அறுக்கிரகம் உண்டா தற்கு ஏது வுண்டாகும் என்பதாகும்.

தந்தையின் வீணே கழிந்து போகாமல் சன்மார்க்கத்தினைக் காட்டி மனம் அடிவழியாக கொள்ள எழுந்தருளிய திருக்கோலங்கட்டு அன்பு வைப்பது எந்த விதமோ என்க.

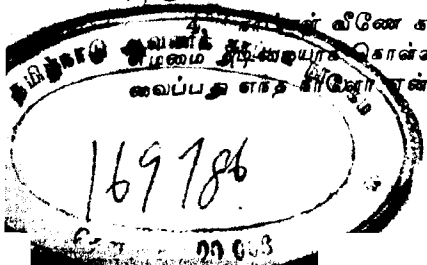
லக்ஷுமணபுரி காங்கிரஸ்.

செனந்தப்பாக்க

சென்ற மாதம் லக்ஷுமணபுரியில் கூடிய 49-வது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட் டம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்று முடிந்த விவ ரங்களை நேயர்கள் பத்திரிகைகளில் படித்திருக்க லாம். இந்திய ரங்களின் கிடுகிடுக்குக் காங்கி ரனைப் போல் வேறொரு ஸ்தாபனம் உழைக்க வில்லை என்பது உலகப் பிரசித்தம். ஐம்பதாண்டுகளுக்கு முன் விரலிட்டு எண்ணத்தக்கவர் களான ஒரு சிறு தொகையினால் காணப்பட்ட காங்கிரஸ் இப் பொழுது முப்பத்தைந்து கோடி மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த ஸ்தாபனமாய்—சர்வ வல்லமை பொருந்திய பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முறை யையே எதிர்த்துப் போராடும்படியான தன்மை வாய்ந்ததாய் விளங் குகின்றது. கார்தியடிகள் காங்கிரஸில் ஆதிக்கம் வகிக்குமுன் இருந்த நிலைமை வேறு; இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமை வேறு. கார்தியடிகள் வருவதற்கு முன் காங்கிரஸில் மிதவாதமும் அமிதவாதமும் இருந்த போதிலும் எல்லாம் கற்றறிந்தவர்களின் கலங்களை நாமும் வாதங்களா கவே இருந்தன. கார்தியடிகள் புருத்திய அமிதவாதக் கொள்கை ஒன்றே ஏழை எளிய மக்களின் கலங்களை நாமும் கொள்கையாக ஆதிக்கம் பெற்று விளங்குகின்றது. இப்பொழுது லக்ஷுமணபுரி காங்கிரஸில் அதிதீவிர அமிதவாதக் கொள்கை ஒன்று செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க பெரிய விசேஷமாகும்.

காங்கிரஸ் எந்த மாகாணத்தில் நடை பெறுமோ அந்த மாகாண வாசியை அதன் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படாது என்பது காங்கி ரஸ் சம்பிரதாயம். இந்தச் சம்பிரதாயம் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு வின் திறத்தில் விலக்குச் செய்யப்பட்டது ஏன்? காங்கிரஸ் தலைவராக முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய உரிமை வாய்ந்தவர்களிற் கிலர் தாமாக ஒதுங்கி வின்றுகொண்டு, முன்னரும் ஒரு முறை காங் கிரஸில் தலைமை வகித்தவரான பண்டித ஜவஹர்லாலுக்கே மீண்டும் தலை மைப்பதவி தேடியடைபுமாறு செய்ததேன்? என்பன போன்ற கேள்

விகளுக்கு விரிவான விடைகளை எழுதிக்கொண்டிருக்க நாம் விரும்பவில்லை. தீவிர சமதரும வாதிடாகவும் வாலிபர் தலைவராகவும் விளங்கும் பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவும், அதேவிதமான தீவிரக் கொள்கை படைத்த ஸ்ரீ பிரகாசரும் முறையே தலைவராகவும், வாவேற்புக் கழகத் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருந்தனர் காட்டின் மனப் போக்கை நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம். இந்தியாவில் சமதரும வாதி களின் தொகை இன்னும் பெரும்பான்மையாகப் பெருகவில்லை. சம தருமம் என்றாலே துள்ளிவிழக் கூடிய தேசியத் தலைவர்களின் ஆதிக்கமே மேலோங்கி நிற்கிறது. இனி, மற்றவர்களைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டியதே இல்லை. இந்தியாவில் மகாநாட்டுத் தலைவரும் வாவேற் புக்கழகத் தலைவரும் ஆகிய இரண்டு பேரும் தீவிர சமதரும வாதி களாகவே அமைந்ததானது காலச்சக்கரத்தின் வேகத்தையே வெளிப் படுத்துகிறது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவின் தொண்டு—அவர் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்காக அடைந்துள்ள கஷ்ட சஷ்டங்கள்— அவரது களங்கமற்ற தன்மை—அவரது குடும்பத்தின் திபாகப் பெருமை முதலியவை அவரைச் சம்பிரதாயத்திற்கு விரோதமாகக் காங்கிரஸ் தலைவராக்கின்றன என்று ஒரு சிலர் வாதிக்க முன்வந்தாலும் அவருடைய தீவிர சமதருமக் கொள்கைகள் நாட்டில் செல்வாக்குப் பெற்று வருகின்றமையும், புதிய உயிருள்ள நிருமாணத் திட்டம் வேண்டும் என்ற வேட்கையும் அவர் தலைவராக ஏதமனதாகத் தேர்ந் தெடுக்கட்டைக்கு முக்கிய காரணங்களாகும் என்று நாம் கருதுகின் றோம். பட்டக்கல்வி பயின்று வேலைபில்லாத திண்டாட்டத்தில் தத் தளித்துக் கொண்டிருக்கும் பெரும்பாலான வாலிபர் உள்ளங்கள் சம தருமக் கொள்கைகளுக்கு நல்வரவு கூறிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை யாரோ மறுக்கவல்லார்? காங்கிரசிலும் சமதரும வாதிகளின் கஷ்ட காலங்களுநாள் வலிமை பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. எனவே தலைவர்-வாவேற்புக் கழகத் தலைவர் ஆகிய இருவரும் சமதருமவாதிகளாகவே அமைந்தது இயற்கையாகப் பொருந்தி விட்டது எனலாம்.

பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவின் தலைமைப் பேருரை கம்பிரமா னது. பட்ட வர்த்தனமானது. உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் பொன்றுபேசும் தன்மை அப்பேச்சில் ஒரு சிறிதும் இல்லை. அவரது சொற்பொழிவு தற்கால உலகஅரசியல் விவகார உண்மைகளையும், இந்தியாவின் அரசியல்—சமூகவியல் நிலைமைகளையும் உள்ளடக்கியே காட் டும் பிரதிபிம்பம் என்றே சொல்லவேண்டும்.

இந்தியாவின் முன்னேற்றம் என்றால் என்ன? அது எத்தகைய அந்தஸ்தை அடைதல் வேண்டும்? உலக விவகாரங்கட்கும் இந்தியாவுக் கும் உள்ள தொடர்பு என்ன? என்பனபோன்ற அம்சங்களை அவர் சிறிதும் ஒளிமறைவின்றி வெளியிட்டுவிட்டார். “சமதருமமே (அபேதவாதமே) இந்தியாவின் விமோசனத்திற்குரிய சாதனம். இக் திய விமோசனத்திற்கு மட்டுமன்று—உலக விமோசனத்திற்கே அது

தான் பரிசாரம் அளிக்கவல்லது என்று நான் நம்புகின்றேன். நான் விளக்கமற்ற ஜீவகாருண்ய முறையைக் குறிக்க இப்பதத்தை உபயோ கிக்கவில்லை. சாஸ்திரீயமான பொருளாதார முறையை ஒட்டியே இதை உபயோகிக்கிறேன். சமதருமமுறை என்பது வெறும் பொரு ளாதாரத் தத்துவத்தை மட்டும் குறிப்பதன்று. அது வாழ்க்கைத் தத்துவத்தையே குறிக்கின்றது” என்று அறிஞர் ஜவஹர்லால் கூறியதைப்போல் இதுகாறும் காங்கிரஸ் மகாநாடுகளில் தலைமை வகித்த எந்தத் தலைவரும் கூறவில்லை. மேலும் அவர் “சமது அரசியலை எமே நிர்ணயித்துக் கொள்ளவேண்டும். வெளிபார் முடிவு நமக்குத் தேவை இல்லை. நாம் ஜனப்பிரதிநிதி சபை அமைத்து அதில் எமக் குரிய அரசியலை நிர்ணயிக்கவேண்டும்” என்று கூறியிருப்பதை இத் திய சட்டசபையில் உள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் சிறப்பாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம்.

ஸ்ரீபிரகாசர் வாவேற்புரையும் பண்டித ஜவஹர்லால் வெளியிட்ட சமதருமக் கருத்துக்களையே பெரிதும் வற்புறுத்தி நின்றது. வாவேற்புரையின் இயற்கைக் கேற்ப அது சுருங்கியிருப்பினும் பொருட் பொலிவுடன் விளங்கி நிற்கின்றது என்பதில் ஐயம் இல்லை. “காங் கிரஸிலுள்ள நாங்கள் தற்காலச் சமூக நிலையையே மாற்றி அமைக்க முயல்கின்றோம். ஒரு சிலர் இந்திரபோகம்—ராஜ போகங்களை அது பிடிப்பதும், பெரும்பாலோருக்கு அன்னப்பிடி வெல்லப்பிடியாய் அவர் கள் தெருவில் நின்று திண்டாடுவதுமான ஒரு நிலைமை இன்னும் நீடிப்பதென்றால் அது சகிக்க முடியாததாகும். சிலர் அளவு கடந்த அதிகாரம் வகிப்பதும் பலர் அடிமைகளாய் அல்லற்படுவதும் கூடாது” என்று ஸ்ரீ பிரகாசர் வெளியிட்டுள்ள உணர்ச்சி ததும்பும் மொழிகள் அவரது சமதரும வேட்கையை இனிது வெளிப்படுத்தும் என்று நம்புகின்றோம். இப்படிக்கூறுவதால் பெரிபோர்கள் மன வருத்தம் அடைபக்கூடாது என்று அவர் கேட்டுக்கொண்டு “பெரிய மனிதர்களைக் கண்டு நான் எப்போதும் மயங்குவதில்லை அவர்கள் எனக்கு உற்சாகத்தை அளிக்கவில்லை. வயல் வெளிகளிலும் தொழிற் சாலைகளிலும் உழன்று உழைக்கும் சாதாரணப் பாட்டாளிகளே எனக் குப் பெரிபவர்கள். அவர்களுடைய அந்தஸ்தும் வாழ்க்கை நிலையும் உயர்ந்தா லொழிய நாம் செய்யும் முயற்சிகள் எவ்வளவு சிறந்தன வாக இருந்தாலும் பயன்படமாட்டா” என்று கூறியிருந்த ஸ்ரீ பிரகாசரின் உண்மை கோக்கமும் போக்கும் நன்கு விளங்கும் என்று நம்புகின்றோம். மேற்காட்டியவற்றில் காங்கிரஸ் தலைவரும் வாவேற் புக் கழகத் தலைவரும் ஒரே கொள்கை படைத்தவர்கள் என்பது தெளிவாகும். இவர்களால் காங்கிரஸ் புதிய வழியில் திரும்பக் கால் கோள்வியூ செயல்பட்டிருக்கிறது என்றே கூறலாம். யாரோ ஒரு சில உலகப் போக்கறிபாத கிணற்றுத் தவளைகளையும், சுயநலமிகளையும் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாரும் சமதரும முறைகளைக் கொள்கை அள

வில் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வந்துள்ள சமூக அமைப்பைத் திடீரென்று மாற்ற முயலும்போதே சங்கடங்கள் குறுக்கிடுகின்றன. கல்லி யற்றவும், முற்போக்கும், நாகரிகமும் பொருந்தி விளங்கும் மேனாடுகளிலேயே சமதரும முறைக்கு எதிர்ப்புகள் பலமாகக் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கும்போது, இந்தியாவைப்பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ? எனவே, காங்கிரஸ் மகாசபைத் தலைவர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும், வாவேற்புக் கழகத் தலைவர் ஸ்ரீ பிரகாசர் அவர்களும் வெளியிட்ட சமதருமக் கிளாஸ்கைகள் நடைமுறையில் தருவதற்கு நீண்டகாலம் பிடிக்கும் என்பது எமது அபிப்பிராயம். இதற்கிடையில் காங்கிரஸ் விவசாயிகள்—தொழிலாளர்கள் போன்ற பாட்டாளிகளின் சேஷமலாபங்களைக் கவனிப்பதில் முனைந்து நிற்கவேண்டும். இன்றேல் பல விபரீதங்கட்கு இடம் உண்டாகலாம்.

லக்ஷுமணபுரி காங்கிரஸ் இரண்டொரு விஷயங்களைத் தவிர உற்ற எல்லா விஷயங்களிலும் நாட்டுக்கு நல்லவழி காட்டி யிருக்கிறது என்றே சொல்லவேண்டும். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியில் சரியானபடி அதிகப் பிரதிநிதித்துவம் இருப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. அடக்கு முறைக் கண்டனம், அயல் நாட்டு இந்தியர் சேஷமலாபம், அந்நிய நாடுகளில் பிரசாரம் முதலிய அம்சங்களில் காங்கிரஸ் மகாசபை கருத்தைச் செலுத்தியது கண்டு நாம் கழிபேருவகை அடைகின்றோம். கமிட்டித் தேர்தல்களுக்கு உடல் உழைப்பு சிபந்தனை இருந்தது மிகுந்த இடையூறு விளைத்தது. இதனால் தகுந்த யோக்கியதையும், ஊழிய உணர்ச்சியும் வாய்ந்தவர்களில் அநேகர் வாழடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. லக்ஷுமணபுரி காங்கிரஸ் உடல் உழைப்பு கிரிப்பந்தத்தை நீக்கி விட்டது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். சட்ட சபைத் தேர்தல் போட்டுகளை எடுத்து விட்டது சரியானதே. புதிய சீர்திருத்த அரசியலை நிராகரிக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் தீர்மானித்திருப்பதும் நியாயமே. அதற்குரிய காணங்களும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நிராகரிப்பு என்பதற்கு எத்தகைய குயுத்திகளுக்கும் இடமில்லை. அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும் என்பதே காங்கிரஸ் தீர்மானம். புதிய சீர்திருத்தத்தில் காங்கிரஸ் காரர்கள் மந்திரி பதவி போன்ற உத்தியோகங்களை ஏற்றுக் கொள்வதே வேண்டாமா? என்பது பெரிய பிரச்சினை ஆகிவிட்டது. இதற்குச் சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் இதுகாறும் பிரசாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “உத்தியோகம் ஏற்கும் விஷயம் லக்ஷுமணபுரி காங்கிரஸ் தீர்மானிக்க வேண்டும். அதற்கிடையில் யாரும் இதைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது” என்ற கட்டளைகள் அவ்வப்போது பிறப்பிக்கப்பட்டு வந்தன. இப்பொழுது லக்ஷுமணபுரி காங்கிரஸ் இதைப்பற்றி என்ன முடிவு கட்டியது? ஒன்றும் இல்லை

என்று தான் சொல்ல வேண்டும். “நிலைமை எப்படி இருக்குமோ தெரியாது. இப்பொழுது ஒன்றும் நிச்சயமாகச் சொல்லுவதற்கில்லை. எனவே இப்பொழுது உத்தியோகம் ஏற்கும் விஷயமாக ஒரு முடிவு செய்து விடுவது சரியன்று. மாகாணக் கமிட்டிகளைக் கலந்து கொண்டு இவ் விஷயத்தைத் தக்க சமயத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும்” —இதுதான் உத்தியோக ஏற்புப் பற்றிய காங்கிரஸ் தீர்மானம். சத்தியத்தை அடிப்படையாகத் தருமாறாகக் கொண்டு விளங்கும் காங்கிரஸ், பதவி ஏற்கும் விஷயத்தில் மட்டும் மூடு மந்திரங் காட்டுவான் ஏன்? நிலையில் என்ன சந்தேகம் வந்து விட்டது? அது தெளிவாகவே இருக்கிறது? புதிய அரசியலின் வடிவம் என்ன என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி கூடியபோது தெல்லாம் பெரிய மகாநாட்டில் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதும், பெரிய மகாநாடு கூடியபோது அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதும் கைப்பிழைக்கமான செய்திகளாகும். எல்லாருடைய மனங்களையும் அலைத்துக் கொண்டிருக்கும் பதவிப் பிரச்சினை விஷயத்தில் காங்கிரஸ் உண்டு அல்லது இல்லை என்று தெளிவான ஒரு வழி காட்டாமல் போனது குற்றம் குற்றமே. லக்ஷுமணபுரி காங்கிரஸில் தலைமை வகித்த பண்டித ஜவஹர்லால் பதவி ஏற்புக்கு எதிரிடையா யிருப்பதால் இத்தகைய பிடி கொடாத் தீர்மானம் செய்ய வேந்தது என்பது சரியான சமாதானமாகாது என்று நாம் சென்ற தடவையிலும் விளக்கியிருக்கின்றோம்.

லக்ஷுமணபுரி காங்கிரஸ் செய்த முக்கிய தீர்மானங்களுள் விவசாயிகளின் கஷ்ட நிவாரணம் பற்றிய தீர்மானம் ஒன்று குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நமது நாடு விவசாய நாடு. அரசாங்க வருமானத்தில் பெரும் பகுதி நிலவரி வாயிலாகவே கிடைக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கத்தாருக்கு விளைந்தாலும் விளைபா விட்டாலும்—விளை பொருள்களுக்கு விலை யிருந்தாலும் விலை யில்லாவிட்டாலும் நிலவரி வசூலில் இருக்கும் சிரத்தை விவசாயிகளின் சேஷமலாபங்களில் இல்லை என்பது கண்கூடு. நாடோறும் வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் விவசாயிகளின் துயரங்களை காணாத பத்திரிகைகளைக் காணல் அரிது. எனவே காங்கிரஸ் விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்தில் கருத்தைச் செலுத்தத் தீர்மானித்திருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். விவசாயிகளின் கொடிய வறுமை, வேலையின்மை, கடன் ஆகியவையே இந் நாட்டின் முக்கிய அவசரம் என்று கண்டு அவற்றை நீக்க வேண்டிய வழிகளும் காங்கிரஸ் தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தீர்மானம் விவசாயில் தக்க முறையில் அதுஷ்டானத்திற்கு வாவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம்.

ஓம் தத் ஸத்.

நேயர்கட்கு ஒரு வேண்டுகோள்

22-வது ஆண்டின் முன்னறிக்கை

நிகழும் தாது ஆண்டு ஆடித் திங்கள் 1-ம் தேதி (16-7-36) மதது "ஆனந்தபோதினி" மாத சஞ்சிகைக்கு 22-வது ஆண்டு பிறக்கப்போகிறது. தமிழ் மக்களின் அன்பும் ஆதரவும் பெற்று நீண்ட நாட்களாக கின்று கிலவும் மாத சஞ்சிகைகளில் இது முதன்மை வாய்ந்ததாகும். மக்கள் வாழ்க்கை எல்லாத் துறையிலும் செழித்தோங்குமாறு செய்வதே "ஆனந்தபோதினி"யின் தனிப்பெரும் நோக்கம். வரப்போகும் 22-வது ஆண்டு முதல் வழக்கப்படி தமிழ்நாட்டில் பேரும் புகழும் பெற்று விளங்கும் தமிழ்ப்போற்றார், சமயப் போற்றார் கட்டுரைகளும், புத்தம் புதிய அறிவூட்டும் ஏனைய கட்டுரைகளும் "போதினி"யை அலங்கரித்து எல்லாருக்கும் மகிழ்வூட்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். ஆதலால் "ஆனந்தபோதினி"யின் பால் அன்பு பூண்டு ஆதரித்தவரும் சகோதர சகோதரிகள் எல்லாரும் 22-வது ஆண்டின் சந்தாத் தொகையை நாளிது தாது ஆண்டு ஆனித்திங்கள் 31-ம் தேதி (14-7-36)க்குள் மணியார்டர் மூலமாகவோ ரேரிலோ எங்கட்குக் கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டுகின்றோம். சந்தாத் தொகையின் பொருட்டு வி. பி. பி. அனுப்புவதால் தபாற் செலவு 4 அணு மணியார்டர் கமிஷன் 2-அணு ஆக 6-அணு அதிகச் செலவும் சஞ்சிகை வந்து சேர விண் காலதாமதமும் ஏற்படும். ஆகையால் எல்லாரும் மேற்குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் மணியார்டர் செய்து விடுவதுதான் உங்கட்கும் எங்கட்கும் இலாபமும் சௌகரியமும் ஆகும். வி. பி. அனுப்புவதால் இன்னொரு சங்கடமும் உண்டு. அதாவது வி. பி. வந்தால் ஏழு நாளைக்குமேல் தபாலாபிஸில் வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அதற்குமேல் வி. பி.யை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கிரும்புகின்றவர்கள் நாள் 1-க்கு 2 அணு வீதம் தபால் தலைவாங்கி ஒட்டி விண்ணப்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அதுவும் பத்து நாளைக்குமேல் தபாலாபிஸில் வைத்திருக்க மாட்டார்கள். இந்தச் சங்கடங்களை யெல்லாம் உத்தேசிக்கும்போது எல்லாரும் சந்தாத் தொகையை முன்பணமாக அனுப்பி ஆதரிப்பதே நன்மை என்று தோன்றும்.

குறிப்பு:-முன்பணம் அனுப்புவோர் பழைய சந்தாதார்களாயிருந்தால் மணியார்டர் உபனில் தங்களுடைய சந்தா எண்ணைக் குறிப்பிட்டு "22-வது ஆண்டுக்கு" என விவரம் எழுதவேண்டும். புதிய சந்தாதார்கள் "புதிய ஆண்டுக்கு" என்று விவரம் எழுதவேண்டும்.

இனாம்! இனாம்!! இனாம்!!!

சந்தாத் தொகையை குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் அனுப்புகிறவர்களுக்கு அடுத்த ஈஸ்வர வருஷ எங்களது "ஆனந்தபோதினி" பஞ்சங்கம் ஒன்று இனாமாக அனுப்பப்படும். மாணேஜர்.

பிரம சூத்திரம்

(சித்தார் பண்டித-பூ. ஸ்ரீவாசன்)

(574-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

21-வது சூத்திரம். அவதாரிகை:-ஜீவப்ரம்மங்களுக்கு சம்சாரியாக விருக்கும் காலம் சம்சாரத்தைவிட்டு மோகமுடையும் காலம் என்னும் கால பேதத்தால் பேதாபேதம் உண்டாகும் என்னும் கொள்கையைக் கொண்ட ஒளிலோமிமதம் காட்டப்படுகின்றது.

கு. 21. "உத்தர்மிஷ்யத ஏவம் பாவாதித்யெளடிலோமி"

பதவுரை:-உத்தர்மிஷ்யத=முத்தியை யடையும் ஜீவனுக்கு, ஏவம் பாவாத்=இத்தகைய ப்ரம்மைக்கிய பாவயிருத்தலால், இதி=ஜீவத்ருஷ்ட வ்யத்வ உபதேசம் செய்யப்பட்டது என்று. ஒளிலோமி=ஒளிலோமியுஷி (மய்யதே=நினைக்கிறார்).

கருத்து:-தேசம் இத்திரியம் மனம் புத்தி ஆகிய உபாதிகளின் சேர்க்கையால் அவற்றோடு ஒன்றுபட்டுள்ள ஜீவன் ஞானம் தியானம் முதலிய சாதனங்களை அனுஷ்டிப்பதால் சுத்தனாய், தேகாதி சங்காதத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு பிரம்மத்தோடு ஐக்கிய மடைகிறான். இந்த உண்மையைக் கிரமமாகப் போதிப்பதற்கே சுருதியில் ஜீவ உபக்கிரமம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறு தேகாதி சங்காதத்தினின்றும் வெளிப்பட விருக்கும் ஜீவனுக்கு பிரம்மைக்கிய ஞானம் இருத்தலால் அவன் திருஷ்டவ்யனாக (பார்ச்சத் தக்கவனாக)க் கூறப்படுகிறான் என்பது ஒளிலோமி முனியின் கருத்து.

22-வது சூத்திரம். அவதாரிகை:-ஜீவாதம் பரமாத்மாக்களின் அத்தியந்த அபேதம் போதிக்கப்படுகின்றது.

கு. 22. "அவஸ்திதேரிதி காசக்ருத்ஸ்நஃ"

பதவுரை:-அவஸ்திதே=பிரம்மமே ஜீவருபமாக இருத்தலால், இதி=ஜீவோபக்ரமணம் உபபன்னமென்று, காசக்ருத்ஸ்நஃ=காசக்ருத்ஸ்நாசாரியர் (மய்யதே=கருதுகிறார்).

கருத்து:-பிரம்மமே பலவகைப்பட்ட ஜீவாத்மாக்களாக விளங்குதலால் ஜீவப்ரம்ம அபேதத்தைக் காட்டுவதற்காக சுருதியில் ஜீவ உபக்கிரமம் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற தென்பது காசக்ருத்ஸ்நாசாரியரின் அபிப்பிராயம். இவர் மதத்தில் அவிஞ்ஞாத பரமேசுவரான ஜீவனாக விருக்கிறான். இந்த ரிஷியின் கருத்தே சுருதியோடு பொருந்தியதென்றும் சூத்திரகாராரிய வியாசபகவான் கருத்தாமென்றும் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்.

ஆரோபித பதார்த்தத்திற்கு சத்தியமாகிய பதார்த்தமென்று ஆதாரமாக இருத்தல் வேண்டும். கயிற்றாவு திருஷ்டாந்தத்தில் ஆரோபித பதார்த்தத்தின் சொரூபம் விளக்கப்பட்டவுடன் அவ்வாரோபித வஸ்து ஆதார வஸ்து வினும் வேறுகாமற் போகின்றது. இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதாரம் சர்வவியாபகமும் சைதன்ய கனமுமாகவுள்ள பிரம்மமாக விருத்திகின்றது. அது வினங்கினைவுடன் பிரபஞ்சம் இல்லாததாகின்றது. கோதித்தறியப்பட்ட பிரத்தியகாத்மாவும் இத்தகைய லக்ஷணங்களை யுடையவனாகவேயிருத்தலால் அவன் திருஷ்டவ்யனாக (பார்ச்சத்தக்கவனாக) உபதேசிக்கப்படுகிறான். திருஷ்டி கற்பனைக்கு முன்பு ஏகரூபமாக விருத்த பிரம்மமே பல்வித ஜீவாதிகளாக ஆதலால் பிரம்மத்தினும் வேறான வஸ்து ஒன்றுமில்லை என்பதைக் காட்டுவதற்காக சுருதியில் ஜீவதர்ம விவரணத்தோடு கூடிய உபக்கிரமமும் பிரம்ம சொரூப சிறுபணத்தோடு கூடிய உபசம்மாரமும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பது காசக்ருதச் நாகாரியரின் கொள்கையாகும்.

தத்வமசி, ஏகமேவாத்வீத்யம், ஆத்மைவேதம் சர்வம், ப்ராஹ்மைவேதம் ஸர்வம், இதம் ஸர்வம் யதயமாத்மா" என்பன போன்ற சுருதிவாக்கியங்கள் ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் உள்ளதுபோலத் தோன்றும் பேதம் அநாதிய வித்தையின் கற்பிதமேயன்றி, பாரமார்த்திகமல்ல என்பதை நன்கு காட்டுதல் காண்க. மேலும்,

7. ப்ரக்ருத்யதி கரணம்.

23-வது. சூத்திரம். அவதாரிகை:—“சிஷ்யனம் சிஷ்யநியம் சாந்தம் கிரஹ்யம் கிரஜ்ஜனம்” (கனங்க மில்லாதது, கிரியையற்றது, சாந்த வடிவானது, தோஷமில்லாதது, பற்றில்லாதது) முதலிய லக்ஷணங்களை யுடையது பிரம்மம். இவற்றிற்கு நேர்விரோதமான அவயவமுடைமை, அசேதனத்தன்மை, அசுத்தத்தன்மை முதலிய லக்ஷணங்களை யுடையது பிரபஞ்சம். ஆதலால் அத்தகைய பிரபஞ்சத்திற்கு பிரம்மம் குடத்திற்குக் குலாலனைப்போல நிமித்தகாரணமாயிருக்கலாமென்றி உபாதான காரணமாயிருக்க முடியாது. ஏனெனில் “பார்த்தான், பிரதானத்தைச் சிருஷ்டித்தான்” என்னும் வாக்கியங்கள் சுருதியிலிருத்தலாலும் மேலே காட்டியபடி பிரம்மமும் பிரபஞ்சமும் ஒன்றுக் கொன்று நேர்மாறான தன்மைகளை யுடையனவாயிருத்தலாலும் என்று இவ்வாறு வரும் வாதம் கண்டிக்கப்படுகின்றது.

(காரணம் முதற் காரணம் அல்லது உபாதான காரணம், நிமித்த காரணம், துணைக் காரணம் என மூவகைப்படும். குடத்திற்கு மண்முதற் காரணம் (உபாதான காரணம்), குலாலன் நிமித்த காரணம், தண்ட சக்கரங்கள் துணைக் காரணம் என்றாகும்).

சூ. 23. “ப்ரக்ருதிச்ச ப்ரதிஜ்ஞா த்ருஷ்டாந்தானு பரோதாத்.”

பதவுரை:—ப்ரதிஜ்ஞா த்ருஷ்டாந்தானு பரோதாத்=சுருதியிலுள்ள பிரதிஜ்ஞா (விஷய) வாக்கிய திருஷ்டாந்த வாக்கியங்களுக்கு விரோத மில்லாம விருத்தலால், ப்ரக்ருதிச்ச=உபாதான காரணமும் (பிரம்மமே).

கருத்து:—“ஒரு விஞ்ஞானத்தினால் எல்லா விஞ்ஞானங்களு முண்டாம்” என்று சாந்தோக்கியத்திலுள்ள விஷய வாக்கியமொன்று கூறுகின்றது. இதன் திருஷ்டாந்த வாக்கியம் “ஒரு மட்குடத்தின் ஞானத்தினால் எல்லா மண்விசாரப் பொருள்களின் ஞானம் உண்டாகும்” என்று கூறுகின்றது.

பிரம்ம ஞானத்தால் சமஸ்த பிரபஞ்ச ஞானமும் உண்டாகுமென்றும், பிரம்மமே ஜகத்திற்கு உபாதான காரணமென்றும் இந்த திருஷ்டாந்த வாக்கியத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டது. காரியமெல்லாம் அவற்றின் உபாதான காரணத்தின் வேறுகாமையால், உபாதான காரண விஞ்ஞானத்தால் அதன் காரிய முழுதும் தெரிகின்றது. இங்ஙனமன்றி நிமித்த காரண ஞானத்தால் அதன் காரியம் தெரிவதில்லை. பிரம்மம் பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணமாக இருத்தலாலேதான் பிரம்ம ஞானத்தால் சர்வ விஞ்ஞானமு முண்டாம் என்று போதிக்கப்பட்டது.

“ஏகமேவாத்வீத்யம் (இரண்டாவதற்ற ஒரு பொருளே யுள்ளது.) நோஹநாஸ்தி கிஞ்சந் (இங்கே நாகா (பல) என்பது சிறிதுமில்லை) என்பன போன்ற வாக்கியங்களால் ஒரே வஸ்து இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருத்தலாலும், மேலே காட்டிய விஷய வாக்கிய திருஷ்டாந்த வாக்கியங்களாலும் வேறு பொருள் இல்லை யென்று வினக்கமாகக் கூறப்பட்டிருத்தலாலும் பிரம்மத்தினும் வேறான அதிஷ்டானமில்லை யென்றும் ஆதலால் பிரம்மமே அபின்ன நிமித்தோபாதான காரணமென்றும் வினங்குதல் காண்க.

சிலந்திப் பூச்சியினின்று உற்பத்தியாகும் நூலுக்கு அதுவே நிமித்த காரணமாகவும் உபாதான காரணமாகவும் இருத்தல் போல, பிரம்மமே ஜகத்திற்கு நிமித்த உபாதான காரணமாக இருக்கின்றதென்பது சித்தாந்தமாகும்.

24-வது. சூத்திரம். அவதாரிகை:—பிரபஞ்சத்திற்கு சகவானே அபின்ன கமித்தோபாதான காரணமென்பது ஸ்திரப்படுத்தப் படுகின்றது.

சூ. 24. “அபித்யோப தேசாச்ச”.

பதவுரை:—அபித்யோபதேசாத்=சுதியானபூர்வக திருஷ்டி சுருதிகளில் உபதேசிக்கப் பட்டிருத்தலாலும், (பிரம்மமே நிமித்த காரணமென்பதும் பெறப்படுகின்றது).

கருத்து:—பிரம்மம் பிரபஞ்சத்திற்கு நிமித்த காரணமென்று சில வாக்கியங்களும் உபாதான காரணமென்று சில வாக்கியங்களும் கூறுகின்றன.

சூ. 25 “ஸாக்ஷாச்சோ பயாம் காகாத்.”

பதவுரை:—ஸாக்ஷாச்ச=பிரத்தியக்ஷமாகவே, உபயாம் நாகாத்=பிரபஞ்ச உற்பத்தியிலுங்கள் பிரம்மத்தினாலேயே உண்டாகின்றன வென்று உபதேசிக்கப் பட்டிருத்தலால். (பிரம்மமே உபாதான காரணம்)

கருத்து:—பிரம்மத்தினின்றே பிரபஞ்ச திருஷ்டியும் பிரம்மத்தினிடத்திலேயே பிரயமமும் உண்டாகின்றனவென்று சுருதி கூறுவதால், பிரபஞ்சத்திற்கும் பிரம்மம் உபாதான காரணமென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது.

சூ. 26. “ஆத்மக்ருதே பரிணாமாத்.”

பதவுரை:—ஆத்மக்ருதே=தன்னேத்தானே பிரபஞ்ச ரூபமாகச் செய்து கொண்டிருத்தலாலும், பரிணாமாத்=ஆகாசம் முதலிய பிரபஞ்ச ரூபமாகப் பரிணமித்தலாலும் (பிரம்மமே உபாதான காரணம்.)

கருத்து:—“அந்த பிரம்மம் சுயமாகத் தன்னையே பிரபஞ்சரூபமாகச் செய்து கொண்டது.” “பிருதிவி அப்பு தேயுக்களாகவும், வாயு ஆகாசங்களாகவும் அந்தப் பிரம்மமே பரிணமித்தது” என்னும் வாக்கியங்களால் பிரம்மமே ஜகத்தாகப் பரிணமித்ததென்பது வினங்குகின்றது.

கு. 27. "யோசிச்ச ஹிக்யதே."

பதவுரை:—ஹி=எந்தக் காரணத்தால், யோசிச்ச = பிரம்மம் ஜகத்தாபாதனமென்று, க்யதே=வேதத்தில் கானம் செய்யப்படுகின்றதோ, (அதனால் பிரம்மமே உபாதான காரணம்.)

கருத்து:—வேத வாக்கியங்களும் பிரம்மம் ஜகத்துக்கு உபாதானகாரணமென்று கூறுவதனாலும் இவ்வுண்மை நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. ஈசுவரனுக்குப் பார்த்தல் வாயிலாகக் கர்த்துருத்தவம் சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருந்தலால் அந்த ஈசுவரன் குலாலினைப்போல நிமித்திகாரண மாதிரிமாக இருக்கிறெனென்று எண்ணலாகாது. பிரம்மமானது அதுமான சாத்தியமாக இல்லாமலிருத்தலாலும், சப்தத்தால் மாதிரி அறியத்தக்கதா யிருத்தலாலும் சங்கற்பத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டவனாக ஈசுவரனுக்கே உபாதான காரணத் தன்மை சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருந்ததாலும், பரமாத்மாவே அபின்ன நிமித்தோபாதான காரணமென்பது நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. (இந்த விஷயம் பின்னர் நவிலக்ஷணத்தவாதி காரணத்தில் விரிவாகக் கூறப்படும்)

(சத்தப் பிரமாணம் என்பது ஆகமப் பிரமாணம். வேதம் சத்தப் பிரமாணமாகும்).

8. ஸர்வவ்யாக்யானாதிகரணம்

28வது சூத்திரம். அவதாரிகை:—தேவல ரிஷி முதலிய சாங்கியமத கர்த்தாக்கள் தமது ஸ்மிருதிகளும் சுருதியை மனுசரித்தவைகளே எனவும் குடத்திற்கு மண் உபாதான காரணமா யிருப்பதுபோல ஜகத்திற்குப் பிரதானம் உபாதான காரணமெனவும், பிரதானஞானமே புருஷனுக்கு முக்திசாதனமா மெனவும் வாதிக்கையில் அவர்களின் யுத்திகளை அங்குக்கு நிராகரித்து, அந்த மதத்தோடு சில அபிசங்களில் உடன்படும் அணுவாதி காரண வாதங்களும் அந்தந்த ஏதக்களினாலேயே நிராகரிக்கப்பட்டன என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது.

கு. 29 "ஏதேந ஸர்வே வ்யாக்யாதா"

பதவுரை:—ஏதேந=பிரதானவாதநிராகரணத்தால், ஸர்வே=அதனோடு சமமான மற்ற மதங்களும், வ்யாக்யாதா=சுருதி விரோதமென்று நிரூபிக்கப்பட்டன.

கருத்து:—பிரதான காரணவாதம் சூத்திரங்களால் அங்குக்கு நிராகரிக்கப்பட்டது. இந்த மதத்தில் (சாங்கிய மதத்தில்) வேதாந்த மதத்தைப் போலவே காரியத்திற்கு காரணம் வேறல்ல என்பது அங்கீகரிக்கப்படுவதால் அந்தக்காரணம் பிரதானமல்ல வென்று நிச்சயிப்பதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டது. வேதாந்த மதத்திற்கு விருத்தமான மதங்களில் இதுவே மிகப் பலமுடையது. ஆகையால் இது முக்தியமாக நிராகரிக்கப்பட்டது. அணுவாதி காரண வாதங்களும் வேதாந்த மதத்திற்கு விரோதமானவைகளா யிருத்தலின் விடத்தக்கனவே. எனினும் அவற்றை நிராகரிப்பதற்கு முயற்சி செய்யப்படவில்லை. ஏனெனில், பிரதானமே காரணமென்றும் வாதத்தை நிராகரிப்பதற்காகக் காட்டப்பட்ட நியாயங்களாலேயே பிரதானமல்ல நிபர்ண நியாயத்தால் மற்ற வாதங்களெல்லாம் நிராகரிக்கப்பட்டதாக ஏற்படுகின்றது.

(பிரதானமல்ல நிபர்ண நியாயம்=பெரியமல்லக் கொல்லப்பட்டதாலேயே மற்ற மல்லர்கள் ஜபிக்கமாட்டார்கள் என்னும் திருஷ்டார்த்தம்)

இரண்டாம் அத்தியாயம் முதல் பாதம்.

அவதாரிகை:—சர்வஞ்ஞானிய பிரம்மமே இருஷ்டி. திதி லயங்களுக்குக் காரணமென்றும், சில வேதாந்த வாக்கியங்கள் சாங்கியம் முதலிய மதங்களுக்கு உபகாரியங்களல்லாமல் போதலோடு அவைகளும் பிரமத்தைப் பிரதிபாதிப்பனவே யென்றும் முதலத்தியாயத்தில் விளக்கப்பட்டன.

இனி, இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் சுபகூத்தில் ஸ்மிருதி நியாய விரோதங்களின் பரிசாரமும், பரமதத்தில் காட்டப்படும் நியாயங்களின் ஆபாசமும் நிரூபிக்கப்படும்.

இந்த முதல் பாதத்தில் சாங்கியம் முதலிய ஸ்மிருதிகளின் விரோதத்தாலும் நியாயவிரோதத்தாலும் வேதாந்த மதத்தில் காணப்படும் தோஷங்கள் நிராகரிக்கப்படும்.

(வாக்கிகளுக்கோர் விண்ணப்பம்:—சாதாரணமாக வேதாந்தமதமானுஷ்டரண முன்னவர்களுக்குண்டாகும் பல சந்தேகங்களுக்குத் தக்க சமாதானங்கள் இவ்வத்தியாயத்தில் நன்கு காட்டப்படுமாநவின் சரத்தையோடு ஊன்றி வாசித்து விசாரித்து உண்மைகளை உணர்ந்துகொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றோம்.)

ஸ்மிருத்யதிகரணம்

1வது சூத்திரம் அவதாரிகை:—பிரம்மமே ஜகத்காரணம் என்று போதிக் கும் வேதாந்தமதம் கபில பஞ்சிகாதி ரிஷிகளால் செய்யப்பட்ட ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதமாயிருத்தலால் அது அங்கீகரிக்கத்தக்கதல்ல என்று பூர்வ பகூதிகள் வாதிக்கிறார்கள். இந்த வாதம் கண்டிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

கு. 1. "ஸ்மிருத்ய நவகாச தோஷப்ராஸங்க இதிசேந்
நாந்ய ஸ்மிருத்ய நவகாச தோஷப்ராஸங்காத்."

பதவுரை:—ஸ்மிருத்ய நவகாச தோஷப்ராஸங்கம்=சாங்கியம் முதலிய ஸ்மிருதிகளுக்கு அப்பிராமான்ய தோஷப்பிராப்தி (யுண்டாகும்), இதிசேந்=என்று கூறுவாயினால், ந=அது சரியல்ல, ஏனெனில், அந்ஸ்மிருத்யநவகாச தோஷப்ராஸங்காத்=மனு முதலிய மற்ற ஸ்மிருதிகளுக்கு அப்பிராமான்ய தோஷமுண்டாவதால்.

கருத்து:—வேதாந்தமதம் யுத்தமானதாக இருக்கும்போது சாங்கியம் முதலிய ஸ்மிருதிகளுக்கு அப்பிராமான்ய தோஷம் (பிராமான்யமாகாமையாகிய குற்றம்) சம்பவிப்பது உண்மையே. அந்த சாங்கியமத ஸ்மிருதிகளை ஸ்தாபிப்பதற்காக வேதாந்தமதம் அயுத்தம் என்று சொன்னால் சாங்கிய முதலிய ஸ்மிருதிகளும் அங்கீகரிக்கத்தக்கனவான மனுவாதில் ஸ்மிருதிகளுக்கு அப்பிராமான்யதோஷம் சம்பவிக்கும். தவிர, மனுவாதி ஸ்மிருதிகள் சுருதியனுசாரிகளாயிருத்தலாலும், சுருதிக்கு விரோதமாகவுள்ள ஸ்மிருதிகள் புறக்கணிக்கப்படத்தக்கனவா யிருத்தலாலும் சாங்கியயோக கானுதாதி ஸ்மிருதிகள் அப்பிரமாணங்களே.

பிரம்மமே ஜெகத் காரணமென்றும், பிரதானமானது சுதந்தரமற்றதும் ஜடமானதுமா யிருத்தலால் பலவித விசித்திரங்களையுடைய பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கும் சாமர்த்தியம் அந்தக் இல்லையென்றும் வேதங்களெல்லாம் கூறுதல் காண்க.

(தொடரும்)

“மணிமேகலை” ஆராய்ச்சி

ஸ்ரீ R. V. இராமஸ்வாமி B. A., B. L. வக்கீல், சென்னை.

(Rights Reserved.)

3. சரித்திரக் குறிப்பு

3. ‘துணையினங்கிள்ளி’

சோழன் கிள்ளிவளவனுக்குத் துணையினங்கிள்ளி யென்ற இளைய சகோதரன் ஒருவன் இருந்தனென்பதும்; அவன் காஞ்சியை ஆண்டு வந்தனென்பதும் ‘மணிமேகலை’ கூறுகின்றது. காஞ்சியம்பதி, சோழரது நாடாகிய அருவ நாட்டிலுள்ளது. சோழரது காலத்திற்குப் பின், காஞ்சி பல்லவமன்னர்களது வசப்பட்டு அவர்களால் ஆளப்பட்டு வந்ததென்று சரித்திரம் கூறும்.

மணிமேகலையில், பவத்திர மறுகெனப் பரவை மணிமேகலை, நோண்டைப் பைக்கொண்ட வமயத்து இவ்வினங்கிள்ளியே காஞ்சியை ஆண்டு வந்தான். அவன் தொடுகழற்கிள்ளியின் துணையினங்கிள்ளி யென்று கூறப்பட்டிருப்பதால், முற்கூறிய கிள்ளியின் உடன் பிறந்த இளைய சகோதரனாக இருத்தல் வேண்டுமென்பது பெறப்படுகின்றது. தொடுகழற்கிள்ளி யென்பது, கிள்ளி வளவனின் பல பெயர்களில் ஒன்றாகத் தல வேண்டும். துணையினங்கிள்ளி யென்பது, கிள்ளிவளவனுக்குப் பின் சோழநாட்டை ஆளவந்த சோழன் நகங்கிள்ளியாக இருக்கலாமென்று தோன்றுகின்றது. இவ்வரலாறுகளில், காஞ்சி சோழரது ஆட்சிக்குட்பட்டதென்றும் அது சோழமன்னனின் உடன் பிறந்தோனால் அவனது துணைவனால் ஆளப்பட்டு வந்திருத்தல் வேண்டுமென்பதும் ஊகித் துணரலாம். இவ் விஷயம் மேலே தொண்டைமான் இனத்தினரின் சரிதையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

(காஞ்சியம்பதி)

துணையினங்கிள்ளியால் ஆளப்பட்ட காஞ்சியைப் “பூக்கொடி கச்சிமா நகர்” (மணி. 28: 152) என்றும்; “பொன்னெயிற் காஞ்சிநாடு” (28: 155) என்றும், மணிமேகலையில் அதன் ஆசிரியர் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளனர். இப் பதி கச்சி யென்றும் காஞ்சி யென்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்ததென்பது இதனால் விளங்குகின்றது. இது வருசியின் வடமேற்றிசையி விருத்ததென்பது,

‘கொடிமதின் மூதூர்க் குடக்கணின் றோங்கி

வடதிசை மருங்கின் வானத்தியங்கி.”

என்ற மணிமேகலை அடிகளால் உணரலாம். இவ் வடிகளின் உதவியால் வஞ்சிமா நகரிருந்த இடத்தையும் ஆராய்ந்திடலாம். காஞ்சி, தொண்டை

(நாட்டின் பஞ்சம்)

மண்டலத்தின் இரஜதானிப்பட்டணமாக விளங்கியதொரு சிறந்த நகரமாகும், அம்மண்டலத்தின் சிறப்பைத் தொண்டைமண்டல சதகம் விரிவாகக் கூறுதல் நோக்கற்பாலது.

இனங்கிள்ளியின் காலத்தில் காஞ்சி நகரம் மழையின்மையால் பெரிதும் வருந்தியது. வறுமை நோயால் நலிந்து தவித்தது. பல வயிர்களும் துடித்துத் துடித்து மடிந்தன. நகர் முழுவதிலும் கவினழிந்து பாழ்பட்டுக் கிடந்தது. (மணி. 21: 147) பஞ்சப்பினியால் அவதிப்பட்டோரிற் பலர் அந்நாட்டை விட்டு வேற்று நாடுகளுக்கும் சென்றனர். இக் குறைபாடுகள் யாவையும் மணிமேகலையிடத்திருந்த அமுத சுரபியால் தீர்க்கப்பட்டதென்று, ‘மணிமேகலை’ கூறுகின்றது. மணிமேகலை தன்னாட்டிற்கு வந்துள்ள செய்தியைக் காவலானன் ஒருவனால் அறிந்து இம்மன்னன், மந்திர சுற்றத்தவர்களோடு அவன்பால் சென்று, எதிர்கொண்டழைத்து, “நலத்தை நல்லாய்! எனது செங்கோல் கொடுங்கொலாயிற்றோ? அன்றிச் செய்திடும் தவங்கள் பிழைத் தமை பற்றியோ? மற்றுமதுவன்றிக் கொங்கலிழ் குழலார் கற்புக் குறை பட்ட காரணத்தாலோ? யாது பற்றியோ அறியேன். இந் நன்னாட்டெல்லாம் இன்மையால் வருத்திச் சொல்லொணாத் துன்புறுத் துயருகின்றது. தெய்வ மொன்று, உனது வருகையால் இந்நாடு சீரடையுமெனக் கூறிச் சென்றது” என்று தனது நாடு படுமபாட்டை வாயாற்கூறி வருந்தினன். அவனை அழைத்துச்சென்று தன்னாட்டின் தென்மேற்கேயுள்ள தரும தவனமென்ற சோலையினிடத்தி் விருக்குமாறு செய்வித்தான். ஆங்கிருந்து மணிமேகலை யும் பசித்து வந்தோரின் அரும்பசி களைந்து அவர்கள் மகிழ்ந்த செல்லுமாறு செய்து வந்தான். மணிமேகலை, தனது செயல்க்கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற அரசனைக்கொண்டு, புத்த மத்தவர்களால் புண்ணிய ஸ்தலமாகக் கருதப்பட்டு வந்த மணிபல்லவ தீவத்திலுள்ளவாறுபோல, கச்சியில் புத்த சயித்தியமொன்று கட்டி வைத்து, இத்திரவிழாவையும் நடத்தி வைத்தான். நாடு பின்னர் செழித்து வளமுற்றது. அரசன் புத்த சயித்தியம் கட்டினனென்பது,

“தொடு கழற்கிள்ளி துணையினங்கிள்ளி

செம்பொன் மாச்சினை திருமணிப் பாசடைப்

பைம்பூம் போஜிப் பகவற் கியற்றிய

செயர் தொழுது.....”

(28: 172-5); என்ற அடிகள் கூறுகின்றன. இப் பதியிலே மணிமேகலை பெண்புத்த தருமங்களை அறவணர்பால் கேட்டு நித்தியானந்த சொரூபனாகிய பரம்பொருளை அறிதற்குத் தனது அந்திக்கால பரியந்தம் அறம்பல செய்து வசித்த வருவானாயினன். (மணி. 30-ம் காதை) இவை யாவும் ‘மணிமேகலை’யால் விளங்குவன.

(கரியாற்றுப் போர்)

இனங்கிள்ளி, தனது சகோதரன் மாவன்கிள்ளிக்காக அவனை எதிர்த்து வஞ்சியினின்றும் கிளம்பி, வஞ்சிகுடி, சிலைக்கொடியும், கயற்கொடியும் கொண்டு, நிலவேட்டை மிக்குவந்த சேரபாண்டியர்களின் நாற்பெரும் படை

களையும், கரியாற்றில் மடக்கி, அதி நிவிரமாகப்போர் செய்து, அவர்களைத் தோற்றோமொது செய்தன்னென்பதைச், சாத்தனார் எருக்கமாகக் கூறியுள்ளார்.

“தலைத்தாரச் சேனையொடு மலைத்துத் தலைவந்தோர்
சிலைக்கயல் கெடுங்கொடி செழிவேற் நடக்கை
ஆர்புனை தெரியல் இனங்கோன் நன்னால்
கரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்குடை
வலிகெழு நடக்கை மாவண்கின்னி.”

(மணி. 19: 124-8) என்ற அழகுகளை நோக்குக. சமரில் வெற்றி பெற்றுப் பகைவரது வெண் கொற்றக்குடையை அவரிடமிருந்து யுத்த சன்மானமாகப் பெற்று, அதைத் தனது சகோதரனுக்குப் பரிசாக இவனளித்தனனெனினும் பொருந்தும்.

புறநானூற்றில் கரியாற்றுப் போரொன்றில், பகைவரார் கொல்லப் பட்டு உறையூர்ச்சோழன் கெடுங்கின்னி யென்பான் மாய்ந்தனனெனக் காணப்படுகின்றது. (செ. 47) மாண்ட களப்பெயரோடு அம்மன்னின் பெயரையும் காட்டிக் ‘கரியாற்றுத் துஞ்சிய கெடுங்கின்னி’ யென்ற பெயரால் இவன் பாடப்பட்டிருப்பது காண்க. அச் செய்யுளின் அடிக்குறிப்பால் கரியாற்றுப் போரில் தோற்றுச் சென்ற சோபாண்டியர்களுள் சோழரிவருளில் ஒருவனாகிய உறையூர்ச்சோழன் கெடுங்கின்னி யென்பானும் இறந்தனனென்பது புலனுகின்றது. சேரன் செங்குட்டுவனின் தாயுடன் பிறந்த மணக்கின்னி யென்பானின் மகன் கெடுங்கின்னி கின்னிவளவன் புகாரை ஆண்டுவந்த காலத்தில் உறையூரை ஆண்டு வந்தனனென்றும், அவனே மணிமேகலையில் குறிக்கப்பட்டுள்ள கரியாற்றுப் போரில் இனங்கின்னியால் மாவண் கின்னிக் காகக் கொல்லப்பட்டவனென்றும் கூறுவர். புற நானூற்றில், “உறந்தையோனே” என்று இக்கின்னியும், “பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தையோனே” என்று கின்னிவளவனும் கூறப்படுதல் காண்க. கரியாற்றுப் போருக்குப் பின்னர், உறையூரும் இக் கின்னிகளின் வசப்பட்டு ஆளப்பட்டது போலும்! இவ்விரு ஆர்ச்சோழர்களும் அடுத்தடுத்துப் போர் செய்துவந்தன என்பது புறநானூற்றிலும் அறியலாம். (செ. 44, 45, 47.)

புலவர் வரலாறு

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஐந்துறு வருடங்கட்கு முன்னர் இருந்த புலவர்களுள் காளமேகப்புவவர் ஆசினினும் வகையினும் சிறந்தவர் என்பதைப் புலவருலகு மறுத்தறாப்பது இல்லை. ‘ஆகக்கூகக் காளமேகம்’ எனவும், ‘வகைபாடக் காளமேகம்’ எனவும் பிறரைப் புலவர் இவரை விதந்து உரைத்துப் போந்தனர்.

இவர் திருக்குடந்தையில் (கும்பகோணம்) தோன்றினார்; அந்தண குலத்தினர். பாண்டிநாட்டுத் திருமோகூர்க் காளமேகப்பெருமான் கோயிலில் பரிசாகரா யிருந்த பார்ப்பார் ஒருவருடைய புதல்வர் இவரெனவும் கூறுவாருனர். இவருடைய இயற்பெயர் வாழீர் எனவும் இவர் வைணவ சமயத் திருந்து சைவந்தழுவினர் எனவும் கூறக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

இவர் சின்னஞ் திருவரங்கம் (ஸ்ரீரங்கம்) பரிசாகரா யிருந்தனர். அக் காலத்துத் திருவாரணக்காக் கணிகை யொருத்தியின் காமவலையிற் சிக்குண்டனர். எனவே, தம் வைணவமதத்தை ஒருவி அக் கணிகைப் பொருட்டுச் சைவத் தழுவினர். இவர் திருமலை வைதாரப்பனவும் சிவபிரானைப் புகழ்ந்துரைப்பனவுமாகப் பாடியன பல. திருவாரணக்கா அகிலாண்டவல்லியால் இவர் பாடுந்திறல் எய்தின ரென்ப.

அகிலாண்டவல்லியை வயப்படுத்துவான் கருதி மறைமொழி விஞ்சையன் ஒருவன் மறை உருவேற்றியிருப்புழி அம்மை கொடுவடிவு எடுத்த வந்தனாக, அவன் வெருவி ஒடினான். ஆண்டு, ஓர்பால், கையான் மெய்ம் மறைத்துக் கிடந்த வாதரை அம்மை கண்டு தன்வாயிற் தம்பலத்தை அவர் வாயில் உமிழ்ந்து எகினான். ‘ஒஹை, நீனையாத முன்வந்து நீற்பினும் நீந்தும்’ என்பதற் கேற்பத், தற்செயலாகப் பெற்ற தெய்வத் தம்பலத்தால் வாதர் வரகலிவாண ராயினர். அவரே நம் காளமேகப்புவவர். வாயாத விஞ்சையன் அஞ்சிப் பயனிழந்தான். அகிலாண்டேசவரி பதிகம் ஒன்று வரம்பெற்ற போழ்தே இவர் பாடியதாகக் கூறுவர் சிலர். இவர் பாடியன திருவாரணக்கா உலா, சித்திரமடல், பாப்பிரம விளக்கம், கடல் விலாசம் என்பன.

இவர் திருமலையான் பட்டணத்துச் சென்று ஆண்டு அதிமதுர கவி நாயகராகத் தலைவராகப் பெற்றிருந்த அவைப்புலவர் அனைவரையும் யமகண்டம் பாடித் தோற்கடித்தனர். அதிமதுர கவிராயர் இவரை நோக்கி, நீவியார்! எனக் கேட்டபோது, இவர் தாம் பல் பிரபந்தங்களும் விவரவிற் பாடவல்ல கவி காளமேக மெனக் கூறினர். கறுத்தமேகம் சோனை மழையைப் பொழிவது போன்று கவிமாரி பொழிவர் என்பது காளமேகப் புலவர்

என்பதன் பொருளாம். காளமேகப் பெருமான் பெயரே இவர்க்கு இயற் பெயராக இடப்பட்டதென்னும் கருத்தினுக்கு சிலர் உள். இவரது ஆசை வித்திறத்தைக் குறித்து.

"ஆகவி மாரியகில லுகமெல்லாம்
வீசுகவிகாள் மேகமே"

எனப் பிற்காலத்துப் புகழ்ந்து புகன்றரு முனர்.

இவர் திருமலைராயன் அவைக்களத்துத் தம்மை இன்னொருவன் தெரிவித்த பாட்டு:—

"தூதைத்து நாழிகையி லாறுநா ழிகைதனிற்
சொற்சந்த மாலை சொல்லத்
துகளிலா வந்தாதி யேழுநா ழிகைதனிற்
ஞெகைபட விரித்துரைக்க
பாதஞ்செய் மடல்கோவை பத்துநாழிகைதனிற்
பரணியொரு ளாள்மு முவதும்
பாரகா வியமெலா மோரிரு தினத்திலே
பகர் கொடிகட் டினேன்
சேதஞ் செயுந்தொங்கல் மார்பினு னியலிசை
தெரிந்ததிரு மலைரா யன்முன்
செறியே வாதுகவி பாடுதற் செதிர்வருந்
திடமிக்க புலவர் தம்மைக்
காதும் பிடித்துக் கவித்துக் கதுப்பில்
காந்திட் டடித்து முதுகில்
கலினைவைத் தேழுமுகக் கடிவாள் மிட்டேறு
கவிகாள் மேக நானே"

இங்ஙனம் அரசவை புலவரவைகளில் புலவாணர் தம்மைப் புகழ்ந்துரைப்பது இயல்பு.

"மன்னுடைமன்றத் தோலைத் தூக்கினும்
தன்னுடையாற்ற லுணரா ரிடைவினுந்
தன்னைப் புகழ்த்துந் தரும்புல வோர்க்கே"

இவர் திருமலைராயன் அவைக்களத்து இயமகண்டம் பாடி வெற்றி பெற்றும், அரசன் பரிசளித்து மதியாமைமால், அவன் பட்டினம் மண்மாரியா லழிய வாட்டினர் என்ப.

"செய்யாத செய்த திருமலைரா யன்வரையில்
அய்யா வானே அரைநொடியில்—வெய்யழந்
கண்மாரி யான்மதினைக் கட்டழித்தாந் போற்றீயோர்
மண்மாரி யாலழிய வாட்டு"

'கோள ரிருக்குமார் கோன்காவு கற்றவூர்
காளைகளாய் நின்று கதறுமார்—நானியே
விண்மாரி யற்று வெளுத்து மிக்கத்துத்து
மண்மாரி பெய்கவிர்த வான்'

சிலேடை நயம்

ஆமணக்கு—யானை

1. முத்திருக்கும் கொம்பசைக்கு முரித்தன் டேர்திவரும்
கொத்திருக்கும் நேரே குலைசாய்க்கும்—எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
ஆமணக்கு மால்யானை யாம்.

முத்து இருக்கும்—கொட்டைகள் இருக்கும்; (யானைக்) கொம்பில் முத்துக்கள் இருக்கும். முரித்தன்து—பெரியகொம்பு. யானை மரக்கொம்புகளை புசித்துக் கொண்டதால் யானைக்கு மொக்கும். கொத்து இருக்கும்—காய்கள் கொத்தாக இருக்கும்; மதமாகிய கள் இருக்கும். குலை சாய்க்கும்—காய்க்குலை விடுக்கும்; பகைவரைக் குலையச்செய்யும் குலைக்குக் கொலையென்று பொருள் கொள்வது பொருத்த மன்று. இதனால் ஆமணக்குக்கும் யானைக்குச் சிலேடை சொல்லப்பட்டது.

வைக்கோல்—யானை

2. வாரிக் கனத்தடிக்கும் வந்துபின்பு கோட்டைபுகும்
போரிற் சிறந்து பொலிவாரும்—சிறுற்ற
செக்கோல் மேனித் திருமலைரா யன்வரையில்
வைக்கோலு மால்யானை யாம்.

வாரி...—வான்றிக்கனத்திலே அடிக்கப்படும்; வீரரை முகந்து போர்க்கனத்தில் அறையும். கோட்டைபுகும்—கெல்கோட்டை என்னும் அளவு கருவியிலே புகும்; நகரத்தின் அரணுக்குட் புகும். போரிற்...—போராக (குவியலாக) சிறந்து விளங்கும்; போரில் (யுத்தத்தில்) சிறந்து விளங்கும்.

பாம்பு—வாழைப்பழம்

3. நஞ்சிருக்குந் தோலுரிக்கு நாதர்முடி மேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற் பற்பட்டால் மீளாது—விஞ்சுமலர்ந்த
தேன்பாயுஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
பாம்பாகும் வாழைப் பழம்.

நஞ்சிருக்கும்—கைந்திருக்கும். தோலுரிக்கும்—தன் ரோலைப் பாம்பு உரிக்கும்; பழம் தோல் உரிக்கப்படும். நாதர்...—ஈசன் முடியில் ஆபரணமாக இருக்கும்; வழிபாட்டின் பொருட்டுப் பழம் ஈசன் முடியிலு வைக்கப்

பெறும். பற்பட்டால் மீளாது—பற்பட்டால் வீடமேறி எளிதில் மீளாது; பல்விடையிற் பழம் காத்து பழைய உருப்பெறுது.

பாம்பு—எள்

4. ஆடித் குடத்தடையு மாகும்போ தேவிரையும்
மூடித் திறக்கின் முகங்காட்டும்—ஒடி மண்டை
பற்றிற் பரபரெனும் பாரிற் பின் னாக் குமுண்டாம்
உற்றிடுபாம் பெண்ணெனவே யோது.

ஆடித்—ம்—; என் செக்கிலாடி எண்ணெயாய்க் குடித்தடைக்கப் படும். ஆடும்...ம்—, மூடித்.....ம்—பாம்பை யடைத்து மூடின் படம் காட்டும். எண்ணெயைக் குடத்துமூடி நோக்கின், நோக்குவாரது முகத்தி னீழிலத்தான் காட்டும்; ஒடி.....ம்—பின்னாக்கு—; பின்னாக்கு—பின்னத் தாக்கு (பாம்புக்கிரட்டை நாக்கென் றறிக.)

பாம்பு—எலுமிச்சம்பழம்

5. பெரியவிட மேசேரும் பித்தர்மூடியேறும்
அரியுண்ணு முப்புமே லாகும்—எரிசுணமாம்
தேம்பொழியுஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
பாம்புமெலு மிச்சம் பழம்.

பெரிய விடம்; பெரிய இடம். பித்.....ம்—சுண்ணாடைய சடையில் இருக்கும்; மயக்க நோயுடையார் தலையில் தேய்க்கப்படும். அரி யுண்ணும்—சாற்றை உணவாகக் கொள்ளும்; அரியப்படும். உப்புமேல் ஆடும்—உப்பின் மேல் ஆடும்; உப்புமேல் இடப்படும் (மூலாகாய் சமைக்கும் போத்து) எரி சுணம்—தேங்குணம்; எரிப்புடைக்குணம்.

நாய்—தேங்காய்

6. ஒடி மிருக்கு மதனுள்வாய் வெளுத்திருக்கும்
காடுங் குலைதனக்கு காணாது—சேடியே
தீங்கான தில்லாத் திருமலைரா யன்வரையில்
தேங்காய் நாயுநேர் செப்பு.

ஒடும், இருக்கும்; ஒடி (சொட்டை) இருக்கும்.

காடும்.....து—குரைக்க காணாது; குலையில் இருக்க காணாது.

மீன்—பென்

7. மன்னீரி லேபிறக்கும் மற்றலையிலே மேயும்
பின்னீச்சிற் குத்தும் பெருமையால்—சொன்னேன்சேன்
தேனுத்து சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
மீனும்பே னுஞ்சரியா மே.

மன் நீரிலே பிறக்கும்—நிலைத்த நீரில் தோன்றும்; பொருந்துகின்ற நீரிலே தோன்றும். (மற்று) அலையிலே மேயும்—நீலையில் தவறும்; மன் தலையிலே மேயும்—பொருந்திய தலையில் மேயும்.

பனைமரம்—வேசை

8. கட்டித் தழுவுதலாற் கால்சேர வேறுதலால்
எட்டிப் பன்னாடை பிழுத்தலால்—முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க் கள்ளை யருத்துதலால் அப்பனையும்
வேசையென லாமே விரைந்து.

பன்னாடை—பனம் கொதுப்பு; பொருந்திய ஆடை; ஆசைவாய்க்கன் அருத்துதலால்—விரும்பமிடமாக மதுவைக் குடித்தற் கிடனாலால்; விரும்பத் தால் இதழ்நீரைப் (அதநாமிருதம்) பருகுதலால்.

தென்னை—வேசை

9. பாரத் தலையிரிக்கும் பன்னாடை மேற்குற்றும்
சோர வினதீர் சுமந்திருக்கும்—நேரேமேல்
ஏறி பிறக்கவே வன்பமாம் தென்னைமரங்
கடறுங் கணிகையெனக் கொன்.

பன்னாடை—தென்னஞ் செதும்பு; பொருந்திய ஆடை; இனதீர்—முலை.

வெற்றிலை—வேசை

10. கொண்கையா னீரிற் குளிக்கையால் மேலேறித்
கின்னுகையாற் கட்டிக் கிடக்கையால்—தென்னுபுகழ்ச்
செற்றலரை வென்ற திருமலைரா யன்வரையில்
வெற்றிலையும் வேசையா மே.

மேலே...ல்—வெற்றிலைக்காம்பைக் கின்னி ஏறிதலால்; உடம்பிலேறி கைக்குறி செய்ததால்.

கதவு—ஆடு

11. செய்யுட் கிடைமறிக்குஞ் சேர்பலகை விட்டுமுட்டும்
ஐயமற மேற்றான் அடர்க்குமே—தய்யநிலை
தேடும் புதழ்சேர் திருமலைரா யன்வரையில்
ஆடும் கதவுகிக ராம்.

செய் உட்கு இடைமறிக்கும்—செய்யப்பட்ட வீட்டுக்கு இடையே மறைக்கும்; செய் உன் கிடைமறிக்கும்—வயலினுள் கிடைமறிக்கும் (ஆட்டுக் கிடை வளத்தின் பொருட்டுக் கொள்வர்.) பலகை....ம்—பலகைகள் இட்டு முட்டப்படும்; பலதாம் மற்றை ஆடுகளோடு போர் செய்யும். தான் அடர்க் கும்—தாழ்ப்பான் செறிக்கப்படும்; கால்களால் ஏனை ஆடுகளைச் செலும்.

வானவில், திருமால்—வேற்றிலை

12. நீரிலுளவால் நிறம்பச்சையாற்றிருவால்
பாரிற் பகைதீர்க்கும் பான்மையால்—சாரமனாப்
பல்வினையை மாற்றாதலால் பாரிற் பெருவான
வில்விண்டு கோவெற் நிலை.

வானவில்—நீரில் தோன்றும் (மழையாற் றோன்றும்); பச்சை நிறத்தது;
திரு—அழகு; பசியாகிய பகையைத் தீர்க்கும் (இனிப் பகைஞர் நட்பாம்
போழ்து உறுதிப்பொருட்டு வானவில்லை கோக்குப என்ப.) சாரு.....ல்—
மக்களுடைய துன்பங்களை மழைபெய்து நீக்குதற்குக் காரணமாதலால்.

திருமால்—நீர்.....ல்—பாற்கடலில் வாழ்வதால்;

பச்சைநிறத்தை யுடைமையால்; திருவால்—மார்பில் திருமகள் இருப்
பதனால்; பகை.....ல்—பகைஞராகிய அசுரரை (பாவினை) ஒழிப்பதனால்;
மக்களுடைய நிலைகளை மாற்றாதலால்.

வேற்றிலை—நீரிற்.....ல்—; நிறம்....ல்—;

திருவால்—வேற்றிலையில் துணிப்பக்கத்துத் திருமகள் இருப்பதனால்;
இதனை 'நாமி பூலாகீரே வாஸேலகஸ்தீ' என்பதனானு முணர்க.

பகை.....ல்—நாம்புல மனிப்பப் பகைஞரும் நட்பாதலால் (நாம்
புலத்தை யளித்துப் பகைஞரை நட்பாக்கிக் கொன்னாதலால்); மனு.....ல்—
மக்களுடைய பல் நோய்களை மாற்றாதலால்.

விநாயகன்—முருகன்—சிவபிரான்

13. சென்னிமுக மாதுளதால் சேர்காமுன் னுலகையால்
இக்கிலத்திற் கோடொன் றிருக்கையால்—மன்னுருளக்
கண்ணுறுத லானால் கணபதியுஞ் செவ்வேனா
மெண்ணா னு கோவ ரே.

விநாயகன்—சென்....ல்—தலையும் முகமுமாறுபாடாக (யானைமுகமாக)
இருப்பதால்; கா.....ல்—கை முன் பக்கத்தே தொங்குதலால்; (சேர்காமுன்—
முன்....ல்—ஊங்காமக் கிருப்பதனால்); கோ.....ல்—ஒரு கொம்பு மட்டுமிருத்
தலால்; குளக்.....ல்—குளத்தின் கரையில் இருப்பதனால் (நெற்றிக்கண்ணு
றுதலால்).

முருகன்—சென்.....ல்—தலையு முகங்களும் ஆறு (6) ஆக இருப்பத
னால்; (முன்.....ல்—பன்னிரண்டு கரங்களிருப்பதனால் (முக்காறு என்றில்லா
நெழுதவதே பொருத்தமாயினும் ஒசை நயம் பற்றி 'முன்னாறு' என்பது
தழுவப்பட்டது. இங்ஙனம் சிலேடை இயமகங்களுள் வருவதுண்டு);
கோ.....ல்—மலையில் வாழ்வதனால்; கோடு—மலை; குளக்....—சுண்ணாடைய
நெற்றிக்கண்ணிற் தோன்றியதனால்; குளம்—நெற்றி.

சிவபிரான்—செ....ல்—தலையில் கங்கை என்னு மாறுதலுதலால்;
சேர்....ல்—முன் கஞ்சானது கழுத்திற் தங்குதலால்; காமு—விஷம்;

கோடொன்....ல்—இடப்பாகத்து வஞ்சிக்கொம்பு போன்ற உமை இருப்
பதனால்; கோடு—கொம்பு; (கயிலையில் வாழ்வதனால்) கோடு—மலை;
குளக்.....ல்—நெற்றியிற் கண் பொருந்துதலால்.

இந்தியாவின் மஹாத்மியம்

(1)
(வி. சங்கரையர்.)

(தொகுதி 20. 438-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நமது லக்ஷிய மென்ன என்பதை நாம் முதலில் தெரிந்து கொள்ள
வேண்டும். ரயிலில் ஏறுவதற்கு முன் டிக்கெட் கொடுப்பவரி
டம் நாம் போக உத்தேசித்திருக்கும் ஊர் எது என்று கூறியாக வேண்டும்.
பிறகு அவர் நமக்கு அவ்ஜூருக்குரிய பணத்தை நம்மிடம் பெற்றுக்கொண்டு
ஒரு டிக்கெட்டை நம்மிடம் கொடுப்பார்.—அந்த டிக்கெட் அவ் ஜூர் வரையி
லும் நான் செல்லும். இன்னும் அதிக தூரம் செல்ல வேண்டுமானால் இன்
னும் அதிகப் பணம் கொடுத்தாக வேண்டும். அது போலவே நமது வாழ்க்
கையில் நமது பரம லக்ஷிய மென்ன வென்பதை நாம் முதலில் முடிவு செய்து
கொள்ள வேண்டும்.

நமது லக்ஷியம் ஒன்றே. அதற்கான வழிகள் பல உண்டு. எல்லாரும்
ஆனந்தத்தையே முடிவான லக்ஷியமாகக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த ஆனந்
தத்தை அடைய சாதனமாக 'ஸத்'தும் 'சித்'தும் அவசியம் வேண்டும்.

ஸத்:—என்றால் அரோக திடகாத்திரத்துடன் ஜீவித்திருப்பது.

சித்:—என்றால் ஞானம்—அறிவு என்று கூறப்படுவது.

ஸத்துக்கும், ஆனந்தத்துக்கும் சித் என்பது அவசியமாகும். அதற்குத்
நான் படிப்பு என்ற சித் அவசியமாகும். அதனால் நான் 'என்னும் எழுத்
தும் கண்ணெனத்தரும்' என்றும், 'வித்தியாதனம் ஸர்வதனத் பிரதானம்'
என்றும், இன்னும் பற்பல பிரகாரத்திலும் வித்யையை மிகவும் சிலாக்கிய
மாகக் கூறப்படுகிறது. ஆகையால் ஒரு மனிதனுடைய லக்ஷியம் ஆனந்த
மும், அதை அடைய ஸத்தும், அவ் விண்ணடையும் அடைய சித்தும் அவசிய
மென்று நமது சாஸ்திரம் கூறுகிறது.

இனி ஆனந்தம் என்பது என்ன என்று ஆராய்வோம். அதவே
மோகம் என்றும், சந்திரம் என்றும், சுயராஜ்யம் என்றும் கூறப்படுகிறது.
இதவே விடுதலை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த விடுதலை சகல பிராணி
களுக்கும் உண்டு. ஒரு அவி கூடத் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள வழி தேடு
கிறது. பிராணனுடைய கூடின சகல ஐந்துக்களுக்கும் உள்ள பொதுவான
இயல்பு இந்த மோகமாபித ஆனந்தத்தை அடைவதே ஆகும்.

இந்த மோகத்தை அடைவதற்குப் பலவித பாகுபாடுகள் செய்யப் பட்
பிருக்கின்றன.

‘ஆகாசாத் பதிதம் தோயம்,

யதாகச் சதி சாகரம்

ஸர்வதேவ நமஸ்கார:

கேசவம் பிரதி கச்சதி.’

ஆகாசத்திலிருந்து வீழும் தண்ணீர் எவ்வாறு சமுத்திரத்தில் போய்ச் சேருகிறதோ அவ்வாறு எந்தக் கடவுளை எப் பெயரால் வணங்கினாலும் எல்லாம் ஒரே கடவுளான கேசவனையே போய்ச் சேருகிறது என்பது பீஷ்மருடைய வாக்கு.

வேதம், வேதாங்கம் முதலியவை எல்லாம் தர்மத்தையே போதிக்கின்றன. பிறர் நம்மை எவ்வளவு கேலி செய்தாலும் இன்னும் அந்தத் தர்மப் பைத்தியம் நம்மை விட்டபாடினலை. நமது தேகத்திலுள்ள எல்லா இந்திரியங்களும் எல்லா வேலைகளையும் செய்வ தென்றால் எப்படி முடிவில் தேகத்திற்கே கெடுதி ஏற்படுமோ, அவ்விதமே சமூகத்தில் எல்லாரும் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வ தென்றால் முடிவில் குழப்ப மேற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தத் தத்துவத்தை இப்பொழுதுதான் மேனோகுகளில் ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்ற பிரமுகர்கள் உணர்ந்திருக்கின்றனர்.

உதாஹரணமாக சென்ற 15 வருஷங்களாக எல்லா வருணத்தாரும் தங்கள் தங்கள் தொழில்களைச் செய்யாமல் உத்யோக மோகத்தால் தங்கள் பூர்வீகர்கள் சம்பாதித்து வைத்திருந்த பூஸ்திதிகளை யெல்லாம் விற்று B. A; M. A. முதலிய பட்டங்கள் பெற விரும்பிப் படித்து, காலேஜ் ஸ்தூலவாச தோஷத்தால் கெட்டுத் தங்கள் குடும்ப பாரம்பரியமாக ஏற்பட்ட தொழில்களைச் செய்யவும் அசத்தாகி, சர்க்கார் உத்தியோகமும் கிடைக்காமல் ஊனுக்கும் உடைக்கும் கூட வழியில்லாமல் திண்டாடும் பலரை நான் பார்த்திருக்கிறேன். எல்லாரும் சர்க்கார் உத்யோக மோகம் கொண்டால் சர்க்காரால் எவ்வளவு பேருக்குத்தான் உத்யோகம் கொடுத்துக் காப்பாற்ற முடியும். உழவு முதலிய பல தொழில்களைச் செய்ய அசத்தாகி விட்டபடியாலும், சந்தர்கள் அவைகளைச் செய்வது கேவலம் என்று நினைத்தபடியாலும், விவசாயமும், கைத்தொழிலும் கெட்டு விட்டன. முன் கூறிய பிரகாரம் அவரவர்கள் தொழிலை அவரவர்கள் சரிவரச் செய்து வந்தால்தான் தேசம் முன்னேற்ற மடையும். அவரவர்கள் தொழில்களில் தங்கள் முழுச் சாமர்த்தியமும் காட்டிப் புகழும் பெறலாம். ‘பலமாம் கண்ட தச்சன் ஒரு மாறும் உபயோகியான்’ என்றபடி எல்லாவற்றையும் அறிய விரும்பி ஒன்றுமே செய்யாச் சத்தியற்றவனாகிறான். இதுவே நமது தற்கால நிலைமை. ஆனால் இந்தப் புண்ணிய பூமியில் அகாதி சித்தமாகத் தோன்றிய ஸனாதன தர்மத்தை நம்மில் பலர் அழிக்க முயன்ற படியால் தான் நாமெல்லோரும் கஷ்டப்படுகிறோம். ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு குயுத்தி விருத்தாவும் போதும் அக் குடும்பத்தின் கெட்டுக்கு. ஆகையால் எல்லா விஷயங்களையும் தீர விசாரணை செய்து சரியான முடிவுக்கு வந்து அதன்படிக்கு நடக்க வேண்டுமாய்க் கெட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நமது அனாதியான தர்மத்தை ஒருவராலும் அழிக்க முடியாது. ஒரு ஏறும்புக்குச் சுவரின் மீது நேராக ஏற முடியும். மீன் ஜலத்திற்குள் விக்கிறது. பறவைகள் பறக்கின்றன. அவ்வாறு மனிதனும் செய்ய முடியாது. அவனுக்கு எவ்வளவோ விசேஷ சத்தியம் அறியும் இருக்கின்றன.

கின்றன. ஆகவே மனிதனாலும், மிருகமாலும், தம் தம் வழியில் ஒவ்வொரு உயர்வைப் பெற்றிருக்கலாம்.

‘சரீரமாத்யம் கலுதர்ம ஸாதனம்’ என்றபடி தர்மம்செய்ய சரீரம் வேண்டும். அதனோ நீரின் மேல் குமிழி போலும், தாமரையிலே மீதுருக்கும் நீர்த்துளி போலும் அநித்தியமானதே. அச்சிறிது காலத்திற்குள், சிலர் பாவத்திற்கு வழி தேடலாம், சிலர் சகாம கர்மங்களால் ஸுவர்க்காதிகளில் பலன் பெறலாம், வேறு சிலர் கிஷ்காம கர்மங்களால் மோஷத்திற்கு வழி தேடலாம். எந்த இடத்தில் எப்படிப்பட்ட விதையை நாம் விதைக்கிறோமோ அப்படியே தான் பலனும் கிடைக்கும்.

‘ஜத்தாநாம் கஜஜம்மதூர்லபம்’ என்றும் ‘கூடினே புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி’ என்றும் கூறியிருக்கிற பிரகாரம் பிராணிகளில் நரஜன்மம் விசேஷ மென்றும் அதில் செய்யும் புண்ய கர்ம பலனாக சுவர்க்காதி போகங்கள் கிடைக்கு மென்றும், புண்ய பாவ அனுபவமானதும் மறுபடியும் பூமியில் ஜாதமாகிறார்கள் என்றும் நம் பெரியோர்கள் கொள்கை.

மிருத்யு ஒருவரையும் விடுவதில்லை. அவன் திடகாத்திரனே, கோயாளியோ, வாலிபனோ, விரூத்தனோ ஆனாலும் இறப்பது இயல்பே. ‘ஜாதஸ்ய ஹித்ருவோ மிருத்யு’ என்பது ஆன்றோர் வாக்கியம்—எப்பொழுது நமது மரணகாலம் என்பது அறிய ஒருவருக்கும் சத்தியில்லை. காரணம் தெரியாமலே மரணம் திடீரென ஒருவது நாமறிந்த விஷயமே. வீடு, நிலம், பாரியை முதலிய ஒன்றும் நம்மை மரணனந்தரம் பின்பற்றுவதில்லை யென்றும், நாம் செய்திருக்கும் புண்யபாவங்கள் தான் நம்மைப் பின்பற்றி வருகின்றன என்றும் நாம் அறிய வேண்டும். ‘ஸர்வம் பரவசம் துக்கம்’ என்றும் ‘ஸர்வம் ஆத்மவசம் சுகம்’ என்றும் உள்ள வசனங்களைக் கவனிக்கவும். ஆகையால் பர்த்தத்தில் இருந்த விடுபட்டு மோஷம் அடைய அதாவது ‘நரோ காராயணோ பவேத்’ என்ற பிரகாரம் நத்தனார் பகவானுடன் ஜகதியமான பிரகாரம் நாரும் கடவுளாகவே ஆகி ஜகதியமாகப் பாடுபட வேண்டு மென்று நமது வேதம், சாஸ்திரம், புராணங்கள் கூறுகின்றன. இதற்கே எல்லா நமது ஸத்கர்மங்களும் காரணமாகும். ‘மாமுபேத்யது கௌந்தேய புனர்ஜன்ம நவியதே’ என்ற தோசாரியர் வசனப்படி பகவானை அடைந்தவர்களுக்கு புனர்ஜன்மமே கிடையாது. ‘நமெபத்தப்ரணன்யதி’ என்று பகவான் கூறியிருக்கிறபடியால் பகவத் சந்நிதியில் நிச்சயபுத்தியுடன் வஞ்சனை யன்னியில் ஸ்வ தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கும் பகவத்தில் அர்ஜுனன் மாதிரி நிச்சயமாக வெற்றி பெறலாம்—‘அடியார்க்கும் அடியான்’ என்ற பிரகாரம் பகவான் பார்த்த சாரதியாக இருந்தார். பகவான் ஒருவன் உதவியாலே அர்ஜுனன் வெற்றி பெற்றான் என்பதையும் அறியவும்.

நமது சுருதி, ஸ்மிருதி, புராண இலிஹாஸங்களில் கூறிய விருப்பவைகள் எல்லாம் உண்மையானவைகளே என்று தற்சமயம் பாச்சாத்ய சாஸ்திர பண்டிதர்கள் செய்து வரும் பரீகைகளிலிருந்து நமக்கு நன்கு விளங்குகிறது. நாம் நிச்சயமாக சாஸ்திராதிகளை நம்புவதில்லை. வேறொருவர் வந்து நம்முடைய சாஸ்திரத்தில் கூறிய விருப்பவைகளை எடுத்துக் கூறினால் ஏதோ புதிய விஷயம் என்று நாம் நம்புகிறோம். நமது பூர்வீகர்கள் தினமும் காலையில் குளித்து சூரிய நமஸ்காரம் செய்து அரோக திடகாத்திரர்களாக

இருந்தார்கள். அதை சுமார் 50 வருஷ காலங்களாக இந்தியர்கள் விட்டு விட்டார்கள். சூரிய கமஸ்காரத்தைக் குறித்து பம்பாய் இராஜதானி ஒன்று சமஸ்தானத்தின் அரசரான மே. த. பவானிராவ் ஸ்ரீனிவாஸராவ் அவர்கள் பல ஆராய்ச்சிகள் மூலம் ஒரு புத்தகமே எழுதியிருக்கிறார். அவர் தேசத்திலுள்ள எல்லா ஆரம்ப, நடுத்தர, உயர்தரப் பாடசாலைகளிலும் இதை 1924-வது வருஷம் முதல் கட்டாய தேசப்பியாசமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்—இப்படி ஆராய்ச்சி செய்து புதிதாகக் கூறினால் தான் நாம் நம்புகிறோம்.—நமது சாஸ்திரத்தை நம்புவதில்லை. நானும் சூரிய கமஸ்காரத்தைப் பற்றி ஆனந்தபோதினி Vol 21; No 3 பக்கம் 204 முதல் 206 வரை எழுதியிருப்பதை அன்பர்கள் கண்ணுறுவார்களாக.

கங்காநதி திரி புலனத்தையும் பாவன மாக்குகிறது என்றெல்லாம் நமது சாஸ்திரங்களும் புராணங்களும் கூறுகின்றன. இதற்குக் காரண மென்ன? 'சாஸ்திராயச சகாயச' என்றபடி சாஸ்திர மெல்லாம் கம்முடைய கேட்கத்தக்கருதி எழுதப்பட்டவையே. சாஸ்திரமும் சகாதாரமும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆறு தன் வேகத்தினால் சுத்தமாகிறது என்று மனு கூறியிருக்கிறார். இதைப் பல நவீன சாஸ்திரிகளும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். மாஜி சென்னை சாஸ்திரிகளும் கமிஷனாக இருந்த லெப்டினென்ட் கர்னல் கிங், ஐ. எம். எஸ். என்பவர் காவேரி நதியின் ஜலத்தைப் பரீட்சை செய்து நதிஜலம் தன் வேகத்தாலேயே சுத்த மடைகிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்தார். மில்லர் ஹாங்கின் செய்த பரீட்சையிலிருந்து யமுனா நதியின் ஜலத்துக்கு அசுத்தங்களை அதி சேக்கிரத்தில் பரிசுத்தம் செய்யும் சக்தி யிருக்கிறது என்றும், டாக்டர் டி. ஹெரிலி செய்த பரீட்சையிலிருந்து கங்கா ஜலத்தில் எந்த அசுத்தம் கலந்தாலும் அச் சமயமே அவைகளைல்லாம் காணாமல் போய் விடுகிறது என்றும் தெரிய வருகிறது. இவைகளை யெல்லாம் கங்கு உணர்ந்த பாச்சாத் சாஸ்திரிகள் இப்பொழுது கங்கா நதியின் மஹாத்மியத்தை உணர்ந்து கம் முன்னோர் அபிப்பிராயம் சரி என்று ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். கங்கா ஜலத்தைக் கல்கத்தாவிலிருந்து கப்பல்களில் ஏற்றி லண்டனுக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். அந்த ஜலமும் வெகு காதம் வரையிலும் கெட்டுப் போவதே கிடையாது. ஆனால் தேம்ஸ் நதி ஜலமோ லண்டனிலிருந்து வரும் கப்பல்களில் கொண்டுவரப்பட்டு ஸு-வெஸ் கால்வாயை அடைவதற்குள் கெட்டுப்போகிறது. நாம் கம்முடைய சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டவைகளை நம்புவதில்லை. ஆனால் பாச்சாத் சாஸ்திரிகளான இதரர்கள் கூறினால் நம்புகிறோம். இதுவும் கால வேற்றுமையேயாகும்.

காசியிலுள்ள கல்லூரியில் தலைமை ஸ்தானம் வகித்த மே. த. ரிச்சர்ட் ஸன் துரை அவர்களுக்கு எவ்வாறு கங்கா பக்தர் என்ற பெயர் வந்தது என்பதைக் கேட்க யாவரும் ஆவலுள்ளவர்களாக இருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். கங்கா ஜலத்தில் பல சாக்கடை நீர்களும் பிணங்களும் வந்து சேர்ந்து அசுத்தப்படுகிறது என்பதைக் கண்ணால் பார்த்த மேலே கூறப்பட்ட துரை அவர்கள் தன் பாடசாலை வித்தியார்த்திகளையும், மற்ற பேர்களை யும் கங்கா ஜலத்தை அருந்தக் கூடாது என்று பலவிதத்திலும் கண்டித்தார்—ஆனால் அவர்கள் கேட்க வில்லை. பிறகு, தனக்கு சந்தேகம் உண்டாகி அந்த நீரை ரசாயன பரீட்சை செய்ய ஆரம்பித்தார். முடிவாக அந்தப் புனிதமான தீர்த்தத்துக்கு எல்லா விதமான ரோக பீஜங்களையும் இல்லாமல் உடனே

செய்யும் சக்தி யுண்டு என்று அறிந்த அதிக ஆச்சரிய மடைந்தார். கங்கையின் பிரபாவம் நன்கு அறிந்தார். அது முதல் கங்கா நதியில் தினமும் தவறாமல் காலை 4 மணிக் கேஸ்நானம் செய்யவும் அந்த நீரையே அருந்தவும் ஆரம்பித்தார். அது முதல் அவர் ஹிந்து சாஸ்திரத்தின் மஹிமையை அறிந்தவராகி தானும் ஹிந்து மதக் கொள்கைகளை யெல்லாம், தற்காலத்து பிள்ளைகளைப் போல் 'ஏன்?' என்ற கேள்வி கேட்காமலே அதை நிகழ்கலானார்—தன் பெயரையும் கங்கா பக்தர் என்று மாற்றிக் கொண்டார்.

காசிவாசிகளும் அவரைக் 'கங்கா பக்தர்' என்ற பெயராலேயே அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். இம் மாதிரிப் பிரபாவம் கங்கா ஜலத்திற்கு இருப்பதனால் தான் வெகு காலமான கங்கையை ஒரு தெய்விக நதி யென்றும் அந்த நதி தீர்த்தத்தை ஒவ்வொரு கிருகங்களிலும் பாத்திரங்களில் வைத்து மூடி, பூஜை செய்ய வேண்டுமென்றும் ஏதாவது அசுத்தங்கள் ஏற்படவோ, தொத்து வியாதியால் ஒரு வீட்டில் யாவாவது இறக்கவோ செய்தால் அந்தத் தீட்டு திரும் காலத்தில் பஞ்சகவ்யமும், கங்கா தீர்த்தமும் பிராசனம் செய்ய தால் அவன் பரிசுத்தானிருன் என்றும் நமது சாஸ்திரம் கூறுகிறது. பல வருஷங்கள் வைத்திருந்த போதிலும் கங்கா ஜலம் கெட்டுப் போவதில்லை என்பது நம்மில் பலருக்கும் நன்கு தெரிந்த விஷயமேயாகும்.

ஆகையால் தான் கங்கா நதியில் ஸ்நானம் செய்து வருவது மிகப் புண்பு மென்றும் அதனால் தேக பீடை, மனக்கிலேசம் இவைகள் நீங்குகின்றன என்றும் நமது சாஸ்திரம் கூறுகிறது. இவ்வளவு மகிமை கங்கைக்கு இருக்கிறது என்பது ஜனங்களுக்குத் தெரிவிப்பதன்பொருட்டே பல கதைகளால் கங்கை விஷ்ணு பாதத்திலும் சிவனுடைய ஜடையிலும் இருந்து புறப்படுகிறது என்றும், சுப்பிரமணியருடைய பிறப்பிடம் என்றும், பரோதனுடைய பிறருக்களைப் பாபத்திலிருந்து காப்பாற்றியது என்றும் நமது சாஸ்திரம் கூறி நம்மை கம்பும்படிச் செய்கிறது. யாவரும் கங்காஸ்நானம் செய்ய விரும்புவீர்களாக—விரும்ப மிருந்தால் காரியம் சித்தியடையும்.

கிரஹணம் பிடிக்கும்போது நமது பித்தப் பையில் இருக்கும் துட்பமான கரம்புகள் பலஹிணப்பட்டு விடுவதனால் அக் காலத்தில் பட்டினி கிடக்க வேண்டுமென்று "பிலியாக்ரபி" என்ற சாஸ்திரத்தில் அதிகத் தேர்ச்சிபெற்ற பிராக்குர் 'தாரண்டன்' என்பவர் 'ஸயன்ஸ் லிபிடிஸ்' என்ற சாஸ்திரப் பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார். இவ் விஷயம் நமக்கு (இந்தியர்களுக்கு) ஒரு புதிதல்ல. நம் முன்னோர்கள் இவ் விஷயம் அறிந்தவராகையால் கண்மையைக் கருதி அக் காலத்தை ஒரு வைதிக காலமாகச் செய்து, கிரகணம் பிடிப்பதற்கு 8 ஜாம காலத்துக்கு முன்னாடியே ஆகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று நமக்கு விதித்திருக்கிறார்கள்.

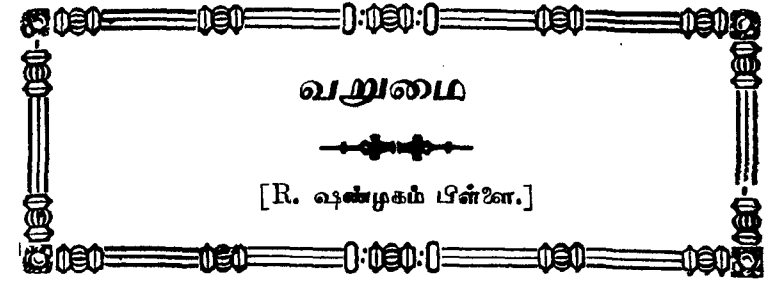
சென்னை கிரிஸ்டியன் காலேஜில் சாஸ்திர போதகராக யிருந்த டாக்டர் ஹெண்டர்ஸன் என்ற மஹான் வெற்றிலைக் கம்பிலுள்ள விஷம் மனிதனின் தேக வளர்ச்சியை தடுக்கிற தென்றும், நரம்பில் ஒருவித மயக்க வந்து இருக்கிற தென்றும், நுனியில் தாது கஷ்டத்தை விளைவிக்கும் ஒருவித ரசம் இருக்கிறது என்றும் இவைகள் நீங்கியுள்ள வெற்றிலையின் மற்றப் பாகம் விஷய அனுபவத்தால் தேகவலுவைக் குறைத்துக் கொண்டுவீட்டவர்களுக்கு தீரண சக்தியைக் கொடுக்கிறது என்றும் கூறி யிருக்கிறார். இவ்

விஷயங்கள் எவ்வளவோ காலத்துக்கு முன்னாலேயே நம் முன்னோர் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். நாம், சாம்பு, துணி—இவைகளை கீக்கிவிட்டுப் பிறகு தான் நாம் வெற்றிலையை உபயோகிக்கிறோம். பிரம்மசாரிகள் (விவாத மாகாதவர்கள்,) ஸன்னியாசிகள் (பாரியை யில்லாதவர்கள்) விதவைகள் (பர்த தாவில்லாதவர்கள்) ஆகிய இவர்களுக்கு காம இச்சையை உண்டாக்குவது ந்காத காரியமாகையால் இவர்கள் வெற்றிலையை உபயோகிக்கக் கூடாது என்று நமது சாஸ்திரம் ஆக்ஞாபிக்கிறது. இவர்கள் வெற்றிலையை உபயோகிப்பதால் பலவித ரோகங்களும், அவமானங்களும் நேரிடும்.

ஜன்மந்தரங்கள் உண்டு என்று கூறுகிறதையும் இப்பொழுது பாச் சாத்ய நிபுணர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாகவே யிருக்கிறது. இதற்கு எல்பெர்பீல்ட் குதிரை விஷயமே போதும். ஜெர்மனி தேசத்திலுள்ள எல்பெர்பீல்ட் என்ற பட்டணத்தில் ஒரு உபாத்தியாயா இருந்தார். அவர் ஒரு நாள் தன் பிள்ளைகளோடும், தன் குதிரையோடும் பக்கத்திலிருக்கும் ஒரு தோப்புக்குப் போயிருந்தார். அங்கே குதிரையை அருகில் கட்டிவிட்டு அவர் பிள்ளைகளுக்கு கணக்குப்போட்டார். உடனே குதிரை கணக்கவும், தன் கால்களை பலதடவை பூயியில் அடிக்கவும் செய்தது. அடுத்த கணக்குப் போடவும் அப்பொழுதும் அக்குதிரை அவ்வாறே செய்தது. பிறகு குதிரையை கவனித்தார். அந்தக் கணக்குக்கு விடை 256. ஆகையால் குதிரை ஒரு காலால் 2 அடியும், மற்றொன்றால் 5 அடியும், வேறொரு காலால் 6 அடியும் தரையில் அடித்தது. இன்னும் சில கணக்குகள் போட்டார். விடை சரி யாகக் குதிரைக் கூறிற்று.

அத்துடன் அவர் தன் உபாத்தியாயர் தொழில் விட்டுவிட்டு அக்குதி ரையை ஊரூராகக் கொண்டுபோய் அதன் கணித சாஸ்திர சாமர்த்தியத்தை காட்டினார். பல சாஸ்திர நிபுணர்களும் இதைப் பார்த்து ஆச்சரிய மடைந்தனர். முடிவாக ஷிந்துக்கன் கூறுவதுபோல் குதிரை பூர்வ ஜன்மத் தில் மனிதனாக இருந்திருக்கவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தனர். இம்மா திரி இன்னும் வரானமாகக் கூறமுடியும். எல்லாம் நமது சூனாதன தர்மத் தையே ஆதரிக்கின்றன.

ஆகையால் கங்காபத்தரான ரிச்சர்ட்ஸன் துரை அவர்களைப்போல நமது சாஸ்திரத்தை நம்பி அதன்படி நடந்துவந்து நாமெல்லோரும் அரோக திடசாத்திரமாக இருக்க முடியும் என்பதிலும் முடிவில் மோகமாகின்ற சாம் ராஜ்யத்தை அடைய முடியும் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை.

ஒருவன் நிலவுலகில் அனுபவிக்கவேண்டுவ தின்மையே வறுமை என் பது. ஒவ்வொருவரும் அந்நன் அனுபவிக்க வேண்டுவதில் உணவும் ஆடையுமே தலையாயதென்பது வெளிப்படை. உண்பதும் உடுப்ப தும் பொருளில்லாவிடத்து நிகழாததலின், பொருளின்மையே வறுமைக்கு ஏதுவாமென உணர்க.

மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத கருவி செல்வமே யென்றுணராத வர் அவைகளை வீணிற் செல்வழித்து வறியவராகின்றனர். சிலர் பொது நலத்தார் புன்னலத் தோய்தலிலும். சிலர் தாயத்தார்மீது வழக்கு தொடுப் பதிலும். சிலர் தம் பகைவர்மீது பொய்வழக்குச் சாதிப்பதிலும், சிலர் உயர்ந்த ஆடை, ஆபரணங்களை அணிவதிலும், சிலர் மதுபானம் செய்வதி லும் சிலர் குது ஆடுதலிலும், சிலர் தீதம் கேட்டல், நாடகம் பார்த்தல் முதலியவைகளிலும் திரண்ட பொருள்களை வீணாகச் செலவுசெய்து வறிய வராகின்றனர்; சிலர் சோம்பலால் தொழில்செய்து சேவனம் செய்யாது பொருள்களெல்லாம் கொடுத்துக் கொடுத்து வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டு வருந்துகின்றனர்; மற்றும் சிலர் தத்தம் வருவாய்க்குத் தக்க செலவுசெய்யாது பொருளிழந்து துன்புறுகின்றனர்.

வறுமையினால் கொடியது உலகில் வேறென்றுமில்லை என்று திடமாகக் கூறலாம். நற்குடியிற் பிறந்து திரண்டபொருள் வருவாயினைப் பெற்றிருந்த சீரிய செல்வர்களும் வறுமை வந்துற்றபோது பெரிதும் வருந்துகின்றனர். அத்தோ! அவர்கள் வறுமைத்துன்பம் ஒன்றினால் மாத்திரமா வருந்துகின்ற னர்? அதனடிப்படையாகத் தாம் முன்னிருந்த நிலைமையை எண்ணியெண்ணி மனம் வருந்திச் செல்வர்மனைவாயிலை கோக்கிச் செல்லுதற் றுன்பத்தினாலும், அவரைக் காணுதற் றுன்பத்தினாலும், அவர் மறுத்தவிடத்து உண்டாத்தன் பத்தினாலும் மறுது அவர் கொடுத்தவிடத்து அதைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்து தம் வீட்டில் வேண்டுவன கூட்டுதற் றுன்பத்தினாலும் நான்தோறும் வருந்துகின்றனர்.

திரண்ட பொருளுடையோன் பின்னர் வறியோனாகி அனுபவிக்கும் துன்பத்தினும் இளமையிலேயே வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டவன் அனுபவிக்கும் துன்பம் மிகக் கொடியது. விடயங்களை அனுபவித்த பிறகு அதில் வெறுப்புத் தோன்றுவது இயற்கை. ஆதலால், செல்வங்களை அனுபவித்த வறியோனாவோன் அத் துன்பங்களை ஒருவாறு சகிக்கிறான். இளமையிலேயே

வறுமையுற்றோன் அங்கனம் அனுபவித்தலின்மையால் பிறரைக்கண்டு ஏங்கி ஏங்கி மனம் வருந்துகின். இதைப் பற்றியே

"கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனிலும் கொடிது இனமையில் வறுமை"

என்றார் நந்தமிழ் மூதாட்டியார்.

மலர்கள் புட்பித்து நறுமணம் வீசியவிடத்து வண்டுகள் அதன் இனிய தேனை துகர்த்து அலைவகளைத் தேடிச்சென்று வீழ்வதேபோலச் செல்வரிடத்து அனைவரும் நாடிச் சூழ்ந்துகொள்வர். மலராத அரும்பினிடத்துப் பயனின்மை கருதி வண்டுகள் சேர்தலின்மைபோல வறியரிடத்து ஒருவரும் அணுகார்.

வறுமையினால் நான்தோறும் மனங்கன்றி வாடிய அவன் மக்களும் மனைவியும் அவனை வெறுக்கத் தொடங்குகின்றனர். தன்னை அன்போடு பாலூட்டி வளர்த்த அன்னையுமவனை அந்நியனாகக் கருதுகின்றான். ஏனைய சுற்றத்தாரும் தாம் அவனுக்குக் கொடுத்தனுண்மையேமன்றி அவனிடமிருந்து கொள்வதொன்று மின்மையால் அவனைக் கைவிடுகின்றனர். அவன் மெய்ப்பொருளைக் கூறினும் அதை விரும்பிக் கேட்கின் அவன் வேண்டுவன எங்கி அவன் குறைமுடித்தல் வேண்டுமென்று அஞ்சி உலகினர் அவனிடம் முகம் கொடுத்துப் பேச முன்வாரர். எனவே, அவனுடைய மொழியும் விழுமிய கல்வியறிவும் பிறருக்குப் பயன்படா தொழிகின்றன. இது பற்றியே,

"இல்லாளை
இல்லாளும் வேண்டான் மற்றின் நெடுத்த தாய் வேண்டான்
செல்லாதவன் வாயிற் சொல்"

என்றார் சான்றோர்.

இம்மையிலே வறுமையினால் இத்தகைய துன்பமடைவதொன்று மட்டோ! மறுமைப்பயன்களுக் கேதுவாகிய தர்மார்த்தங்களை இம்மையில் இயற்றாதற்குச் சக்தியற்றவர்களாகி அதன் பயனாக மறுமையிலும் மீளாத துன்பத்தை யடைகின்றனர். இதனை வலியுறுத்தவே,

"இன்மை யெனவொரு பாலி மறுமையும்
இம்மையு மின்றி வரும்"

என்றார் திருவள்ளுவரை.

வறியோர்க்கு வேண்டுவன வழங்கும் சீரியர் ஒரு சிலரே உலகிற் காணப் படுகின்றனர். இத்தகைய ஈகோரிடத்தும் காலம் இடமறிந்தும், அவர் குறிப்புணர்ந்தும், அவரைத் தம் வசப்படுத்தற்கு மனமிரங்கத்தக்கன உறியும் செல்ல வழியறியாத இரவலர் ஒன்றும் பெருது திரும்புகின்றனர். பொருள் வழங்காதவரிடத்துச் சென்று இரத்தபோது அவரடையுள் துன்பங்களையும் அவமானத்தையும் கூற வேண்டுமோ? இரத்தல் குடிப்பிறப்புக்கு இழிவையும் அவமானத்தையும் உண்டாக்குகின்றது. இரத்தலினும் இழிவான தொழில் வேறு ஏதேனும் உண்டோ? இல்லை, இல்லை!

வறுமை நேர்த்த காலத்துத் தம் நிலைமையினின்றும் பிறழாது, செய்ய வல்லதோர் முயற்சியெய்து பிழைத்தலே வறியோர்க் கழகாகும். நித்திய தரித்திரம் வாய்ந்த குலேசர் பிறரிடம்சென்று இரவாது நான்தோறும் காட்ட

குமண வள்ளலும் கோசலை வள்ளலும்

(S. இராமலிங்கம், நெல்லை)

கொடையிற் சிந்தவராய குமணரும், இனையில் வீரராய இராம-

கும் குமணபுரியிலும், கோசலத்திலும் முறையே தேன்றியவர்கள். குமணவள்ளல் வம்புத் தம்பியாக அமணன் விருப்ப அரசு பதவியை அவனுக்கு எல்கி, நாடுவிட்டுக் காடு சென்றார். இராமரும் 'தாயுரை செய்த தந்தையேவ' லால் அருமைத் தம்பியாம் பாதனுக்கு அரசினைக் கொடுத்துத் தேனடைத்த சோலைத் திருநாடு கைவிட்டுக் கானடைந்தார். குமணவள்ளலின் பிரிவுக்காற்றாத குமணபுரி மக்கள் வேலியோடு வரம் பிழர்த்த பயிரைப்போல்—கரமிழந்த கரியைப்போல் கருந்துயருழந்தார்கள். கோதண்ட வீரனின் பிரிவுக்காற்றாத கோசலை மக்கள் பொறியிழந்த பாவையைப் போல்—உயிரிழந்து பாதவிக்கும் உடம்பே போல் பெரிதும் வருந்தினார்கள். இவ்வாறு நகர மாந்தர் அனைவரும் அகமிக வருந்தி அருந்துயராடைந்து நிற்கவும், இவ்விருவள்ளல்கள் மாத்திரம் 'அன்றலார்த செந்தாமரை யொத்த' முகத்தினராய் அகமிக மகிழ்ந்து அடவியிற் புருந்து அல்லல் பலவும் எய்திக் காட்டில் விளையும் காயுள் ஈனியும் அயின்று கானகப்புல்லில் துயின்று காலக் கழித்த வருவாராயினர்.

சீதேவி தோன்றிய திருப்பாற் கடலில் மூதேவியும் வந்து தோன்றியது போல், குமணனுக்கு மாறாக வந்துதித்த அமணன் ஆகை கோயால் அருமை அண்ணனது அரசினைப் பறித்து அவரை அடவியிற் புருத்திய தோடமையாமல், அவரது தலையைக் கொய்து வருவார்க்குக் கோடி செம்பொன் கொடுப்பதாகவும் பல்லோர் அறியப் பறையறைவித்தான். இதனையறிந்த வொருவன் விரைந்து வந்து குமணனைக் கண்டு பணிவோடு கின்று கூறினான். அப்பழி மொழியைக் கேட்ட குமணன் கோபம் கொள்ளாமல் அளவிலா மகிழ்வடைந்து "ஆலி பிரிந்தபின் நாய், கரி, பேயிவைகள் எக்கும் இழிவான இவ்வுட

கத்தே சென்று புல்லரிசியைச் சேமித்துவந்து தன்னரு மனையானிடம் கொடுக்க, அங்ஙனமையாரும் மகிழ்வோடு அதைப்பெற்று அடிசிலமைத்து அதிதிகளுக்கும் வழங்கித் தாரும் உண்டு அருமந்த புத்திரர் இருபத்தெழு வரையும் காப்பாற்றிவந்தது யாமறிந்ததே.

"தெண்ணீ ருடுபற்கை யாயினுந் தான்தந்தது

உண்ணலி னாங்கினியது இல்"

என்றதனால் வறுமையுற்றோர் பிறரிடம் சென்று இரத்தலையறவே ஒழித்துத் தம்மாலியன்ற வகையில் முயற்சியோடு தொழில் செய்து அதனால்வந்த ஊதியம் சிறிதளவு கஞ்சியாயினும் அதை உண்ணமகிழ்ந்து உண்டு வாழக்கடவர்.

வி லொருபாகமாகிய தலையைக் கோடிப் பொன் விலை எனக் கூறி மகிமைப் படுத்திய என் தம்பியே தாயினும் இனியவளுவான்" என்று எண்ணுவானாயினார். அன்று அவர் கருதி நின்றதை அடியில் வரும் கவியில் அழகுறக் காணலாம்.

“ஆயுவோ யுற்ற கால அடிப்பவ ருருவருக்கச்

சீயொடு புழுவும் மண்ணுஞ் சேருமிச் சென்னிதன்னை

மீயுயர் செம்பொன் கோடி விலையென வினங்கச் செய்தான்

தாயினு மினியன் எம்பி தானெனக் கருதலுற்றான்.”

உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதியாம் அமணனை அண்ணியினும் இனி யவனாக எண்ணி நிற்கும் குமண வள்ளலு—முற்றறிவின் முகிர் கணியாக வினங்கும் இப்பெருந்தகையைச் சிற்றறிவுடையேன் எவ்வாறு ஏற்றிப் போற்றிப் புகழ்ந்து வருணித்த எழுத முடியும்? திணையனவு சிறு குற்றஞ் செய்யினும் பணியனவு பெருங் குற்றஞ் செய்ததாகக் கருதி நின்று குற்றஞ் செய்தவன் மேற் சேற்றக் கொண்டு தண்டத்தால் அடித்து மண்டையை யுடைக்கும் இக்கால மக்களுக்கும், இவ்வன்னலுக்கும் உள்ள வேற்றுமையைச் சற்று இங்குச் சித்திக்கவேண்டும்.

இவ்வாறே இராம மூர்த்தியும் இலங்குகின்றார். இராவண வதஞ் செய்து இன்னுயிர்த் தேவியைச் சிறை மீட்டுப் போர்க் கோலத்தோடு இலங் கையில் இராகவர் நிற்குங்கால், அருமை மகனது பிரிவால் ஆவி துறந்து இறந்து போன தயரதன் துறக்கத்திலிருந்து தெய்வ யாக்கையோடு தோன்றி இரா மரை இறுகத் தழுவி நின்று,

“பண்டு நான் தொழும் தேவரும் முனிவரும் பாராய்

கண்டு கண்டெனைக் கைத்தலங் குவிக்கின்ற காட்சி

புண்டரீகத்துப் புராதனன் தன்னோடும் பொருந்த

அண்ட மூலத்தோர் ஆசனத் திருத்தினை யழகி!”

என்று தான் மக்கட் பேற்றால் மறுமையில் அடைந்த மாண்பினைக் கூறி மேலும் கூறுகிறார். “என் கண்ணினுஞ் சிறந்த புண்ணியப் புதல்வ! உனக்கு முடி சூட எழுந்தபொழுது கொடிய கைகேசியானவன் ஊடே புருந்து கூடாதென நிறுத்தி, “பரதன் நாடானவேண்டும்; இராமன் காடான வேண்டும்” என்று வேண்டிய இருவரங்கடும் இதுவரை என் மனதில் நின் தன. இப்பொழுது உன்னைக் கண்டதும் அவை அகன்றன. உனக்கு வேண்டியதொரு வார்த்தை இத்தருணம் நீ என்பால் வினாவிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.” என்று அறிவிப்பாராயினர். அன்பனாவிய இவ்வின்ப மொழியைக் கேட்ட இராமர்,

“தியன் என்று நீ துறந்த என் தெய்வமும் மகனும்

தாயும் தம்பியும் ஆம் வரந்தருகெனத் தாழ்ந்தான்.”

என்பதாகக் கவிஞர் கவி புனைகின்றார். தன்னருமைத் திருமகனுக்குக் கைகேசி அடாத செயலைச் செய்தானென்று அகங் கொதித்து வயிறெரிந்து அவனைத் தனக்கு மனைவியல்லன் என்றும், அவன் வயிற்றிற் பித்த பரதனைத்

தனக்கு மகனல்லன் என்றும் இறக்கும்போது கூறிவிட்டு இறந்தார். இதனைப் பொறுத்து அருள் புரிந்து கைகேசியை மனைவியென்றும், பரதனை மகனென்றும் ஒப்புக்கொள்ளுமாறு தயரதனை இராமர் இவ்விடத்தில் வேண்டி நிற் கின்றனர்.

ஆனால், தயரதனுக்கு அவன்மீதுள்ள கோபம் அணுவளவும் தணிய வில்லை. “சிந்தைக்கினிய என் செல்வமைந்த! பரதன் நாடானுவதற்காக உனக்கு இவ் வீரத வேடந் தந்து காடானவைத்து என்னாவி நீங்கச்செய்த அப்பாவிமேல் உள்ள கோபம் என் மனதைவிட்டு என்றும் நீங்காது” என மனங் கொதித்து மொழிந்தார். செற்றம் கீங்காமல் கொற்றவன் இவ்வாறு உரைக்கவும், நற்றவ இராமன் நயந்து நோக்கி “நற்றந்தையே! என் அன்னை எனக்கு நன்மை செய்தனனேயன்றிப் புன்மை யாதஞ் செய்யவில்லை. அரசு பாரத்தை இச்சிறுவன் மீது வைக்கலாமா? என்ற கருணையால் இனிமையான இவ்வேடத்தை எனக்கு சுந்தனன்; ஆகையினால், அவளிடங் கொண்ட சினத் தை நீவிர் கருணைகூர்ந்து விட்டுவிடுவீர்.” என்று வேண்டி நின்றான். இதுவன்றோ “இன்ன செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக் கால், என்ன பயத்ததோ சால்பு” எனும் குறளுக்கு இலக்காக நிற்கும் முறைமை! “காணு ள்ப்போ” என்று வாழைப் பழத்தில் ஊசி இறக்கியதுபோல் வாய் குளிரப் பேசி, நாட்டை விட்டும் காட்டுக்கு ஒட்டிவனவான கைகேசியை “தெய்வம்” என்று போற்றிப் புகழுவதோடல்லாமல், தயரதன் கொண்டுள்ள சேற்றத்தையும் மாற்றுவதற்கு இயன்றவரை முயன்று நிற்குங் கீர்த்தி மிக்க இம் மூர்த்தி யின் குண நேர்த்தியை என்னென்று புகழ்வது?

ஆகவே இதுகாறும் கூறியவற்றால், குமண வள்ளலும் கோசல வள்ள லும் நாடுவிட்டுக் காடு சென்றனரென்பதும், தன் தலையைக் கொய்து செல்ப வருக்குக் கோடிப் பொன் கொடுப்பதாகக் கூறிய அமணனது சொடுந் தன் மையை நினைந்து அணுவளவும் வருத்தம் அடையாமல் அவனை அண்ணிய னும் இனியவனாகக் குமண வள்ளல் கருதி நின்றதுபோலவே, கோதண்ட வீரனும் சொடுங்காலம் வருத்தி யுளையத்தக்க சொடுஞ் செயலினை— செய்த கைகேசியிடத்தும் அன்பு குன்றாமல் நின்று அவனைத் தெய்வம் என்று கூறிப் புகழ்ந்தனனென்பதும் பெறப்படும்.

மனிதத் தன்மை கடந்த இப்புனிதர்களுது குணநலங்களை இனிது உணரும் அருமை கண்பர்களே! சிறு சிறு காரியங்களுக்கும் வீணாக் கீதகன் சண்டை செய்யாதீர்கள்! “இன்ன செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் காண, நன்ன யம் செய்து விடல்” என்னும் வள்ளுவரது வாய் மொழியை மனதிற் கொண்டு, துன்பம் செய்தவர் நாணிப் போகும்படி அவருக்கு கண்மையைச் செய்ய நாடுங்கள்! மிகுதியான மிக்கவை செய்தாரை தம் தகுதியால் டக்கவே செய்து வென்று விடுங்கள்!

“ஒறுத்தார்க்கு ஒருகாளை யின்பம்; பொறுத்தார்க்குப்

பொன்றுத் துணையும் புகழ்.”—வள்ளுவர்

மனிதனே, மதுபானத்தை விலக்கு!

—(0)—

(தென்னாப்பிரிக்கா டர்பன் சுரஸ்வதி சபைத் தலைவர்

திரு. ச. முனிகாமி பிள்ளை.)

முயற்சிக்கு ஏற்ற பலன் முட்டிவழிக் கிடைக்குமாதலால் மனிதனே! நீ செனக்கியமாயிருக்க விரும்புகிறாயா? ஆமென்றால், தயைசெய்து மதுபானத்தை விலக்கிவிடு. விரும்பிய காரியம் கைகூடும். மதுபானம் மருந்து மருந்தென்று உன்னை ஏமாற்றி அகரல மரணக்கிடங்கித் தள்ளி விடுமென்பது நிச்சயம். நோயாளிகள் நூற்றுக் கெழுபதுபேர் மதுபானத்தால் பிணியுற்றவர்களென்று வைத்திய சாஸ்திரிகள் நிச்சயித் திருப்பதால் மதுபானத்தின் கெடுதி எவ்வளவு என்று சொல்லவேண்டிய தில்லையே. ஐயோ! தேசத் துரோகியும் குல விரோதியுமாகிய மதுபானத்தை விட்டு எச்சரிக்கையாயிரு! மது விலக்கு உன் சுகத்தையும் பலத்தையும் விருத்திசெய்வதன்மீதும், உனது ஐம்பொறிகளாகிய—மெய், வாய், கண், மூக்கு செவி ஆகிய இவைகள் தந்தம் அலுவலே சரியாய் நடத்தவேண்டுமானால் மனிதனே! நீ எப்படியாவது மதுபானத்தை விலக்கவே முயல்வேண்டும்.

மனிதனே! நீ சந்தோஷமாயிருக்க விரும்புகிறாயா? அப்படியானால், தாமசியாமல் மதுபானத்தை அறவே ஒழித்துவிடு. பிறப்பு இறப்புவரை சந்தோஷத் தேடுவது மானிட சபாவம். அப்படித் தேடிக்கொள்வதில் நல்ல வழியும், கெட்ட வழியுமாகிய இரண்டு வழிகளுண்டு. நல்லவர்கள் நல்ல வழியைத் தேடித் கொள்வார்கள். ஆனால் அறிவினருள்ளும் பேதையருள்ளும் அநேகர் மதுபானத்தைக்கொண்டு சந்தோஷமாயிருக்க நினைக்கிறார்கள். இவர்கள் தம் மனைவி மக்கள் இருக்கும் எளிய நிலையை அறிகிறார்களில்லை. ஐயோ! உயிரில்லாத மரம் போலவும், உருண்டு விழுந்த கருங்கல் போலவும் இவர்கள் விழுந்துகிடக்கும் நிலையையேனும் அறிகிறார்களா? இல்லையே! கவலையை மந்தக் குடிக்கிறார்களாம் சிலர். மயக்கத் தீர்த்தபின்னர் கவலை முன்னிருந்ததைப் பார்க்கிலும் அதிகமாகிவிட அக்கவலையை ஒழிக்கத்திரும்பவும் குடிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கவலைக்குமேல் கன்னின்மேல் கண்ணை வாரி ஊற்றிக் கொண்டிருப்பதுதான் வேலையாய் வந்துவிடுகிறது. மயக்கமில்லாத மாலுமியே தனது மரக்கலத்தைக் கொந்தளிப்பான சமுத்திரத்திலுள் கொண்டு செலுத்த வல்லவனாகின்றான். அப்படியே மதுபான மயக்கமில்லாத மானிடர் தான் உலக விவகாரமென்னும் பெருங்கடலுள் பிரயாணஞ்செய்யத் தகுதியானவர். ஆகையால் மனிதனே! மதுபானத்தை அறவே ஒழிக்க வழிதேடு.

மனிதனே! நீ புத்திமானாயிருக்க விரும்புகிறாயா? ஆமென்றால், சந்தேகமின்றி நீ உலகப் புகழுக்குரியவனாய் விடுவாய். மதுபானியை புத்திமானென்று சொல்லுதல் தகாதது. மதுபானம் புத்தியைக் கெடுப்பதொழிய கொடுப்பதல்ல. உலகத்தில் மாண்புடையவன் மனிதன் அவனிலுக்கு சிறந்த பொருள் அவன் மனது. அப்போர்க் கொத்த மனத்தையே கவங்கவைக்கும் சத்தி மதுபானத்துக்கு இருக்கிறதென்றால் வேறு கேட்பானேன்? மதுபானம் முனையை மந்தப்படுத்தும், உணர்ச்சியை மழுக்கவைக்கும். கடமாடுகிறவனைப்

“சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழின் சிறப்பு”

—(0)—

(இலட்சி-டி. சண்முகவேலு.)

“ஒப்பரிய தொண்டர்தம் அருமையும் பெருமையும் உலக்குமவர் அவர் செய்கையும் உவமையில் லாச்செய்கை துட்பமுந் திட்பமும் உம்பர்கோன் அருள் தட்பமும் தப்பரிய செந்தமிழ்த் தொடை நடையு மடையுத் தவாப்பொரு ணணிச் சிறப்புந் தமிழ்மறை யடங்குபல மந்தனமும் வெள்ளிடைத் தவிரும்பெற் பெனவினங்க வெப்பரிய முழுமதிக்குடைசிழற் றனபாயன் மேயவவை யகநயந்து வியந்துமெய்ப் பாட்டினொடு பாரட்டி மகிழ்மேன் மேல்விரித் தருளிய பிரான்.”

(செங்-3)

ஆன சேக்கிழார் பெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவராக வைத்து திருவாவடு துறை யாதீனம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் பாடப் பெற்றது. இப்பிள்ளைத் தமிழிலுள்ள செய்யுட்களெல்லாம் செம்பாகமான சொற்களால் அழகுற யாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கற்போர் உன்னத்தை கனிவிக் கவல்லனவாய் மிளிர்கின்றன.

அமிழ்தினும் இனிய தமிழ் மொழியதனில் வினங்கும் பிரபந்தங்கள் தொண்ணூற்றாறு. அவைகளில் பிள்ளைத் தமிழுமொன்று. பிள்ளைக் கவியெனவும் கூறப்படும். தேவரையும் மக்களும் சிறந்தாரையும் பிள்ளைப் பருவத்தினராக வைத்து, அப்பருவத்திற்குரிய பத்துவகை நிகழ்ச்சிகளை நிரலே அமைத்துப் பாடுவது ஆண் பெண் என்ற இருபாலரையும் இங்ஙனம் பாடுவது உண்டு. ஆண்பாலாயின்,

படுக்க வைக்கிறதே யொழியப் படுத்திருப்பவனை நடமாடச் செய்யாது. அது நீதிமான்களுக்காவது மற்றப் பெரியோர்களுக்காவது உரியதல்ல. அறிவேன்பது மதுபானத்தால் அகப்படக் கூடியதன்று. அதனால் அறிவு முயற்சி மானம் முதலியவை அழிவதுடன் தன்னையின்ற மாதாவுங்கூட வெறுத்து விடத்தக்க ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவந்து விடுமே! ஐயோ! மதுபானப் பிரியர் ஆடையாபரணங்களை விற்று மாணக்கெட்டு மரியாதைகெட்டு திரியும் நிலைமைக்கு வந்து விடுவரே! ஆகவே மனிதனே இந்திய பழக்கத்தை இகழ்ந்து நீக்கி புத்திமானாக முயலுவாயாக!

“சாற்றரிய காப்புச்செங் கிரைதால் சப்பாணி
மாற்றரிய மூத்தமே வாராணை—போற்றரிய
அம்புலியே யாய்த் திறுபறையே சிற்றிலே
பம்பு தேரோடும் பத்து”

என்னும் வெண்பா பாட்டியலிற் கூறியுள்ள பத்து கிழ்ச்சிகளும் பாடப் பெறும். பெண்பாலாயின் இறுதியிலுள்ள மூன்று மொழித்து, அம்மானை, கிராடல், ஊசல் என்பன கூட்டிக் கூறப்படும்.

தொண்டர் சீர் பரவும் தண்டமிழ்த் தலைவரான சேக்கிழார் சுவாமிகன் பின்னோத் தமிழில் பல நயங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆசிரியர் பின்னையவர் கன் சில விடங்களில் வேளாளர்களின் விழுப்புக்கழை விளக்கியுள்ளார். சில விடங்களில் நல்லமையச்சரின் நற்குணங்களையும், தவநெறியான சிவ நெறியின் மாண்பையும், ஆதினத்தின் அருமை பெருமைகளையும் நடேசப் பெருமானது திருமுக்கொண்டு பெற்றான் சாம்பனாகுத் முத்திகொடுத்தருளியவரான கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகன் பெருமைகளையும் வெள்ளி டைத் தவிரும் வெற்பென விளக்கியுள்ளார். சிவபெருமான் கொடுத்த “உலகெலாம்” என்ற முதலை வைத்துச் சேக்கிழார் “பெரிய புராணம்” என்ற வியாபாரத்தை இனித நடத்தினார் என்று கூறும் நயம் பாராட்டற்பாலது. இன்னோரன்ன நயம் சிறந்து விளங்குவதால் அன்றோ, 1934 வருட முதல் “வித்துவான் பிரிவினரி” வகுப்புக்கு பாடப் புத்தகமாக அமைத்திருக்கின்றனர் சென்னை பல்கலைக் கழகத்தார். இந்நூல் பெரிய புராண ஆராய்ச்சிக்கு சாலப் பயனுடைத்து. உதாரணமாக,

“முறையினொரு சிறுநாக்கி னெழும்பரவை யும்புக
முடித்துற நிறத்தான்.”

என்று அம்புலிப் பருவம் ஆறுவது பாட்டில் இருக்கிறது. “நாக்கு” என்பதற்கு, பாட்டு, தராசு என்பது பொருள். சிறு நாக்கு-இலேசாகத் தாக்குதல் எனப் பொருள் தந்து எழுது பெருமான் எழுபரவையும் (எழுக்கடலையும், சிறி தனவும் முயற்சியின்றி எடுத்த நிறத்தான் என வரும் நயம் கருதற்பாலது. இவ்வடிக்கு மூலதனம் தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்துவது. அது,

பேர்பரவை பெண்மையினிற் பெரும்பரவை விரும்பல்
லார்பரவை யணிதெழு மணிமுதலு வரும்பரவை,
சீர்பரவை யாபினு டிருவருவின் மென்சாய
லேர்பரவை யிடைப்பட்ட வென்னாசை யெழுபரவை”

என்ற திருவிருத்தம். காப்புப் பருவத்திற்கு முதலில் எல்லாப் பின்னோத்தமிழ் களிலும் “விநாயகர் வணக்கம்” மட்டும் காணப்படுகிறது. இச்சேக்கிழார் பின்னோத் தமிழில் முதலில் விநாயகர் வணக்கமும், இரண்டாவதாக “குரு வணக்கமும் அவையடக்கமும்” என்ற ஒருதப்பு சிறப்புறக் கூறியது சாலச் சிறந்ததாகும். “குரு வணக்கமும் அவையடக்கமும்” என்ற தலைப்பையுடைய திருவிருத்தத்தில், திருவிருதுறை ஆதினச் சிறப்பையும், ஆதின மகா சங்கி தான்களின் வரிசைக் கிரமத்தையும், உமாபதி சிவாச்சாரிய சுவாமிகளது எண்ணிறந்த மகிமையையும் தெற்றெனக் காணலாம். அக்கவி,

“ஒங்குநயி லாய பரம் பரைநந்தி யடிகட்
குறுமரபெட் டாவது பிற் றோன் றலாயெங்க
ஞயர் திருவா வடுதுறைச் சப்பிரமணிய குரவற்
குற்றபத்தொன் பதாவதுமுற் றோன் றலாய்ப் பொலிந்து
தேங்குசிவப் பிரகாச முதலியவாய் மலர்த்து
திகழுமா பதிசிவன்” என்பது.

இன்னும் இச்செய்யுளில் சேவையர் காவலரை முருகனாக்கும், மூத்த பின்னோயார்க்கும், மூக்கட் கடவுளுக்கும் ஒப்புமை கூறும் சிலேடை பாராட்டற்பாலது. அவ்வரிசை,

“.....

குன்றையுற மேவித்
திருந்துமேர் வணக்கொண்டு பெருமையின்மே லாகிச்
சிறத்தலாற் செம்மேனிக் குமரவே ளொத்தும்
பாங்குபெறத் துதிக்கையொடொர் கோட்டத்த னாய
பயிற்சியினைக் குமரவே டிருத்தமைய ளொத்தும்
பரவுசேக்கிழானெனும் பேர் பரித்தலினக் கணைசப்
பண்ணவனை யினிதுயிர்த்த திருத்தாளை யொத்தும்”

என்பது. குன்றமேவுதல்-குன்றத்தனரில் எழுந்தருளி யிருத்தல்; குன்று தோறாடல், ஏர் வனம்-உழவு வனம், அழகு வனம். பெருமையின்மேலாகல்-புகழின் மேம்படல். பெரிய மயிலின்மீது இவர்த்து வருதல். இது சேக்கிழார்க்கும் முருகனுக்கும். துதிக்கை-துதித்தல், யானைத் துதிக்கை. ஓர் கோட்டத்தன்-புலியூர்க் கோட்டத்தையுடையவர். ஒரு கொம்பினை யுடையவர். சேக்கிழாருக்கும் கணபதிக்கும் ஒப்புமை கொள். சேக்கிழான்-சேக்கிழான் என்னும் குடியினது இயற் பெயர், இடபத்திற் குரியார். இது சேக்கிழாருக்கும் சிவனுக்கும் சிலேடை.

சேக்கிழார் நாயனரது புராணத்தைப் பாடியவர் உமாபதி சிவாச்சாரியார். புராணமுடையாருக்கு, பின்னோத்தமிழ்ப் பாடுவது மிகையே என்றும், அவரது திருவடிகளை வணங்கி ஒரு பின்னோத் தமிழ் கூறுவேன் என்றும் அது அறிவாளிகட்கு நகை தரும் என்று பொருள்படும்படியாக கூறிய வரி.

“வீங்குபுகழ் படைத்தவருண்
மொழித் தேவன் புராணம்
விரித்துரைத்தா னவனடி தாழ்ந்
தென்னியிற் கேற்ப
மேயபின்னேத் தமிழென வொன்று
உரைப்பலஃ தறிவான்
மிக்கவர்தக் குழாத்தினுக்கு
மிக்க நகை தருமே.”

இன்னும் இந்நூலிலுள்ள அரும்பெரும் விடயங்களையும் நயங்களையும் காப்புப் பருவத்தில் திருமால் முதலியோரைக் கூறுது திருத் தொண்டர்களைக் கூறிய பெற்றினையும், காப்புப் பருவத்திலுள்ள இன்னோரன்ன தன்மைகளையும் அடுத்த இதழில் எழுதுவாம்.

மஹாத்மா மணிமொழி

(S. கணேசன்.)

தண்டனை விதிப்பதிலும் மன்னிப்பது புருஷத்தனத்தைக் காட்டும். லீரன் மன்னிக்கும் அழகுடையவன்; தண்டனை தருவதற்குச் சக்தியுடையவன் அனைத்தாராதிருப்பதே மன்னிப்பதாகும்.

தடித்த தேகம் இருந்து விடுவதாலேயே பலம் இருப்பதாக எண்ண முடியாது; திடமான மனோவேகமே முக்கியமானது.

அஹிம்சை யென்றால் அறிவோடு துன்பத்தை ஏற்பதாகும். தீமை விரை வியப்பவனுடைய எண்ணங்களுக்கு அடக்கி நடக்கவேண்டுமென்றல்ல. ஆனால் அவனுடைய தீமையை எதிர்க்க ஆதம் சக்தியைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். இந்த தத்துவத்தைப் பிரயோகித்தால் ஓர் பெரிய சாம்ராஜ்யத்தின் வலி மையைக் கூட எதிர்க்கலாம். சுயமரியாதையையும் மதத்தையும் ஆத்மாவை யும் காத்துக்கொள்ளலாம். கடைசியில் அவனால் எதிர்க்கப்பட்ட சாம்ராஜ் யம் சீர்திருந்தும்; அல்லது அழிந்துவிடும்.

இந்தியா கத்தியின் தத்துவத்தை அனுஷ்டித்தால் ஓர்வேளை ஜயிக்கலாம். ஆனால் அந்த ஜயம் அழிவுடையது; மேலும் இந்தியாவின்விடத்து எனக்குள்ள அன்பும் குறைவுபடும்.

ஹிந்து மதத்தின் மறைபொருளான அஹிம்ஸா தர்மத்தைக் கொண்டு இந்திய சேவையில் எனது வாழ்க்கையைச் செலவிடுவேன்.

ஆண்களைவிடப் பெண்மணிகளிடம் விசேஷ குணங்க ளிருக்கின்றன என்பது எனது அபிப்பிராயம் இவற்றில் அஹிம்ஸை பிரதானமானது. ஸ்திரீ களுக்கு சுபாவமாகவே அஹிம்ஸைக் குணம் அமைந்துள்ளது. பெண்மணிகள் பொறுமையின் பூஷணம். மனிதன் கடினமான அப்பியாசத்தின் மூலமாகவே அஹிம்ஸை நிலையை அடைகின்றான்.

இந்தச் சரீரத்தினின்று விடுபடுபவனுக்கே சாஸ்வத இன்பநிலையான மோக்யம் கிட்டுகின்றது. மோக்யத்தைத் தவிர இதர இன்பங்களெல்லாம் அழிவுடைவன. மன்னிப்பதின் உச்ச ஸ்தானம் அஹிம்ஸையேயாகும். தைரியவான் தான் மன்னிக்கும் ஸ்வபாவமுடையவன். பயயில்லாமல் இருப் பவனாலேயே அஹிம்ஸையை அனுஷ்டிக்க முடியும்.

அஹிம்ஸையின் அடி வேரை ஆராய்ந்து பார்ப்போமாயின் தன்னலம்

தறப்பதே அஹிம்ஸையெனத் தெரிவோம். சரீரத்தினிடத்துள்ள பற்றை யுத் துறந்து விடுதலையடைவதே தன்னலம் விடுவதாகும்.

சதந்தர தாகமுள்ள தேசமானது பல பயங்களை ஒழிக்கவேண்டும், பட்டம், சொத்து, அந்தஸ்து இவைகள் போய் விடுமே யென்ற பயத்தையும் சிறைப்பயத்தையும், சரீர ஹிம்ஸைப் பயத்தையும் விட்டொழிக்கவேண்டும்.

அஹிம்சையின் திருக்கோயிலில் உறைபவர் பேடினாயிருப்பதைக் காணவே நான் வருந்துகின்றேன். அஹிம்ஸா தர்மம் பேடித்தனத்தைச் சார்ந்ததன்று; சக்தியற்ற தன்மையைச் சார்ந்த தல்ல; அடக்கமுடியாத சக்தியே அஹிம்ஸையாகும். அதனுடைய அபாரமான பிரகாசத்தைக் கண்டு காம் அணுகவும் பயப்படுகின்றோம். நம்மில் சிலருக்குத் தான் அதனுடைய ஒளி புலனாகிறது. அடக்கமுடியாத ஆத்மாவின் தனிக்குறையே அஹிம்ஸை யாகும். அதுபல நற்குணங்களுக்கு அடிப்படையாகவும் இருக்கின்றது. பகுத் தறிவு, துறவு, தவம், சமத்வம், அறிவு முதலிய பல அஹிம்சையின்மீது கட்டப்பட்டுள்ள. தைரியசாலிகளின் வழி அஹிம்ஸையெய்ன்றி பயப்படுபவ ரின் ஆயுதமல்ல.

உலகத்திற்கு உழைக்கவேண்டுமென கங்கணங் கட்டிக்கொண்ட அன்றே என் தலையை மனித வர்க்கத் துக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டேன். உலகிலே மிகவும் சுலபமான காரியம் எதுவென்றால் என் தலையைச் சீவித் தன்னிவிடு வதுதான். இதற்கு யாதொரு முஸ்தீப்பும் ஸ்தாபனமும் வேண்டியதில்லை. என்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள பிராது உதவியை நான் என்றும் நாடியதில்லை. என்னைக் காப்பாற்றவேண்டுமென எண்ணுவதிலும் பயனில்லை. ஏனென் றால் பரமாத்மா ஒருவரால்தான் நம்மைக் காப்பாற்ற முடியும்.

அச்ச ரூபத்தில் அட்டை போட்டுத் தைக்கப்பட்டுள்ள எதையும் புத்தக மென்று கொள்ளக்கூடாது. மனிதனின் பரிசுத்த வாழ்க்கைக்கு எவை துணை செய்யுமோ அவைதான் புத்தகங்கள். ஏனையவை புத்தகங்களாகா. கைக்குக் கிடைக்கும் புத்தகங்களை யெல்லாம் மாணவர்கள் படிக்கக்கூடாது.

ஹிருதயங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்திக்கொள்வதே மாணவரின் முதற் கட மை. ஏக்கம், ஏமாற்றம், அதைரியம், அச்சம், கர்வம், கோபம் என்பவை மாணவர் அகராதியில் இருக்கவே கூடாது.

வேதங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் முதலிய ஹிந்து தர்ம சாஸ்தி ரங்களிலும், பகவானின் அவதாரங்களிலும், மறு பிறப்பிலும் எனக்கு நம்பித் தைபுண்டு.

வருணச்சிரம தர்மத்தில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு. ஆனால் என்னு டைய வர்ணச்சிரம தர்மம் தற்காலத்தில் ஜனங்களால் அர்த்தமற்ற முறையில் அறங்ஷ்டிக்கப்பட்டு வரும் தர்மமல்ல. வேதங்களில் சொல்லியுள்ள வர்ண சிரம தர்மத்தையே நான் கொண்டாடுகிறேன்.

பண்டைத் தமிழர் இசைச் செல்வம்

(சுவாமி விபுலானந்தர்)

ஸ்வாமி விபுலானந்தர் என்பவர் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர். ஆங்கிலப் புலமையும், தமிழ்ப்புலமையும், தத்துவ ஆராய்ச்சியும், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியும் சிறக்கப் பெற்றவர். சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப்பிரிவுக்குத் தலைவராயும் விளங்கி யிருக்கிறார். இவர் இரண்டு மாதங்கட்குமுன் சென்னை செனட் மண்டபத்தில் பண்டைத் தமிழ்மக்களின் இசைக் கலையைப்பற்றித் தொடர்ச்சியாக ஆறு சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். அவற்றுள் மூன்று சொற்பொழிவுகளின் சாரம் சென்ற இதழில் வெளியிடப்பட்டது. மற்றொரு சொற்பொழிவுகளின் சாரம் வருமாறு.—

பண்டைத் தமிழர்களைப் பற்றிய தமது நான்காவது பிரசங்கமாக, ருண சர்வ கலாசாலையின் சார்பில் சுவாமி விபுலானந்தர் "7-வது நூற்றாண்டு பின்னரும் தமிழிசையின் நிலை" என்னும் விஷயத்தைப்பற்றிப் பிரசங்கி செய்தார். அவர் கூறியதாவது: காலம் செல்லச் செல்ல தமிழ்ப்பாணனின் எவ்வாறு மாறுதலடைந்ததென்பதை கவனிக்கலாம். 7-வது நூற்றாண்டு தமிழ் நாட்டில் அரசியல் துறையில் கலாபிவிருத்தி சம்பந்தமாகவும் புதிய மதம் ஏற்பட்டது. அக்காலத்தில்தான் சைவப் பெரியார்களான திரு சம்பந்தரும், அப்பரும் தோன்றினார்கள். அவர்களது தோற்றம் புதிய மதம் ஏற்பட்டதற்கு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும். திருநீலகண்ட பாண நாயனாரும் திருஞானசம்பந்தரைச் சந்தித்தனர். அக்காலத்தில் சம்பந்தரது பக்திரசம் ததும்பும் பண்கள் எல்லோரது மனதையும் கி வந்ததோடு அவர்களது மனம் சீரிய லட்சியங்களை நோடும்படியும் துவந்தன. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனாரது இசைக்கு மிக்க பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாணனைப்போல வறுமையுடையவரல்ல. திரு

நீலகண்டர் பெரிய பக்தர்; வறுமையில்லாமலே யிருந்தார். ஞானசம்பந்தரும் நீலகண்டரும் ஒருவரையொருவர் சந்தித்ததிலிருந்து இருவரும் பெரிய நண்பர்களாயினர். ஞானசம்பந்தரது பண்களுக்கு திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் அவரது மனைவியும் எவரம் கோத்த யாழில் பாடுவார்கள். தரம்புரத்தில் யாழில் வாசிக்க முடியாதவாறு திருஞானசம்பந்தர் யாழ்முறி என்ற பண்ணை இயற்றிய சம்பவமும், திருநீலகண்டர் என்ற பிராமண பக்தர் தீண்டாதவருமான திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணருக்கும், அவரது மனைவிக்கும் தமது வீட்டிலே பூஜை அறையில் இடமளித்த சம்பவமும் சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்தில் விரிவாகவுள்ளன. சைவப் பெரியார்களின் தேவாரப்பண்களும் வைஷ்ணவ பெரியாரான நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழியும் இசையபிவிருத்திக்குச் சாதனங்களாக விருந்தன. தமிழ் மொழியிலே இன்றுவரையில் அவைகளே விட மேலாக பக்திரசம் வாய்ந்த பாடல்களில்லை.

1904-வது வருஷத்தில் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்திலுள்ள ஸ்ரீ கந்தசாமி கோவில் மலையில் கல்வெட்டுகளைக் கண்டுபிடித்து அந்த கல்வெட்டுகளில் கண்ட விஷயங்களை ராப்பகதூர் பி. ஆர். பந்தர்கார் பிரசுரித்துள்ளார். 7-வது நூற்றாண்டின் இசையைப் பொறுத்தவரையில் அந்த கல்வெட்டுகளை முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். அந்த கல்வெட்டுகளில் 7 பகுதிகள் உண்டு. அந்த கல்வெட்டுகள் தேவநாகரி எழுத்துக்களிலுள்ளன. அவைகளின் அடியில் தமிழில் 'எட்டுக்கும் ஏழுக்கும் இவை உரிய' என்று கண்டிருக்கிறது. இவ்விஷயங்கள் ஆராய்ச்சிக் குரியனவாகும்.

8-வது நூற்றாண்டிலே பக்திமான்களான இரு பாணர்கள் தோன்றினார்கள். அவர்களில் ஒருவரான பாட்டிராணர் என்பவர். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும், சேரமான் பெருமானும் இருந்த காலத்திலிருந்தவர். மற்றொருவர் திருப்பாணாழ்வார். பெருங்கதையும், சீவக சிந்தாமணியும் 10-வது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. யாழ் வாசிப்பதுபற்றி அவ்விரு நூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன. கதாநாயகன் கதாநாயகிக்கு இசை சொல்லிக்கொடுப்பதும் இருவருக்கும் இசைப்போட்டி நடப்பதும் வழக்கமென்று அவ்விரு நூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன. 13-வது நூற்றாண்டிலே சாரங்க தேவார ரத்னாத்தில் தமிழ் தேவாரப் பண்களைப்பற்றி சில இடங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவ்விஷயங்களை உதவியாகக்கொண்ட தேவாரராகக்கன்பல தற்போதுமறைந்து விட்டன. 17-வது 18-வது நூற்றாண்டுகளிலே தஞ்சையில் அரசாண்ட நாயக்க மன்னர்களும், மகாராஷ்டிர மன்னர்களும் சங்கீதத்தை ஆதரிக்க ஆரம்பித்தனர். அப்பொழுது புராண தமிழிசை முற்றிலும் மறைந்தது. அதற்குப் பதிலாக புதியமுறை தோன்றியது. வேங்கடமாவலின் சுதர்தண்டி-பிரகாசிகை (1680) தோன்றியது முதல் சங்கீதமுறையில் புதிய சகாப்தம் ஏற்பட்டது. அது இன்றைக்கும் மாறவில்லை. ஷாஜி (1674-1711) சங்கீத அபிவிருத்தியை ஆதரித்தார். அவரும் ஒரு சங்கீத வித்வானே. அவரது ராஜ சபையில் திருவாரூர் கிரிராஜ கவியும் ஒரு சங்கீத வித்வானாவார். கிரிராஜ கவியின் பேரனே திருவையாறு தியாகராஜ சுவாமிகள். பிறகு துலாஜாஜி (1673—1787)யின் காலத்தவரான அருணாசலக் கவியார் ராமாயணக் கீர்த்தனம் பாடினார். அதன்பின் எட்டியாபுரம் சமஸ்தானத்தைச் சார்ந்த முத்துசாமி தீக்ஷதர் (1775) திருவாரூர் சாமசாஸ்திரியார் இவர்கள் தோன்றினார்கள். தற்போது சங்கீதத்தில் ஜனங்களுக்கு விசேஷ சிறத்தை

உற்பட்டிருக்கிறது. தற்காலத்தவர்கள் சுயமாக சந்தே அபிவிருத்தி வேலை செய்வார்களென்று புதிய முறைகளைச் சிருஷ்டிசெய்து சந்தேந்தை ஜீவ ஹுடைய சக்தியாக்குவார்களென்று கம்புவோமாக.

5-வது பிரசங்கம்

சிற்ப-ஒலியக் கலைகள்

6-வது பிரசங்கத்தில் 'பண்டைத் தமிழரின் சிற்பக்கலை, ஒலியக்கலை' என்பதுபற்றி சுவாமி விபுலாநந்தர் பேசுகையில் குறிப்பிட்டதாவது:—

சங்க நூல்களிலும் இதர பழைய நூல்களிலும் அரண்மனை, ஆலயங்கள், மாளிகைகள், நந்தவனங்கள், நாடகமேடை முதலியவற்றின் வர்ணனை உள் ளது. நமது முன்னோர்கள் நமக்கு விட்டுச்சென்றவை இலக்கியமட்டுமன்று; அழகிய ஆலயங்களில் செதுக்கியுள்ள தெய்வச் சிலைகள், சித்திரங்கள் முதலி டனவுமாகும். தமிழ் சிற்பக்கலை வல்லுநர்கள், சித்திரக்கலை வல்லுநர்கள் இவர் களது திறமை மறைத்துபோய் விடவில்லை. அதனைத் தற்போதும் தமிழ் நாட் டிலும் இலங்கையிலுமுள்ள கோயில்கள் முதலியவற்றில் காணலாம். சங்க நூல்கள் முதலியவற்றில் காணும் புராதன நகரங்களின் வருணனையை ஆதார மாகக் கொண்டு அந்நகரங்கள் எவ்வாறிருந்தன வென்பதை ஒருவாறு ஊகிக்க லாம்.

சோழ மன்னரது தலைக்கரமான காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் வருண னையை மணிமேகலையில் காணலாம். பெளரணமி தினத்தில் அந்நகர் எப்படி யிருந்த தென்பதையே அந்தால் கூறுகிறது. அந்நகரை ஒரு அழகிய பெண் ணுக்கு ஒத்திட்டும், நகரின் நடுவிலுள்ள அரசன் மாளிகையை அப்பெண்ணின் முகத்திற்கும், நகரின் இரு கோடியிலுமுள்ள கற்பக விருகைக் கோட்டத்தை யும் வச்சராயுதக் கோட்டத்தையும் அப்பெண்ணின் ஸ்தனங்களுக்கும், சீழத் திசையில் எழுந்திருக்கும் சங்கிரணையும் சூரியனையும் அப்பெண்ணின் காதணி களுக்கும் ஒத்திட்டுக் கூறியுள்ளார். அரசனது அரண்மனை நகரின் நடுவி லிருக்கு மென்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. எல்லைகளில் மதில்க ளிருக்கு மென்பது காஞ்சிநகர் வருணனையிலிருந்து புலப்படும்.

சிற்பக்கலை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நாம் எதனையும் இழந்துவிடவில்லை. கோபுரமானது பிற்கால சிருஷ்டியன்று ஆரம்பக் காலத்திலிருந்தே கோபுரமா னது அமைக்கப்பெற்று வந்த தென்பதற்கும், அது நீளமான தென்பதற்கும், வாசல்கள் விசாலமானவை யென்பதற்கும் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. புராதன நகரில் அரசர், மந்திரிகள், பார்ப்பனர், நெசவுக்காரர், பொற் கொல்லர், கையல்காரர் முதலியவர்களுக்குத் தனித்தனியாக வீதிகளிருந்தன. நகரில் ஸ்நான மண்டபங்களும் சோலைகளும் இருந்தன. அயல்காட்டினர் வாசம் செய்துவந்த துறைமுகப் பட்டினங்களும் இருந்தன. நகரிலே பலவித ஆலயங் கள் இருந்தன. இருபுறங்களிலும் யானைகளுடன் லட்சிய சிலை அமைப் பதோ சித்திரப்படம் எழுதுவதோ நீண்டகாலமாகவே இருந்துவருகிறது. உயரமான கட்டிடங்களே அமைத்து வருகின்றனர். பெரிய கோக்கமுடையவர்க ளென்பதற்கு அது அத்தாட்சியாகும். மூன்றடுக்கு மாளிகை கட்டி யுள்ளன ரென்பதற்கும் சிலப்பதிகாரத்திலேயே ஆதார மிருக்கிறது.

அக்காலத்திலே சிற்பிகளும் ஒலியக்காரர்களுக்கும் மிக்க மதிப்பு ஏற்பட் டிருந்தது. அவர்கள் சிலைகள் மண்ணோடியைந்த மரத்தால் அமைத்தனர். சீர்த்தியுடையவர்கள் இறந்தபின் அவர்களைப்போல் உருவச் சிலைகள் அமைத் தனர்.

அரங்கேற்ற காதையில் நாடகமேடையின் வருணனையைக் காணலாம். ஆம் மேடையின் நான்கு பக்கங்களிலும் தேவதைகளின் உருவப்படங்களை எழுதி வந்தனர்.

புராதன சிற்பிகளும், சித்திரக்கலை வல்லுநரும் தங்களது தொழிலின் ரகசியங்களை வெளியிடுவதில்லை. தங்களது சந்ததியாருக்குப் போதித்து வந்தனர். சிவாகமங்களில் 60 ஆகமங்கள் நகர அமைப்பு முதலிய விஷயங் களையே குறிக்கின்றன. அக்காலத்து சிற்பிகள் சாமான்யரல்லர்; புலமை வாய்ந்தவர்கள்; அதுபூதிபெற தகுதி யுடையவராக விளங்கினர். தங்களது கலையின் மேம்பாட்டிற்காக சன்மார்க்கத்தை கடைப்பிடித்தனர். உபாசனை செய்தே எந்த தெய்வத்தின் உருவத்தையும் அமைத்தனர். அவ்விதம் நன்றாக அமைந்த உருவத்தில் தெய்வம் குடிகொள்வது வழக்கமாம். பளிங்குமாடம் அமைத்துள்ளன ரென்பதற்கு மணிமேகலையில் அத்தாக்கி இருக்கிறது. விக் கிரகங்களை கற்களிலேயே செதுக்கிவந்தன ரென்றும் தெரிகிறது. ஒருவன் தான் காதலிக்கும் பெண்ணைப் பெறமுடியாவிட்டால் தனது துயரீனை ஊரா ருக்குத் தெரிவித்து அப்பெண்ணை மணக்க மடல் ஏறுதல் வழக்கம். அவ் வாலிபன் தனது கையில் தான் காதலிக்கும் பெண்ணின் உருவத்தை வைத் திருப்பான். இதிலிருந்து பண்டைக் காலத்தின் சித்திரக்கலையும் சிறப்படைந் திருந்ததென்பது விளங்கும். முகாம் அமைக்கத் துணியை உபயோகிப்பது புராதன தமிழ் வழக்கம். தமிழர் போரிடுவதில் ஆர்வ மிக்கவராக விருந்த போதிலும், அவர்கள் கலாபிவிருத்தியிலும் சென்கரியங்களைச் செய்துகொள் வதில் விருப்புடையவராக விளங்கினர்."

6-வது பிரசங்கம்

ரசவாத ஆராய்ச்சி

நமது கடைசி பிரசங்கத்தில் சுவாமி விபுலாநந்தர் "ரசவாத ஆராய்ச்சி" என்பதுபற்றிப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டதாவது:—

"நான் இங்கே கொண்டுவந்திருக்கும் புத்தகங்கள் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அச்சிடப் பெற்றவை. தமிழ்நாட்டிலே அச்சிடும் முறை ஏற்பட்ட போது இவை மட்டமான தாளில் அச்சிடப்பெற்றன. இவைகளைச் சிறு புஸ் தகக் கடைகளிலும், நெருக் கடைகளிலும் வாங்கலாம். கிராம கைத்தியர்க ளுக்கும் இவைகளே சாஸ்திர நூல்களாகும். நான் கொண்டுவந்துள்ள சில புத்தகங்களின் பெயர்களைச் சொல்லுகின்றேன். நந்தீஸ்வரர் நிகண்டு, திருவள்ளுவர் கற்பம் முந்தாறு, ரோமரிஷி நூல், பரிபாஷைத் திரட்டு, மச்சமுனி நூல், தன் வந்திரி பகவானின் நூல் முதலியன.

இந்தப் பெயர்கள் முக்கியமானவை. இவைகளின் பிரயோஜனம் என்ன வென்பதை ஆராய்ச்சி செய்வதால் பலனுண்டு. இந்தப் புத்தகங்கள் பார்

வைக்கு நன்றாக விராவிட்டாலும், இவைகளில் சிலவற்றை பெரிய ஞானிகளே எழுதியிருக்கின்றனர். ஒலேச் சுவடிகள் விரும்பத்தே இவை அச்சிடப் பெற்றன.

'கெமிஸ்டரி' என்ற ரசாயன சாஸ்திர வரலாற்றில் பல நிலைகள் உண்டு. இயற்கையின் மறை பொருள்களைப் பகிரங்கப்படுத்துவதைப் பண்டைக் காலத்து மக்கள் வெறுத்தனர். இதனாலேயே விஞ்ஞான சாஸ்திரத்தை ஆரம்பத்தில் ஜால வித்தைகையப்போல் ஜனங்கள் கருதினர். அவ்வித ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்களையும், சமூகத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவும் அருவருப்புக் கொண்டனர். புராதன விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளான 'வாதி'களின் நூல்களில் சிற்சில உண்மைகள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. அந்த நாட்டிலும் இந்த வாதிகள் முறை ஒரே விதமானதாகும்.

நம் நாட்டிலே தான் விஞ்ஞான சாஸ்திரமும், கணித சாஸ்திரமும் தோன்றின. அராபிய தேசத்தின்மூலம் நம் நாட்டிலிருந்து அந்தச் சாஸ்திரங்கள் மேலுட்டிருந்துச் சென்றன.

விஞ்ஞான சாஸ்திரத்தின் மத்திய நிலையே 'ரசவாத ஆராய்ச்சி' யாகும். இதனாலேயே இவை பிற்காலத்து புத்தகங்கள் என்று கூறிவிட முடியாது. கம்பர், சேக்கிழார் காலத்தில் ஜனங்கள் சாதாரணமாகப் பேசும் நடை இலக்கியச் செறிவோடிருக்குமென்று கூறிவிட்டே முடியாது. அந்த ரசவாதிகளின் நூல்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றித் கூறுகின்றன.

அந்த ரசவாதிகள் மருந்துகள் செய்ததோடு இரும்பு செம்பு முதலிய உலோகங்களைப் பொன்னாக்கவும் முயன்றனர். மூப்புப் பிணிகளின்னிக் காய கற்பத்தால் மனிதர் பல நூற்றாண்டுகள் வாழலாம், சாதாரண உலோகங்களைப் பொன்னாக்க ரசத்தைக் கட்ட முயன்றனர்.

அவர்களது நோக்கம் மேலானதே யாகும். அவர்கள் தங்களது முயற்சிகளில் சித்தி பெற்றிருப்பார்களே யானால், மூப்பு, பிணி, திரை இவைகளை மனித சமூகம் கட்டுப்பட வேண்டியதில்லை. பொன்னாசையால் வீளையும் இன்னல்களுக்கும் இடமில்லாமற் போயிருக்கும். ரசவாத ஆராய்ச்சியின் பலனாகவே 'கெமிஸ்டரி' (ரசாயன சாஸ்திரம்) என்பது தோன்றியது. வாத நூல்கள் அஷ்டாங்க யோகத்தைப் பற்றியும், ஆசைகளை நிறைவேற்றவல்ல மந்திரங்களையும், பேய் முதலியவற்றை ஒட்டவல்ல மந்திரங்களையும் பற்றி குறிப்பிடுகின்றன.

திருமந்திரம் என்பது பன்னிரு திரு முறைகளில் ஒன்றாகும். அந்நூலை அருளிச்செய்த திருமூலர் ஒரு சித்தர். அவர் தம்மைப்பற்றி கூறுகையில் தாம் நத்தியினிடம் உபதேசம் பெற்ற எட்டுப்பேர்களில் ஒருவரென்று குறிப்பிடுகின்றார். திருவள்ளுவர் "ஞான வெட்டியான்" என்ற நூலிலும் ரசவாத ஆராய்ச்சிகளைக் காணலாம். இந்தத் திருவள்ளுவர் திருக்குறள் எழுதியது ரல்லர். திருமூலர் யோக சூத்திரங்கள் எழுதிய பதஞ்சலி காலத்தவர்.

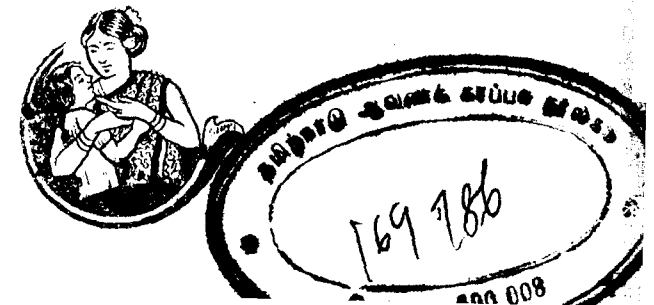
திருமூலர் போன்ற பெரிய சித்தர்களைப் பின்பற்றியே இதர சித்தர்கள் தோன்றி குழப்பத்தை விளைவித்தனர். இவர்கள் தாங்கள் கூறுவதை மறைபொருளாகவே கூறிவந்தனர். இவர்கள் 15-வது நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்தனர்.

தனர். உண்மைக் குறிக்கு வழிகாண விரும்பியவர்கள் இவர்களுடைய தத்துவங்களைப் பாராட்டினர். இந்த ரசவாதிகள் எந்த வஸ்துவையும் சுத்தம்பண்ணச் சிறந்த முறையைக் கண்டுபிடித்தனர். பாதரசம், பொன், செம்பு, இரும்பு, தந்தாகம், தகம் இவைகளைப் பஸ்பமாக்கவும் அவர்களுக்குத் தெரியும், அவர்கள் 3 ஜெய நீர்களைக் கண்டு பிடித்திருந்தனர். ராவாதிகள் தங்கத்தைத் திரவ பதார்த்தமாகவும், சில உலோகங்களை ஒன்றாக்கவும் வல்லவர்கள். இதற்கு வேர்கள், மூலிகைகள் இவைகளின் சாற்றையும் உபயோகித்தனர். இவர்கள் தங்களது ஆராய்ச்சிகளை ஒரு சிஷ்ய பரம்பரையாக வெளியிட்டு வந்தனர்.

நாம் தமிழில் விஞ்ஞான சாஸ்திரங்கள் எழுதவேண்டும்? விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளிலும் ஈடுபடவேண்டும். சென்னைச் சர்வ கலாசாலையின் சார்பில் விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களை மொழி பெயர்த்து வருகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் அனுசரிக்கும் முறை விபரீதமானதாகும். ஹைடிரோஜன் என்பதை ஆப்ஜனகம் என்று மொழி பெயர்க்கின்றனர். மொழிபெயர்ப்பு இதற்கு மேலும் மோசமாக இருக்கிறது. இவ்விதமெல்லாம் சர்வ கலாசாலையின் சார்பில் நடக்கிறது.

விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களை மொழிபெயர்ப்பதில் சிறந்த விதிகளை அது சரிக்கவேண்டும். எளிதில் ஜனங்கள் கையாளத் தக்கதும் பழக்கத்தில் சுலபமாகக் கூடியதுமான சொற்களால் மொழி பெயர்க்கவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் பிரத்யேக தோரணையில் பலர் முயற்சிசெய்து சித்தியடைந்துள்ளனர். தமிழ் மொழியில் விஞ்ஞான சம்பந்தமான சொற்கள் என்னென்ன வென்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இது முதலில் செய்யவேண்டிய வேலையாகும். நான் குறிப்பிட்ட வாத நூல் தங்கல் விஷயத்தில் மிக்க பயனுடையனவாகும். பாதி வேலை இந்தப் புத்தகங்களின் உதவியால் செய்துவிடலாம். பெயர்கள் முதலியனவற்றை அப்படியே உபயோகிக்கலாம். தொழிலுக்குறிக்கும் வார்த்தைகளைத் தொழிலாகு பெயராக மொழி பெயர்க்கவேண்டும். ஞான நூல்களில் பல வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. அவை கணிதநூல், தர்க்கநூல் இவைகளின் மொழி பெயர்ப்புக்குப் பேருதவியாகும். இவ்விதவேலைக்குப் பிரயாசை வேண்டும். தமிழ் மொழியைப் பல துறைகளில் உபயோகிக்கக் கூடுமென்பதில் திணையனவும் மிகையாகாது. (பலத்த கரகோஷம்.)

நிலைவர் தமது முடிவுறையில் சுவாமி விபுலானந்தர் செய்த அருமையான பிரசங்கங்களுக்கு வந்தனன் கூறியதுடன் விஞ்ஞான சாஸ்திர மொழி பெயர்ப்பு சம்பந்தமாக அவர் கூறிய யோசனைகள் மிகவும் பயனுடையன வென்று குறிப்பிட்டார்.

ஒளவையார்

(மூலம்: பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

“தொன்மை மறவேல்” என்பது அடுத்த நீதி. இது பழமையான சிநேகத்தை நீ மறவாதே என்று உணர்த்தியதாகும்.

ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் இளமையிலிருந்து பற்பல மாறுதல்கள் இயல்பாகவே ஏற்படுவது கண்கூடு. எண்ணங்களும், தேவைகளும் செயல்களும் அவ்வப் பருவங்களுக்கேற்ப மாறுபடுகின்றன. இம்மாறுதல்களுக்கிடையில் மாறாமல் கால் கொண்டு நியிர்ந்து நிற்கவேண்டுவது பழமையான சிநேகமாகும். இக்குணம் அநேகரிடம் அழிந்துவிடுவதும் உண்டு. பட்டம், பதவி, பணவருவாய் இவைகள் காரணமாகவே தமது பழைய நண்பர்கள் எளியவர்களாயின் அவர்களை முகமறியாத அபலாரைப்போலக் காண்பதும், நெருங்கக் கூசுவதும், அசட்டை செய்வதும் உண்டு. இது மிகக் கொடுமை. ஒரு யுவன் தன்னைப்பெற்ற தந்தை நவகாகரிகக் கோலம் புனைந்திராத காரணத்தினால் புகிய சிநேகிதரிடம் இவர் என் சமையல்காரர் என்று ஆங்கிலத்தில் கூறியதாக ஒரு உதாரணக் கதை நம் நாட்டில் உலாவியிருக்கிறது. இவ்வாறு கூறத்தகுந்த பேர்வழிகள்தான் பழம் பண்பினரையும் மறக்கக்கூடியவர்களாவர்.

“இனைய ரிவர்எமக் கின்னம் யாமென்று

புனையினும் புல்லென்னு கட்டி”

என்றருளியபடியால் முறைபாராட்டும் உறவினர்கள் அனைவரும் நண்பனுக்கு இணையாகமாட்டார்கள் என்பது தெளிவு. அத்தகைய ஒப்பற்ற கட்டினை மறவாத மனப்பான்மையே போற்றப்படுவதாகும்.

“விழையார் விழையப்படுப பழையார்கட்

பண்பிற் றிலப்பிரியாதார்”

என்பதால் பழைய நண்பர்களிடத்தில் சிநேகம் நீங்காதவரை பகைவரும் இக்கருமூலபுணர்வு என்று தெரிகிறது. இது;

“அழிவதை செய்யினும் அன்புரை அன்பின்

வழிவந்த தேண்மை யவர்”

என்ற குறட்பாவினால் வற்புறுத்தப்படுகிறது. அழியத்தக்கவைகளைச் செய்தாலும் பழைய கட்டினர் கைவிடத்தக்கவர் அல்ல என்பதை உன்னுங்கள்

பழைய கட்டி எத்தனைச் சிறப்புடைய தென்பது புலனாகும். சிறுஷணபகவான் தவாரகையில் ராஜபூஜிதராய் எழுந்தருளியிருக்கையில் பாலிய சகபாடியாயும் நித்திய தரித்திராராயும் பரமசாந்தராயும் இருந்த சுதாமா வென்னும் பிராமணோத்தமர் மனைவியின் வேண்டுகோளின்படி சகிக்கவொண்ணா வறுமையை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டி வழி நடந்து அரண்மனை வாயிலை யடைந்தார். தேவரும் முனிவரும் சேவைக்கெதிர்பார்க்கும் அப்பரந்தாமனுடைய அரண்மனை வாயிற் காவலர்கள் இவ்வறுமையே வடிவெடுத்தது போன்று தோன்றிய இளைத்துலர்ந்த யாக்கையும் பசைவற்றிய தசையும் ஊசி முனை காட்ட இடமில்லாத கந்தலான ஆடையுமுடைய இவ்விப்பிரரைக் கண்டு திடுக்கிட்டு இவரோ தவாரகாநாதனைத் தரிசிப்பவர் என்று என்னி கையாடினர். என்றாலும், தங்கள் தலைவரின் கட்டளைப்படி வேதியரைக் காக்கவைக்கக் கூடாதவர்களாய் உடனே சுதாமாவின் வரவை அந்தப்புரத்தில் ருக்மணி பிராட்டியாருடன் எழுந்தருளியிருந்த கண்ணனுக்கு அறிவித்தனர். உடனே மரியாதையுடன் உள்ளே அழைத்து வரும்படி கட்டளை யிட்டு, அவ்வாறே வந்த சிநேகிதரை எதிர் சென்றழைத்து அர்க்கிய பாதத்தி மளித்து தமது அரியணையிலிருத்தி அவரது பாதங்களை வருடிக் குசலம் விசாரிக்கலானார். இச்செயலைக் கண்டு அனைவரும் திடுக்கிட்டுப் போனார்கள். இந்திரன் குறை முடிக்கும் ஏந்தல் இவ்வேழைப் பார்ப்பனைக் கண்டு அருவருக்காமல் பிராட்டியாரைச் சாமரை வீசப் பணித்து பாதம் வருடி உபசரிக்கின்றாரேயென அதிசயித்ததில் வியப்புண்டோ? இதுதான் பழைய கட்டிக்கு உதாரணம். “தொன்மை மறவேல்” என்ற முதுமொழி இத்தகையபண்பையே குறிப்பதாகும். இதைப்போலவே இராமபிரான் இராவண வதம் செய்து பிராட்டியாரை மீட்டு அயோத்தி வந்த மருடாபிஷேகம் செய்துகொண்டு அரியணைமீது சுகோதார்களுடனும் ஜாகையுடனும் விபீஷண சக்கிரீவ அது மனதி பத்த ஜனங்களுடனும் வசிகூடராதி மஹரிஷிகளுடனும் அரசர் குழாங்களுடனும் கொலுவீற்றிருந்தார். அதுசமயம் யாவரும் திடுக்கிடும்படி ஒரு அருவருக்கத்தகுந்த பிச்சைக்காரன் அடாராமா; வென்று அழைத்துக் கொண்டு எவருடைய தடை நியதிகளையும் கவனியாமல் ஒரே ஓட்டமாக ஓடிவந்து தன்னை மறந்தவனாய்ச் சிம்மாநந்தனத்திலேறி இராமச்சந்திர பிரபுவை இருகைகளாலும் இறுக்கக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுதான். அருகிலிருந்த மந்திரி பிரதானிகளும் அரசசேவகர்களும் தடுக்க முயல்கையில் இராமமூர்த்தியும் அவ்வெளிய பரதேசியைக் கட்டிக்கொண்டு அழுது கண்டு ஒன்றும் தோன்றாதவர்களாய் மதிமருண்டனர். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் இராமன் அவனைச் சமாதானப்படுத்தி விடுத்து அவனை ஸ்நானம் செய்வித்து ஆடை யளித்து அறுசுவை யுண்டி யூட்டி என்றும் வேண்டுவன பெற்று சுகமே யிருக்குமாறு ஆணைதந்து போகவிடுத்தனர். குலகுருவாகிய வசிகூட பகவான் ரகுரல திலகனை நோக்கி இந்நிகழ்ச்சிக்குக் காரணம் யாதென வினவ சக்கரவர்த்தி திருமகன் பின்வருமாறு கூறலானார்.

முனிபுகவரே, யான் இளைஞனாக விருக்கையில் அயோத்தியின் நகர வீதிகளில் பலமுறை உலாவி வருவதுண்டு. எளியவர்களின் நிலைமையை உணரும் ஆவல் எனக்கதிகமாதலின் அக்குழவினர்களைக் கண்டு அவர்கள் விரும்பும் உதவிகள் செய்து குறைநீர்த்து ஆதரவுடன் திரும்புவது வழக்கம். அதுமுதல் இந்தப் பிச்சைக்காரனுக்கு என்னிடம் விசேஷ அன்புண்டு. தவிர

வும், தந்தையாகிய சக்கரவர்த்திக்கு மகப்பேறில்லாக் குறையிருந்ததும், புத்திர காமேஷ்டியாகம் செய்ததும், அதன் பயனாக நாங்கள் உதித்தோம் என்பதும் இவன் மனத்தில் நிலைத்திருந்ததால் என்னை வெகு அருமையாகக் காணும்போ தெல்லாம் பாராட்டிச் சீராட்டி அன்பான மொழிகளைப் புகன்று நீடுழி வாழவேண்டும்—அரசு செலுத்திப் பார்க்கவேண்டுமென ஆசை உறுவான். அத்தகைய தலையன்புடைய இப்பிச்சைக்காரன் யான் வனவாசம் செய்ய முடிபுனையாமல் நாடிழந்து சென்ற விஷயம் பொதுஜன வாக்கியத்தால் உணர்ந்து மகா துக்கிதனாகி நான் இல்லாத இவ்வயோத்தியில் புகுத மனமிசையாமல் சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள ஊர்களில் பதினான்கு வருடங்களாகப் பிச்சை யெடுத்துண்டு உயர்தொழில் வருகையில் நான் சுகமே திரும்பி வந்த முடிபுனைய செய்தியைக் கேட்டு அடக்கமுடியாத ஆரத்தத்தினால் ஒடோடி யும் வந்து என்னைக் காணும் ஆசையினால் தனது நிலைமையை மறந்து அரசவைக்குள் எவரையு மதியாது புகுந்து அரியணைமீதேறி அடா ராமா வென்று அமுதாற்றிக்கொண்டே அணைத்துத் தன் தயாத்தை ஆற்றிக் கொண்டான், எனக்கு அவனைக் கண்டு துக்கம் பொங்கிய காரணம் என்னைப் பெற்றெடுத்த சக்கரவர்த்தி ஒருவரே அடா ராமா என்று உரிமையுடன் அழைப்பது வழக்கம். சிற்றரசர்கள் சக்கரவர்த்தி திருமகனென்றும், பந்து வர்க்கத்தினர்கள் ரகுபதி, காகுஸ்தன் என்றும், முதியோர்கள் தாசரதி என்றும், ஜனகராதியோர் சிதாபதி யென்றும் தேவரீர் இராமச்சந்திரா என்றும் அழைப்பது வழக்கம். திரும்பி நகரம் புகுந்த யான் எல்லா பந்துயித்திரர்களாலும் சூழப்பட்டிருந்தாலும் என்னுயிரைத் தன்னுயிராக எண்ணிய அருமைத் தந்தையைக் காணப்பெறாத பெருங் குறையுடையவனாயிருந்தேன். இந்த நிலைமையில் பிச்சைக்காரன் அழைத்த அடாராமா, என்னும் விளிக்குறி என் செல்வத் தந்தையாரின் ஞாபகத்தை நினைப்பூட்டியது. ஆதலினால் நானும் மனம் குழைந்து அழுதேன் என்று விடைபுகன்றார். முனிவர்களும் அன்பர்களும், அரசர்களும், ஜனத்தலைவர்களும் இவ்வரலாறு கேட்டு வியந்து மிக மிகப் புகழ்ந்தின்புற்றனர். தொன்மை மறவாத உயர் குணத்திற்கு இதை விடச் சிறந்த உதாரணமு முண்டோ? இதையன்றி தொன்மை மறவேல் என்பதற்குப் பழமையான தர்மங்களை நீ மறவாதே என்று பொருள் கொள்வதும் பொருத்தமுடையதேயாகும். பழமையான தர்மங்கள் யாவும் கழிக்கப் பாலன என்பது ஒரு சில நவநாகரிக யுவர்களின் அபிப்பிராயமாகி விட்டதென்பது எவரும் அறிந்ததே. தவிர பழையன கழித்தலும் புதியன புகுத்தலும் வழுவல், கால வகையினுடைய என்றதும் அப்பழமையான வகுத்ததேயாகும். இப்புதியர்கள் அம்மொழியை மட்டில் தங்கள் நவீன விருப்பங்களுக்கும் செய்கைகட்கும் ஆதாரமாக எடுத்துக்காட்ட முற்படுகின்றனர். அம்மொழியும் தொன்மைப் பழமொழியென்று அசட்டை செய்வதில்லை. உதாரணமாக நம் நாட்டில் வீடு கட்டுவதையே எடுத்துக்கொள்வோம்.

பழய காலங்களில் வீட்டில் உன்னோர்களின் உபயோகத்தைவிட புறத்தினர்களை விசாலமாகவும், தலைக்குயரமான தலையணைக் குறிகளை உன்னவாகவும் அமைப்பது மாபு. அதனால் முதியோர், மெலிந்தோர், பிணியாளர், வழிப்போக்கர் ஆகிய பலரும் சுகமாய் இளைப்பாற அதுகலமிருந்தது. வீட்டில் வசிப்போருடைய தயவில்லாமல்கூட அந்நியருக்குப் பரோபகாரம் செய்யும் குறிப்பே அவைகளை அமைக்கும் கோக்கம். இந்தியநாடு தவிர எங்காட்டி

எங்கட்கும் வெளிப்புறத்தில் திண்ணை வைத்துக் கட்டும் வழக்கம் கிடையாதென்று அறிகின்றோம். பிறர்க்குதவி புரியவே இவ்வாழ்வான் வாழ்வு நடத்த வேண்டுமென்பது இந்து மதக் கொண்கையாதலின் அதற்கேற்ப எல்லா அமைப்பு முறைகளிலும் அடிச்செயல் காணப்பட்டது. தற்காலம் மேல்காடுகளில் யாத்திரை செய்ய வசதியுடைய தனவந்தர்கள் கட்டும் வீடுகளுக்கு மேலே கட்டிய பழைய முறையில் தெருத் திண்ணைகளைக் காண முடியவில்லை. ஆங்கிலர் இந்நாட்டில் வசித்தாலும் பங்களாக்களில் வாசம் செய்வதால் அவர்கள் கட்டியுடைகளைப் பின்பற்றி நடக்கும் விருப்பமுடைய கனவான்களும் அவர்களைப்போலவே தங்கள் வசிக்கின்றனையும் சுற்ற மதிவெடுத்து சிறைச்சாலைகளைப்போல பங்களாவையே கட்டி வசிக்கின்றனர். தாங்கள் குடியிருக்கும் இடத்தை வீடு என்று கூறவும் காணுகின்றனர். இறங்கும் 'பழையன கழித்தலும் புதியன புகுத்தலும்' வழுவல் கால வகையினுடைய, என்ற பல்லவி பாடப்படுகிறது. இம்மட்டோ! மேஜைமேல் பரிமாரச்செய்து உண்பதையே கண்ணியமாக நினைப்பவர்களும் பலர். இதன் மூலம் எத்தனையோ அருவருக்கத்தகுந்த செயல்கள் விளைகின்றன. தலைச்சாத்தணித் தல் முதல் காற்செருப்புவுரை எத்தனையோ மாறுதல்கள் பார்த்த வெளியில் திறந்த உடம்போடு தாயகாற்றை சுவாசிக்கும் பாக்கியமும் இக்கனவான்களுக்கில்லை. சிறு பிள்ளைகள் மூக்குக் கண்ணாடி யணிந்து நாணயின்றி வெளிவருவதும், வன்மையுள்ள வாலிபர்கள் கையில் அலங்காரப் பிரம்பு பிடிப்பதும் இது போல் எண்ணிறந்த செயல்களும் நாம் தினமும் காணும் காட்சிகளல்லவோ? இவைகளினால் சரீர ஆரோக்கியத்திற்கு வழி காணக்கூடிய சிறு சாதகம் இருக்குமாயினும் புதியன என்பதற்காக இகழத் தேவையில்லை. ஒவ்வொரு செய்கைகளிலும் தீமையே விளையக்கூடிய தன்மை யிருப்பது ஆராய்ச்சியாளர்க்கு விளங்கும்.

ஆகவே முதாட்டியார் தொன்மை மறவேல் என்று வெகு தந்திரமாகவும் விநயமாகவும் போதிக்கின்றார் என்றும் பழைய கேசத்தை மறவாது பேணுவதோடு பழமையாக முதியோர் செய்துவந்த அறம் நியதி முதலியவற்றையும் நீ ஒருபோதும் மறவாதே என்று நினைப்பாடுகின்றார் என்பதும் நாம் மனதிற்கொண்டல் வேண்டும். தவிர தொன்மையான காரியங்களில் ஆண்பாலர்களுக்குள்ள கம்பிக்கையைவிட பெண்களுக்கே பன்மடங்கு அதிகம். நம் நாட்டில் தற்பொழுது அவ்வவர்களின் வருணங்களுக்கேற்பபடியானவைகளை ஒழுக்கங்களும் சடங்குகளும், தேவதா பூஜைகளும் வீரதாசிகளும் ஓரளவு கடைபிடித்துவதும் பெண்களின் பழமை பாராட்டும் குணத்தினாலேயே என்பது எவரும் அறிந்ததே. ஆடவரிடம் ஒரு சிலர் பெண்களைப்போல் பழமைப் பற்றுடையவர்கள் இல்லாமலில்லை. பெண்களிலும் சிலர் அவ்வாறே நவநாகரிக மேக முடையவர்களாய் மாறிவருகின்றனர் என்பதை மறுக்க முடியாது. பேதமை யிருதியால் அறிவற்ற—பொருளற்ற சில அநாகரிகச் செய்கைகளும் இடையில் புகுந்து தொன்மையின் தயுமையையும் கெடுத்து வருவது கண்டுகூ. குணத்தில் இடப்பட்டுள்ள கருங்கற்களில் படர்ந்துள்ள பாசிகளை அகற்ற வேண்டுமெயன்றிக் கற்களையே பெயர்த்தெறிதல் கூடாது. அவ்வாறு செய்யின் தண்ணீரில் இறங்கவே முடியாது. இறங்குவோர் அபாயத்திற் குன்றாகுவர். அதுபோலவே தொன்மையாய் வரும் எந்தச் செய்கைகளையும் அறிவால் ஆராய்ந்து கைக்கொண் டொழுக்கல் வேண்டும். வீரதாசி

தவின் நோக்கமே பொருட்பற்றும் சுயநல வேட்கையும் மிகுதியுடையவர்கள் பிறருக்கொன்றைத் தானம் என்ஈற பெயரால் உபகாரம் செய்யப்பயிற்றுவதேயாகும். சாஸ்திர சித்தாந்தமும் அதுவே. பரோபகாரம் தவிர வேறு பயன் நம் அதுஷ்டானத்தில் உள்ள எந்தச் சடங்குகளிலு மில்லை. சர்க்கரையைக் காட்டி மருத்துட்டும் தாய்போல் முதியோர். பிறருக்கொன்றை சந்தோஷத்துடன் அளிக்கவேண்டி வகை செய்தனர் என்றணர்வதே அறிவுடையதாகும். சில வாலிபர் பிள்ளையாருக்குத் தேங்காய் உடைப்பதாகக் கோருவோர்களை வெருவாய் இகழ்ந்து பரிசுதிக்கின்றனர். ஒரு தேங்காய்க்காக ஒரு கடவுள் நமக்கு அபீஷ்டம் அளிக்க அவ்வளவு அற்ப புத்தியுடையதாக இருக்கலாமா? அப்படியானால் அது கடவுளாகுமா? பரிதானம் பெறும் அதிகாரிகளுக்கும் இத்தகைய தெய்வங்களுக்கும் என்ன வேற்றுமை? என்றெவ்வளவோ வாது புகல்வதைக் கேட்டிருக்கிறோம். ஒரு அனாதை விலை கொடுத்து ஒரு ஹைவேத்தியப் பெருகளை வாங்கத் துணிவதனால் அந்த ஒரு அனாதையில் உள்ள பற்று குறைகிறது. இதுவே உண்மைக் கருத்தல்லது விராயகர் தேங்காயை விரும்பிப் பிரதி பிரயோஜனம் செய்வதற்கு அன்று என்பதை யுணரவேண்டும். ஹைவேத்யம் செய்யும் பொருள்களை சவாமியா சாப்பிடுகிறதே? செய்பவர்கள் தானே உண்கிறார்கள் என்றும் சமாதானம் சொல்லக்கூடும். ஆனால் அதிலும் ஒரு வழக்கம் சுயநலத்திற்கு முரணாகவுள்ளது. அதாவது ஹைவேத்தியம் செய்யப்படும் பொருள்களை ஒரு சிலருக்கோ பலருக்கோ விரியோகித்தல் வேண்டுமென்கிற ஓர் அதுஷ்டானமும் உண்டு. இதிலும் தியாக புத்தி ஏற்படுகிறது. இவ்வளவுக்கு மேலாக கற்பூரம் கொளுத்தாமல் எந்தப் பூஜையும் முடிவுபெறுவதில்லை. அது முற்றிலும் கரைந்து ஒருவருக்கும் பயன்படா தொழிதலால் அந்த அளவுக்காவது அத்தருகிய செலவின் பற்றினை அறவே விடுவது கடனாகின்றது. எல்லாம் சிறுசுச் சிறுசுத் தியாகத்திற்கு நம்மைப் பயிற்சி செய்வதாகும். கற்பூரம் மிச்சமின்றிக் கரைந்து தான் என்னும் எண்ணம். இறந்து வஸ்துமயமாக அன்வயப்படுவது என்பது அதன் இரகஸியார்த்தம். ஆயினும் மேலே நாம் காட்டிய பொருள் பாஹயார்த்தமே. இதன் உண்மையையும் உணராமல் பிள்ளையாருக்குத் தேங்காய் உடைப்பது மூட வழக்கமென்றும், கிழங்குகளின் தொந்திரவென்றும் பேசுவோர் நிலைமைக்கிரங்கியே நமது மூதாட்டியார் தொன்மை மறவேல் என்றருளியதெனக் கோடல் சிறப்புடையதே.

வைகுரியுள்ள இடங்களில் வேப்பிலையை மிகுதியும் உபயோகிப்பதும் மூடக்கொண்கை பழங்கலத் தென்போர் அப்பச்சிலையின் வல்லமையை அறியாதவரே யன்றி வேறென்ன? வேப்பிலையில் உள்ள கிருமிகளைப் பரவவிடாமல் அழிக்கும் ஆற்றல் குரோடன்ஸுகளுக்கு இல்லை யென்பதையும் இவர்கள் அறியார். புது நாகரிக விருப்பமுள்ள பெண்கள் பலர் மஞ்சள் பூச்சை நாகரிகமாக மதிப்பதில்லை. அதில் எவ்வளவோ அரிய சுகத்தை வளர்க்கும் சக்தி நிரம்பியிருக்கிறது. அதை வெறுத்து தோலுக்கு வறட்சியை யுண்டிப்பண்ணும் நவீன சாதனத்தையே நாகரிகமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். முதன்மையாகக் கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும் ஆமணக்கெண்ணையினால் எரிக்கப்பட்ட விளக்குகள் நம் நாட்டில் இருந்ததென்று சொன்னாலும் தற்கால நாகரிகர்கள் நம்புவதுகூட கஷ்டம். கண்ணெளியை நான்குடையில் மழுங்கச் செய்துவரும் கார்த விளக்குகளால் இந்திய நாடு பகத்

39. அமெரிக்க சுதந்தர யுத்தம்.

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

விலித்தில் ஆஸ்டிரிய வார்சு யுத்தம் ஏழாண்டுப் போருக்குக் காரணமாயிற்றே அவ்விதமே ஏழாண்டுப் போரும் அமெரிக்க தந்திர யுத்தத்திற்கும் காரணமாயிற்று. முன்பு விவரித்தபடி ஏழாண்டுப் போர் உலகத்தின் பல பாகத்திலும் பரவி கடந்ததும் ஆனதிலும் வெற்றி யொன்றே கருத்தாகி, செல்வைப் பொருள்படுத்தவேயில்லை யானதாலும் ஏராளமான கடன் ஏற்பட்டு ஆங்கில அரசாங்கம் ஆழ்ந்த யோஜனையி விறங்கியது. மந்திரிகளாவது நிலைத்து நிர்வாகம் செய்திருந்தால் ஒரு விதத்தில் கல்லபடியாக யோசனை செய்திருக்கலாம். மந்திரிகளாலும் நிலைக்க முடிய வில்லை. அந்தந்த மந்திரிகளுக்குத் தெரிந்த யோசனைகளை நடத்திப் பார்த்தார்கள். அரசனுக்கும் மந்திரிகள் விஷயத்தில் உண்டான பிடிவாதம் இந்த அமெரிக்கா விஷயத்திலும் வியாபித்து விட்டது. அதன் பலன் யுத்தமும், கஷ்டமும், கெட்டபேருமே என்பது இந்த யுத்தத்தினால் விளங்கும்.

ஏழாண்டுப் போருக்குள்ள பல காரணங்களில் அமெரிக்காவிலிருந்து இங்கிலிஷ் குடியேற்ற நாட்டு வாசிகளுக்கு அங்குள்ள பாக்ஸ் குடியேற்ற நாட்டுவாசிகளால் ஆபத்த நோயல் தடுப்பதும் ஒரு காரணம் என்பது விளங்கியிருக்கும். அதைச் சர்க்காலைத்து இங்கிலாந்து அரசியல் நிர்வாகி யான கிரேவில் என்ற மந்திரி, இங்கிலாந்து பார்லிமெண்டில் முத்திரைக் காகிதச் சட்டம் (Stamp Act) என்பதைச் செய்து, அதை அமெரிக்காவில் அமலுக்குக் கொண்டுவந்த அந்த வரும்படியில் யுத்தச் செலவுக்கு நடு செய்ய முயற்சி செய்தார். அதன்படி அமெரிக்கர்கள் தங்கள் செய்த கொள்தும் ஒப்பந்தங்கள், வர்த்தமானங்கள் போன்ற காரியங்கள் இந்த முத்திரைக் காகிதங்களில் எழுதினால்தான் செல்லுபடியானவை யென்று ஆங்கிலேயர் திட்டம் செய்திருந்தனர். அது பொது கோக்கப்படி நியாயமானதானாலும் அமெரிக்கர்கள், தங்கள் சம்மதம் பெறவில்லையென்றும், தங்களுடைய பிரதிநிதிகளே யில்லாத இங்கிலாந்து பார்லிமெண்டில் இந்தச் சட்டம் தங்களைக்

குருடர்களின் இராஜதானியாய்விட்டது. எனினும் தொன்மையான சாதனங்களை வாழ்வில் அமைத்துக்கொள்ளும் மனமாதலால் ஏற்படுமென்று தோன்றவில்லை. இவ்வித ஆற்றல் புதுமைக்கு ஏற்படும் என்று முன் கூட்டி யறிந்துதானோ, ஒளவையார் தொன்மை கைவிட்டேல் என்று கூடக் கூறத் துணியாதவராய் பயத்தவர்போல் மனத்திலாவது ரூபகப்படுத்திக்கொள் மறவேல்) என்றருளினரோ என்றும் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

சட்டுப்படுத்தாதென்றும் சொல்லிக் கூக்குரலிட்டார்கள். அது சியாயமானதே யென்று இங்கிலாந்திலும் பிட், பர்க் முதலியவர்கள் ஆதரவு செய்து, ஆங்கில அரசாங்கத்தைக் குறை கூறினார்கள். இதுகண்ட அமெரிக்கர்கள் கொஞ்சம் கூடக் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அந்த வரும்படியைக்கொண்டு பின்னுக்குப் பிறர் உபத்திரவம் ஏற்படாதபடி ஒரு சேனையை வைப்பதாக ஆங்கில கவர்ன்மெண்டார் சொன்னார்கள். அமெரிக்கர் அதையும் ஆமோதிக்க வில்லை. ஆங்கிலேயர் விடுவதாக இல்லை. அமெரிக்கர் ஆங்கிலேயருடைய சாமான்களைப் பறிவுகாரம் செய்யலானார்கள். என்ன செய்வார்கள் ஆங்கிலேயர்கள். அடுத்த மந்திரியான ராக்கிங்ஹாம் நிர்வாகத்தில் ஒருபாடாய் அந்தச் சட்டத்தை 1766-ல் ரத்து செய்துவிட்டு, இங்கிலாந்து பார்லிமென்ட்டுக்கு அமெரிக்கர்களுக்கு வரி விதிக்கப் பாத்ரியம் உண்டு என்ற தத்துவத்தை வற்புறுத்தி "பிரகடனச் சட்டம்" என்ற அர்த்தமுள்ள "The Declaratory" என்றது ஏற்பட்டது.

தங்கள் கிளர்ச்சிக்குப் பலன் ஏற்பட்டது என்பதை அமெரிக்கர்கள் உணர்ந்த பிறகு மறுபடியும் (Townshend) டெனன்ஷெண்ட் என்ற மந்திரி காலத்தில் கண்ணாடி, காகிதம், வர்ணங்கள், தேயிலை முதலிய அமெரிக்க இறக்குமதி சாமான்களின்மீது சுங்கவரி விதித்தார்கள். இந்த வரி விதிக்கப்பட்ட காலத்தில் வில்லியம்பிட் பிரதம மந்திரியாக இருந்தார் எனச் சொல்லுவதுண்டு. ஆனால் அவருக்கு உடம்பு குணமில்லாத நிலையில் அவருடைய அறிவுக்கு எட்டாமலே, இந்தச் சட்டம் ஏற்பட்டதாம். ஆகவே அமெரிக்கர்கள் மறுபடியும் கிளர்ச்சிகளை ஆரம்பித்தனர் என்பது சொல்லத்தேவையில்லை. மந்திரி சபைகளையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அரசன் கைத்துக்கொண்டும் வந்தான். கடைசியாக, விக் கஹி மந்திரியே இல்லாமல் டோரிக்ச்ட்சியைச் சேர்ந்த நார்த் பிரபு (Lord North) அரசன் கைக்கருவியாய் அரசன் சொன்னபடியெல்லாம் எலும்பில்லாமல் வளையும் புழுவாய், ஏற்பட்டு பிரதம மந்திரியானார். அவர் காலத்திலும் மேலே சொல்லப்பட்ட சாமான்களின்மீது வரிக்களைப் பற்றின கிளர்ச்சியின் வேகம் இருந்து வலுத்தது. உள்நாட்டிலும் அபிப்பிராயபேதம் இருந்தது. அதை மதித்துத் தேயிலை நீங்கலாக உன்ன மற்ற கண்ணாடி, காகிதம், சாயங்கள் முதலிய மூன்று சாமான்களின் வரிகளும் விலக்கப்பட்டன. (ஒருவேளை பிரகடனச் சட்டத்தின் தத்துவத்தை ஸ்தாபனம் செய்திருக்கலாம்.) ஆனால் அமெரிக்கர்களுக்கு அதிக இடம் கொடுத்தது போலாகியது (1773-ம் வருஷம் என்பது குறித்துக் கொள்ளவேண்டிய விவரம்.) பின்னும் கிளர்ச்சி வலுத்தது. அரசனுக்கும் அடங்காத கோபம் வந்துவிட்டது. இந்த நிலையில் நேர்த்தொரு குகிகரமான சம்பவம்!

பாஸ்டன் (Boston) என்ற துறைமுகத்தில் ஒரு தேயிலைக்கப்பல் வந்து தங்கிய காலத்தில், பாஸ்டன் வாசிகளில் சிலர், சுதேசிகனான சிகப்பு இந்தியர்களைப்போல் உருமாறி, கப்பலில் துழைந்து, பல தேயிலைக் கட்டுகளிருந்து வந்த பெட்டிகளை கடலில் தள்ளிவிட்டு வந்து விட்டார்களாம்! இதை யறிந்துகொண்ட ஆங்கில அரசாங்கத்தார் அப்படிச் செய்வார்களைப் பிடித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று பாஸ்டன் வாசிகளை வெருட்டினாராம்! அவர்கள் ஒன்றும் செய்யாததைக்கண்டு வெருண்டு, பாஸ்டன் துறைமுகம் வியாபார உரிமைகளை யிழந்ததாகவும், அதை அடைத்து விடுவதாகவும் விளம்

பரம் செய்து, பாஸ்டன் நகரத்தை அக் கன்வர்களைப் பிடித்துக்கொடுக்கும் வரையிலுமென்று ராணுவச்சட்ட அமுலுக்குள்ளாகினாராம்! (அரசாங்கத்தார் இஷ்டப்பட்டபோது காரணமிருந்தோ இல்லாமலோ ராணுவச்சட்ட அமுல் திடீரென ஆரம்பிப்பது எப்போதும் எங்கும் உன்ன ஒரு விபரீத மாத்நிரை போலும்.) ஆகக் கிளர்ச்சியும் கலகங்களும் ஏற்பட துப்பாக்கிப் பிரயோசனங்களுக்கும் ஹேதுவானது சரித்திரப்போக்கும் ஆகும்.

இம்மாதிரி ஒரு பட்டணத்திற்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தைக் கண்டி பொருத அமெரிக்க நாட்டுவாசிகள் பிலடல்பியா (Philadelphia) நகரில், பதின்மூன்று மாகாணப் பிரதிநிதிகளும் ஒன்றுகூடி, இங்கிலாந்து அரசியல் போக்கையும் கண்டனம் செய்து, பாஸ்டன் வாசிகளிடம் அனுதாபம் காட்டி, அவசியமானால் பதின்மூன்று மாகாணங்களும் ஒன்றுகூடி, ஒரு சேனையையும் தயாரித்து, சண்டை செய்யத் துணிந்து, தாங்கள் சுதந்திரத்தை புத்தம் செய்து வேண்டுமானாலும் காப்பாற்றிக்கொள்ளத் தயார் என்று பிரகடனம் செய்து, முன்பு ஏழாண்டுப் போரில் சண்டை செய்த அனுபவமுள்ள ஜார்ஜ் வாஷிங்க்டனைத் தங்கள் சேனாதிபதியாக்கி வேண்டிய யுத்த முஸ்திபுகளைச் செய்ய அதிகாரமும் கொடுத்து விட்டார்கள் 1775-ல்! இதற்குத்தான் சரித்திரத்தில் "அமெரிக்காவின் சுயேச்சைப் பிரகடனம்" ("The Declaration of American Independence") என்று சொல்லுவது வழக்கம்.

இரு திறத்தாரும் ஆத்திர மூண்டுவிட்டனர். ஒருவருக்கொருவர் சளைத் தவரில்லை. ஏனெனில் ஆங்கிலக் குடியேற்ற நாட்டுவாசிகளும் ஆசியில் ஆங்கிலேயர்கள் எல்லவா? இரு கட்சியிலும் இருந்த நிதானப் போக்குக்காரர்களின் புத்திமதிகளும் விழலுக்கிறைத்த நீராயின. பிட், பர்க் போன்றவர்களோ ஆங்கில அரசாங்க கிர்வாசிகளுக்கு எவ்வளவோ எடுத்துரைத்தனர். பயனில்லை. "வாதத்திற்கு மருந்துண்டு. பிடிவாதத்திற்கேது மருந்து?" என்பதற்கு தடை யுண்டோ? கடைசியாக விஷயம் முற்றிய பிறகு ஆங்கில மேதாவினரின் துது கோஷ்டி சமரஸத்திற்குப் பாடுபட்டதாம். ஆனால் அம் முயற்சி "கண் கெட்ட பிறகு சூரிய நமஸ்காரமாய்" முடிந்ததெனச் சொல்லப்படும். அமெரிக்கர்கள் விட்டுக் கொடுக்க இம்மியும் இணங்க வில்லை. ஆக, முத்திரைக் காகிதச் சட்டம், பிரகடனச் சட்டம், என்னு சாமான்களின் மீது இறக்குமதி வரி, பாஸ்டன் தேயிலைக் கப்பல் சம்பவம், அமெரிக்கரின் சுதந்திரப் பிரகடனம், காலக் கெட்ட சமரச முயற்சி என்பன அமெரிக்க சுதந்திர யுத்தகாரணங்கள் என்று சாதாரணமாகக் காணப்படும்.

ஆனால் மனித சபாவத்தின் போக்கை யுணர்ந்து சரித்திர கிபுணர்கள் இந்த யுத்தத்திற்குச் சில ஆழ்ந்த காரணங்களையும் கூறுவர். ஆங்கில மக்களின் இரத்தமேயுன்னவர்கள் என்ற முறையில் அமெரிக்கர்களுக்கு வெகு காலமாகவே இருந்து வந்த நீடித்த ஷாத்திரத்திற்கு, இந்தச் காரணங்கள் கடைசியாக ஒரு தீப்பொறி மட்டும் போன்றது என்பது அந்த மேதாவினரின் கருத்து. ஆக அந்த ஆழ்ந்த காரணங்களை விவரித் தெழுதுவது தான் நாம் சரித்திர மூலம் பெறக் கூடிய அறிவு அடைவதற்கு ஹேதுவாகும்.

குடியேற்ற நாடுகள் ஏற்பட்ட காலத்தில் அந்த மக்களுக்கு ஸ்வபாவமான தேசாபிமானம் முன்பொரு விபாசத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது. அதை யொட்டியவர்கள் தங்கள் அரசர்களுக்கும் மரியாதை செலுத்தும் பாவனையில்

அபிவிருத்தியான பொழுது, அவர்களால் அனுப்பப்பட்ட கவர்னர்களை யேற்றக் கொண்டார்கள். மற்றபடி தங்கள் போக்குப் படிக்கும் செனகரியப் படிக்கும், நடந்து கொள்ள விரும்பினார்கள். அந்த மாதிரி பேருக்கு “ஆவணியவிட்டப் பெரியவர்களாக மதித்து” செய்த மரியாதையை ஆங்கிலேயர் வேறு விதமாக நினைத்து, குடியேற்ற நாடுகளைத் தங்கம் மூளைக்கும் மாங்கனாகவும், தங்கள் செனகரியங்களுக்காகவே இருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலும் நினைத்து, “ருசித்த கரும்பை வேருடன் பிடுங்குவது” போல, குடியேற்ற நாட்டு வாசிகளை நடத்தத் தொடங்கினர். கவர்னர்களுக்கும் குடிகளுக்கும் சச்சரவு நேர்ந்த காலங்களில் கவர்னர்கள் பக்கமே தீர்ப்பளித்து வந்தனர் என்பது ஒன்று.

காண்டைவில் பல யுத்தங்களினால் ஏற்பட்ட பண முடைகளுக்கு அமெரிக்கர்களிடம் பணம் எதிர்பார்ப்பது மற்றொன்று. அவர்களும், தங்கள் பக்கத்தில் பிரஞ்சுக்காரரின் குடியேற்றங்கள் பெருகுவதைக் கண்டு, தாய் நாட்டுக்கு அடங்குவது போலிருந்தால் ஆபத்து வந்த காலத்தில் ஆதரவு கிடைக்குமென்று இருந்தனர். ஏழாண்டுப் போரில் பிரஞ்சுக்காரர்கள் தோற்று கண்டா ஆங்கிலேயர் வசமான பிரகு அந்தப் பயம் அறிவே ஒழிந்தது என்பதில் ஆங்கிலேயரிடம் ஆதரவு கேட்கத் தேவை வில்லாமல் போய் விட்டது மற்றொன்று. மேலும், அலிகனி மலைகளுக்கப்பாலிருக்கும் பிரதேசங்களில் பரவி குடியேறும் பாத்தியம் தங்களுக்கு இயற்கையாக உண்டு என்று ஆங்கிலக் குடியேற்ற நாட்டுமக்கள் நினைத்திருந்ததற்கு மாறாக ஆங்கில கவர்ன்மெண்டாரே அந்த உரிமைகளை யுடையவர் என்றும் குடியேற்ற நாட்டு வாசிகளுக்குக் கிடைப்பது என்றிருந்ததும் மிகவும் அவசியமான மற்றொரு காரணம் ஆகும். இது இயற்கையாகவே உண்டாக் கொதிப்பை ஏற்படுத்தியது.

தவிரவும் குடியேற்ற நாட்டு வியாபாரத்தில் ஏற்றுமதி விஷயங்களையும் ஆங்கில கவர்ன்மெண்டார் தங்கள் நன்மையை யுத்தேசித்தே ஒழுங்குபடுத்திக் கட்டுப்பாடு செய்தனர். உதாரணமாக கிராம்வெல் காலத்திய கப்பல் போக்குவரத்து சட்டம் (The Navigation) ஆங்கில இரத்தம் உள்ள அமெரிக்கர்களையே பாதித்தது. இதே விஷயம் ஸ்காட்லாந்து மக்களையும் வெறுக்கச் செய்தது வாசகர்கள் அறிந்ததே. அந்த வகையில் அமெரிக்கர்கள் சொந்த முறையில் வியாபாரமோ, கைத்தொழிலோ, கப்பல் தொழிலோ நடத்த முயன்ற போது, அங்கியர்களாகவே கருதப்பட்டு, சட்ட அமுலின் பாதைகளை யனுபவித்தனர்! இது உண்மையில் மனக் கொதிப்பை யுண்டாக்கியது இயற்கையோ அன்றோ, பொதுவாக “நீ அவல் கொண்டுவா. நான் உயி கொண்டு வருகிறேன். இரண்டையும் கலந்து, உனது, உனது நாயிருவரும் தின்போம்” என்ற குழந்தைகளின் போக்கையும், “எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தால் என்ன கொண்டு வருகிறாய்?” என்ற மனப் போக்கையும் அனுசரித்து, குடியேற்றநாட்டு வாசிகளை நடத்தியதில் அவர்கள் தீர்க்க வைரம் வைத்துக் கொண்டு, “சண்டி வெருண்டால் காடுகொன்னாது” என்ற “பழமொழித் கொப்ப வெரு காணிய கோபத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட உணர்ச்சியாகும். (மற்ற ஜனங்களின் போக்கும் அது தான் என்றாலும், காலத்தை யொட்டியும், சந்தர்ப்பத்தை யொட்டியும் கிளர்ச்சிகள் தீவிரமாகவோ நிதானமாகவோ ஏற்படும். ஆனால் எக் காலத்திலும், ஏகோபித்த ஒரே உணர்ச்சி எந்த மக்களிடமும் ஏற்படுவதில்லை என்பது மனித சபாவம்.)

இதைப் படித்த பின் அமெரிக்கரின் ஆத்திரத்தின் காரணம் விளங்கி விருக்கலாம். பிரஞ்சுக்காரர் பயமோ இல்லை. தாய் நாடோ தொலையாத தூரத்தில் இருந்து யுத்த மூஸ்திபுகளையும் தனவாடங்களையும் தயார் செய்த வகையும் உணர்ந்தனர் அமெரிக்கர்கள். தவிரவும் இங்கிலாந்திடம் தீர்க்க வைரம் கொண்டிருந்த பிரான்சின் உதவியை ஒருவாறு எதிர்பார்த்தார் கனோ என்னவோ என்றும் கிளைக்கவேண்டி யிருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மூக்கியமாக அரசனுடைய போக்கைத்தான் குறிப்பிடவேண்டி யிருக்கிறது.

பல விதங்களிலும் யுத்தம் ஏற்பட்டது. குடியேற்ற நாட்டு வாசிகள் ஆரம்பத்தில், அபிப்பிராய பேதத்தாலும், தனவாடக் குறைவாலும், தரோகத்தினாலும் படாத பாடுகளைப் பட்டுச் சினித்து, பணம் இல்லாமல் கஷ்டப் பட்டார்கள். சந்தர்ப்பத்தில் பிரான்ஸ் குடியேற்ற நாட்டு வாசிகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு தங்கள் தீர்க்கவிரோதத்தைக் காட்டிப் பழிதீர்த்துக் கொண்டார்கள் என்றே சொல்லலாம்! பணம், பொருள்கள், வெடி மருந்து, பீரங்கி, வீரர்கள் எல்லாம் உதவினர். ஆங்கிலேயர் கடலாதிக்கத்தையும் எதிர்க்க ஆரம்பித்தனர். ஏனெனில், ஆங்கிலேயர்கள் “கடவில் செல்லும், பொது தேசக் கப்பல்களை தாங்கள் விரோதிகளுக்கு உதவி சாமான்கள் செல்லுகின்றனவா என்று சோதிக்க உரிமை யுண்டு” என்று வற்புறுத்தினார்கள். இதைப் பொது தேசத்தினர் தங்களுக்கு மதிப்புக் குறைவான காரியமாக நினைத்து எதிர்த்த தீர்மானித்து விட்டனர். அதில் தான் அமெரிக்கர்களுக்கு யோகம் அடிபட்டது. உதவியும் கிடைத்தது, கடைசியில் இங்கிலாந்தும் சினித்தது. பணிய விரும்பியது. (யுத்தங்கள் விவரம் சாதாரணமான எந்த சிறிய இங்கிலாந்து சரித்திரத்திலும் காணப்படும். முடிவாக அமெரிக்க நாடுகள் சுயேச்சையை யடைந்தன. இங்கிலாந்துக்கு வயது வந்த மக்களான குடியேற்ற நாட்டு வாசிகளை எப்படி நடத்துவது என்ற அறிவும் ஏற்பட்ட தாம்!)

ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் கார்டுகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்ச வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மாணேஜர்.

“ஆனந்தபோதினி” மதராஸ்.

பாரதி சித்திரம்

“கண்ணம்மா—என் காதலி”

(ஆரியர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

VI

கருத்தொருமித்த காதலர்களுக்குப் பெருமகிழ்வுட்டும் மாலை வேளை—நாசிக்கும் கண்களுக்கும் முறையே வாசனையிலுளும் போழுகினுளும் பெருமகிழ்வுட்டும் மலர்கள் மிகுந்த செடிகள் நிறைந்த தொரு மனோகரமான பூஞ்சோலை. அச் சோலையின் நடுவிலே, வெள்ளை வெளேலென்ற சலவைக் கல்லினால் அமைக்கப்பட்டதொரு அழகிய மேடையின்மேல், அழகிற் சிறந்த இளைஞன் ஒருவன் அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறான். அவனது மடியின் மேல், உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளக் கூடிய வடிவழகி ஒருத்தி உல்லாசமாகப் படுத்துக் கொண்டு, அவனது முகத்தைக் கூர்ந்து கோக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். ஹிருதயத்தில் ஊடுருவிப் பாயும் காதல் நோக்குடன் தன்னை நோக்கும் அந்தச் சுந்தரியின் நீலக் கண்களும், கோவைக் கணியை யொத்த அவனது செம்பவன இதழ்களும், முல்லை அரும்பைப் போன்ற அவனது முத்துப் பற்களும், ரோஜாநிறம் வாய்ந்த அழகிய கண்ண்களும் அவ் வீளைஞனது உள்ளத்தைக் காதல் வெறி கொள்ளச் செய்துவிடுகின்றன. அவளை அவன் எவ்வாறு மதித்திருக்கிறான் என்பதை அவளுக்கு உணர்த்தி விட வேண்டுமென்று அவனது நெஞ்சு பெரிதும் துடிதுடிக்கிறது. அவனது உள்ளத்தில் பொங்கி அலை எறியும் காதல், அவனது மனமாகிய மடையை உடைத்துக் கொண்டு, வாய் வழியாக வெளிப்படுகிறது. புன்னகை ததும்பும் மதி முகத்தாடன் தன்னையே கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அவனது மலர் முகத்தை நோக்கிய வண்ணமே, அவன் பின்வருமாறு பேசத் தொடங்கினான்:—

“என் அன்பே! என் ஆருயிரே !! என் செல்வமே! என் கண்ணே !! இரவிலும் பகலிலும் எந்த நேரத்திலும் என் மனத்தில் இடையறாமல் குடி கொண்டிருக்கும் உன்னை என்னென்று புகழ்வேனடி! உன்னை நான் எவ்வாறு மதித்திருக்கிறேன் என்பதை கேவலம் வார்த்தைகளால் வர்ணித்துக் கூறக் கூடிய சக்தி எனக்கில்லையே! உன்னை மயக்குவதற்காக நான் உன்னை இவ்வாறு புகழ்வதாக எண்ணிக் கொண்டு விடாதே! உன்னைப் பற்றி எனது நெஞ்சில் ஊறிப் பதிந்துள்ள எண்ணங்கள் எத்தகையவை என்பதை வாய் விட்டுச் சொல்லி விட வேண்டுமென்று என் மனம் பெரிதும் துடிக்கிறது.

உனது முகமாகிய முழுமதியின் குளிரொளி, எனது விழிகளின் வழி

யே உன்னே நனைந்து எனக்கு எவ்வளவு இன்புட்டுகிறது தெரியுமா? இவ்வுலகிலுள்ள அழகிய பொருள்களை யெல்லாம் கண்டு களிப்பதற்குக் காரணமான உனது கண்களை நீ எவ்வளவு அருமையாக மதிக்கிறாயோ, அவ்வண்ணமே உனக்குப் பல வழிகளிலும் இன்புட்ட மூயலும் என்னையும் மதித்திருக்கிற யென்பதை நான் நன்கு அறிவேன். உனது செங்கனி வாயைத் திறந்து குயிலினுமினிய குரலிலே ‘கண்ணா!’ என்ற நீ என்னை அழைக்கும் போது, என் மனம் எவ்வளவு பரவசமடைகிறது தெரியுமா? கோவைக் கனி போல் சிவந்து எத்தனை முறை பருகினாலும் தெவிட்டாத செந்தேனை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் செவ்விதழ்களோடு கூடிய உனது வாய் மலரிலே எனது மனமாகிய பொன்வண்டு எவ்வளவு ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறது தென்பதை நீ அறிவாயோ? அடர்ந்து கருத்த நீண்டு தொங்கும் உனது கருங்கூந்தல், எனக்கு இருண்டு பார்த்த நீலவானைப் போலவே தோன்றுகிறது! துன்பக் கலப்பற்ற தனிப்பட்ட இன்பமே நிறைந்துள்ள விண்ணுலகிலிருந்து கொண்மையடித்துக் கொண்டு வரப்பட்ட ஒப்புயர்வற்ற தேவாயிர்த்ததையே ஒரு பெண்ணுருவமாகச் செய்திருப்பது போல், உன் பொன்மேனி என் கண்களுக்குத் தோன்றுகிறது! உனது மேன்மையை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல எனது மனம் எவ்வளவோ துடிதுடிக்கிறது; ஆனால் அவ் விருப்பத்தை திருப்திகரமாக நிறைவேற்றக் கூடிய சக்தி, எனது ஊற்றை வாய்க்கு இல்லையே!

என் கண்ணே! நீ உனது குயிலினுமினிய மோகனக் குரலிலே கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசும்போ தெல்லாம், வாணியின் வீணை என் மனத்தின் முன்பு காட்சியளிக்கிறது; உனது அழகிய மெல்லிய விரல்கள் வீணையின் தந்திகளை முறைப்படி மீட்டி எவ்வாறு கர்ணமிர்தமான இன்னிசையை எழுப்புகிறதோ, அவ்வாறே உனது காதல் மொழிகளுக்குக் காரணமாக நிற்கும் நானும் அவ் விரல்களைப் போலவே உன் மனத்தில் இன்ப மெழும்பும் கருவியாக இருக்கிறேனல்லவா? ஒளி வீசும் மணிமாலைகளைப் போலவே உனது மார்பகத்தில் சாய்ந்து மகிழும் நான் உன் மார்பகத்தைச் சேர்ந்ததனால் பன்மடங்கு புத்தழகு பெற்று எடு நாயகமாக விளங்கும் உயரிய புதிய வயிர மணியைப் போலவே உன்னைப் பெரிதும் மகிழ்விக்கிறேனல்லவா? எங்கு நோக்கினும் வஞ்சகமும் பொறாமைமும் சூழ்ச்சிகளும் மலிந்த காணப்படும் இத்தப் பாரமும் மண்ணுலகிலே, என்னை இன்னும் உயிர் வாழ்ந்திருக்க விரும்பிநிற்கச் செய்பவன் நீ ஒருத்தியே அல்லவா? நீ ஒருத்தி மட்டும் இல்லா விட்டால், இப் பொல்லாத மண்ணுலகில் நான் உயிர் வாழ்ந்திருக்க வல்லவனோ?

என் நெஞ்சாகிய சிங்காசனத்திலே கம்பீரமாக வீற்றிருந்து என்னை அடிமை கொண்டு ஆண்டு வரும் அழகுக் கரசியே! எங்கு நோக்கினும்—எதை நோக்கினும்...அங்கம் செல்லாம் உனது கருங்கயற் கண்களின் நீலப் பேரொளியே வீசுகிறது! என் கண்களுக்கு எல்லாப் பொருள்களும் உன் மயமாகவே தோன்றுகிறது!

“வான மழை நீ எனக்கு—வண்ண மயில் நான் உனக்கு;
பாண்டிடி நீ எனக்கு—பாண்டிடி நான் உனக்கு;
ஞான ஒளி வீசுதடி—நங்கை! நின்றன் சோதிமுகம்
ஊனமது நல்லழகே! ஊறு சுவையே! கண்ணம்மா!”

நீலச் சேலை உடுத்து—அடர்ந்து வளர்ந்துள்ள கருங்கூந்தல் முழங்கால்
எனும் நீண்டு படித்து கிடக்க—மாகதக் கம்பளம் பரப்பப்பட்டதே போன்ற
பசும்புல் தரையின் மேல் நீ சலித்துப் படுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது,
எனது கண்ணுக்கு நீல வானத்தைப் போன்றே காட்சியளிக்கிறது! அச்
காட்சியைக் காண நேருந்தோறும், எவ்வாறு என் மனமாயி மயில் உன்
அழகில் ஈடுபட்டு எண்ணங்களையி இறகுகளை விரித்து தன்னை மறந்து
கனிக் கடந்தாடுகிற தென்பது உனக்குத் தெரியுமோ? உனது இன்ப மணி
மொழிகளை என்னென்று சொல்வேன்? கருப்பஞ்சாறு என்பேனோ? கலப்
பற்ற தனிப் பசும்பா லென்பேனோ? தனித்தனி முக்கணி பிழிந்து வடித்
தெடுத்த இன்கணிச் சாறென்பேனோ? புத்தம் புதிய கொம்புச் செந்தேன்
என்பேனோ? வேறு என்னென்று புகழ்வேன்? நீ எனக்கு இன்கவை
மிருந்த பாணமாக உயரிய பாணமா யிருப்பின், அப் பாணத்தைக் காங்கிக்
கொண்டிருக்கும் பாண்டத்தைப் போலல்லவா உனக்கு நான் இருந்து வருகி
றேன்! கண்ணே! கண்ணிமைக்காமல் எவ்வளவு நேரம் பார்த்துக் கொண்
டே யிருந்தாலும் சிறிதும் சலிப்பு தோன்றாதவாறு, உனது சோதி முகத்தி
னின்றும் கேவலம் வாய்ச் சொற்களால் இப்படிப்பட்ட தென்று வர்ணிக்க
முடியாத அற்புதமான ஞானப் பேரொளி வீசிக் கொண்டிருக்கிறதே! எத்
தகைய குற்றமும் கூற முடியாத சீரிய போழுகுமேன் மேலும் ஊற்றெடுத்த
துப் பெருகிக் கொண்டே யிருக்கும் இன்சுவையுமே ஒரு பெண் வடிவங்
கொண்டு வந்ததுபோல் வினங்கும் உனது தனிப்பெருகு சிறப்பைப் பேதை
யாகிய என்னுல் எவ்வாறு வர்ணிக்க முடியும்?

கண்களுக்கும் மனத்திற்கும் ஒருங்கே பெருங்கனிப்பூட்டும் குளிரொளி
யைப் பரப்பிக் குறுமுறுவல் செய்து நிற்பதால், நீ எனது கண்களுக்கு
வெள்ளி வெண்ணிலவைப் போன்றே விளங்குகிறது; பலவகைப்பட்ட
எண்ணங்களையி அலைகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எழுந்து அலைந்து கொண்
டே யிருக்கும் மனத்தை உடையவனாகிய என், உனக்கு நீலக் கட்டைப்போல்
விளங்குகிறேன். நீ எனக்கு இன்னிசை வல்லோர் எழுப்பும் இனிய சுதி
யைப் போல் இருப்பின், நான் உனக்கு அச்சீரிய தேத்தைப் பொருள்
உணர்ந்து சம்பூர்ண ஹிருதய பாவத்துடன் குற்றமற்ற பண்ணினிமை முந்
றும் நன்கு கலக்குமாறு சிறந்த சந்திர ஞானமுடைய வித்வான் ஒருவன்
பாடும்போது எத்தகைய இன்பம் பிறக்குமோ அத்தகைய பாட்டின்பத்தைப்
போல் இருக்கிறே னல்லவா? எனது இரு கண்களுக்குள், இவ்வுங்கு கரு
மணியைப் போன்ற எனது இன்னுயிர்களினிய காதலியே! இன்னமிர்தக்
கட்டியே! பத்தரை மாற்றுத் தங்கத்தை உருக்கி உருப்படுத்திய பொற்
சிலையை யொத்த மங்கையாக்காயியே! நீ எனக்கு அளிக்கும் இனிய சுவை
யை எதற்கு ஒப்பிட்டுக் கூறலாமென்று எவ்வளவோ எண்ணி எண்ணிப்
பார்த்தும், தகுந்த உவமை எதுவும் எனக்குத் தோன்றவில்லை!

உன்னுல் அனுபவிக்கப்படுவதற் கென்றே, ஆண்டவன் என்னை இம்
மண்ணுவலில் பிறப்பித்தருளினான் போலும்! உனது கண்களுக்கும் கருத்
துக்கும் பெருமகிழ்வுட்டும் நான் மெல்—விதழ்களை விரித்துப் புன்னகை
பூத்த கிற்றும் அழகிய மலரைப் போல் இருக்கிறே னல்லவா? நீயோ அம்
மலருக்கு உயிர் போன்றதும் அதன் சிரிப்புக்குக் காரணமாக இருப்பதாயி
யுமேனோமான சிறந்த பரிமளத்தைப் போல் விளங்குகிறது! கேட்கக் கேட்

கச் சிறிதும் சலியாத காதற் சுவை மிகுந்த இனிய மொழிகளைப் போல்
நான் இருந்தால், உன்னத்தைக் கொண்டு கொண்டு பாவசப்படுத்தும் அம்
மொழிகளில் பொதிந்து கிடக்கும் அரும் பெரும் பொருள்களைப் போல் நீ
இருந்து வருகிறாய்! என்றும் ஒளி குன்றாமல் சுடர் வீசி கிற்றும் சிறந்த கட்
சத்திரத்தைப் போல் விளங்கும் எனது மனோகரியே! ஒப்புயர்வற்ற உனது
அற்புதப் போழுகைப் பலவாறு வர்ணித்துப் பாடிப் பாவசமுடைய விரும்பி
கிற்றும் எனக்கு உன்னைக் குறித்து எவ்வளவு தான் வர்ணித்தாலும் மேன்
மேலும் பொங்கிப் பொங்கிக் கொண்டேயிருக்கும் ஆர்வம் சிறிதும் அடம்
கியபாடில்லையே! நீ அளிக்கும் இனிய சுவை, வேறு எதைத்தான் ஒப்பிட்
டிக் கூற முடியும்?

ஈழநாள் முதலில் சந்தித்தவுடனே கண்களின் வழியே உன் தழைத்து
என்றேனும் சற்று நேரமும் அகலாமல் எப்பொழுதும் மனத்திற்குள்ளே
சாகுவதமாகத் தங்கியிருந்து கொண்டு என்னைத்தான் விரும்பியவா நெல்
லாம் ஆட்டி வைத்து வரும் சீரிய தெய்விகக் காதலுக்குக் காரணமாக கிற்ப
வன், நீ ஒருத்தியே அன்றோ! மங்கையர் மனத்தை அளவில் இழுத்து
வசப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய அழகுடையவனாகிய நான்—தன்னைத் தின்
டிய எப் பொருளாயும் விடாது பற்றிக் கொண்டு விடும் காதலத்தைப் போன்
றவனாகிய நான்—கண்ணெதிர்ப்பட்ட அழகுடைய எம் மங்கையையும் காத
லிக்கக் கூடிய கண்ணக் கருத்துடையவனாக இருப்பேனென்று எண்ணிக்
கொண்டு விடாதே! எனது வடிவழகாகிய காதல்தின் துணை கொண்டு,
உன்னொருத்தியைத் தவிர மற்றவனையும் நான் காதலித்ததில்லை யென்
பதை தமது சீரிய தெய்விகக் காதலின் மீது ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன்.
பழகப் பழக அறிவையும் அன்பையும் மேன் மேலும் பெருகச் செய்யும் தெய்
விகத்தன்மை பொருந்திய வேதத்தைப் போல், நீ எனக்கு எவ்வளவோ
உண்மைகளை உணர்த்தியிருக்கிறது. வேதத்தின் பலவகைப்பட்ட சுவைகளை
யும் அனுபவித்திருப்பதற்குக் காரணமான வித்தையைப் போல், நான் உன்
மனத்தில் மேன் மேலும் ஆர்வத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டே வருவதையும்
நீ அறிவாய். மெய்யறிவு விளங்கிய போது அளவில் விளங்கும் பேருண்
மையைப் போல், அன்பு முதிர்ந்த உண்மைக் காதலின் உயர்ந்த தத்துவங்
களை நான் உணரும் போது, எனக்கு ஒப்பற்ற பேரின்பத்தை அளிக்கப்
பொங்கிப் பெருகி ஓடிவரும் இன்னமிர்தச் சிற்றருவியைப் போல் நீ என்
னைத் தழுவிப் பாவசமுடையச் செய்து விடுகிறது! இப் பூவுலகம் காதலடி
வாக விளங்குகிற தென்று வேதார்திகள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.
ஆனால், அந்த காதல்தின் தத்துவத்தை—இன்னொலியின் அற்புதச் சிறப்பை,
நீ உனது செம்பவன வாயைத் திறந்து கூறும் சுவை வடிவான இனிய
மொழிகளிலேயே கண்டு தெளிந்து கனித்திருக்கிறேன்.

கண்ணம்மா! இன்னும் உன்னை என்னென்று வர்ணிப்பேன்? அனைய
எல்லாவற்றிலும் எனது இன்னுயிர் ஒன்றே எனக்குப் பன்மடங்கு இனிய
தாரும்; அத்தகைய இன்னுயிராகவே நீ எனக்கு இருந்துவருகிறது! நானோ,
உனக்கு அவ்வுயிரின் தடிப்பை உணர்த்தும் சாடியைப்போல் இருந்துவருகி
றேன். உயிருக்கு அடுத்தபடியாக எனக்கு மகிழ்வுட்டிலாத, இன்ப தாச்ச்சி
குப் பேருதவியாக இருக்கும் செவ்வம்; அத்தகைய செவ்வத்தைப் போன்ற
நீ எனக்குப் பெருமகிழ்வுட்டி வருகிறது! நானோ உனக்கு கனிப்புக்கும் கர்

வத்துக்கும் காரணமான சேமசிதியைப்போல் இருந்துவருகிறேன். அழகுக் கனியாகிய எனது கண்ணியே! உனது ஒப்புயர்வற்ற அற்புதப் பேரழகுக்கு எல்லையுண்டோ? அழகுப்போட்டியில் ஒன்றையொன்று வெல்லமுயலும் அவயவங்களை உடைய எர்வாங்க ஸுந்தரியே! உனது இணையற்ற இயற்கைப் பேரழகு, கேவலம் வர்ணனைக்கு அடங்கக்கூடியதாகுமோ? எங்கு கோக்கினும் எனது கண்களுக்குக் காட்சியளிக்கும் செம்பொற்சுடரோ? பூஞ்சோலையில் மூல்லை மலர்கள் மலர்ந்து மாலைக்காற்றில் குலுங்கி நிற்கும் காட்சியைப் போல், முத்துப்பற்கள் வெளித் தான்ற புன்னகைபூத்து நிற்கும் உனது மலர் முகத்தைக் காணுந்தோறும் எனது ஆன்மா எவ்வளவு பரவச மடைகிறதென்பதை நீ அறிவாயோ? காதற்பித்த மிகுதியினால் நான் மதிமயங்கி நிற்கும் போது, என்மேல் வந்தமோதி எனது உடலையும் உன்னத்தையும் ஒருங்கே பரவசமடையச் செய்விக்கும் ஒப்பற்ற இன்பக்காதலை நான் எவ்வாறு வர்ணிப்பேன்?

“தாரையடி நீ எனக்கு—தன் மதியம் நான் உனக்கு;
வீரமடி நீ எனக்கு—வெற்றியடி நான் உனக்கு;
தாரணியில், வாணலகில், சார்ந்திருக்கும் இன்பமெலாம்
ஓர் உருவமாய்ச் சமைந்தாய்! உன்னமுதே! கண்ணம்மா!”

என் இன்னுயிர்த்தினிய இன்பக் களஞ்சியமே! என் நெஞ்சக் கோயிலில் கம்பீரமாக வீற்றிருக்கும் அழகுராணியே! நீ தாரையைப்போல் எனக்கு இணையற்ற காதலின்பத்தை ஊட்டிகிறாய்! உனது பேரழகின் முன்பு எனது அழகு, நீலவானில் சுடர் வீசியிருந்த மூன் மிகுந்த நட்சத்திரத்தின் முன் கேவலம் பளிச் பளிச்சென்று மின்னி மின்னி மறைபும் அற்ப மின்மினிப் பூச்சியைப்போல் மிகமிக அற்பமாக இருப்பினும், அதை நீ பன்மடங்கு உயர்வாக மதித்து, என்னை வெண்ணிலவு பரப்பும் தன்மதியைப் போன்றவனாக எண்ணி மகிழ்ந்துகொண்டிருக்கிறாய்! எனது எண்ணங்களும் செயல்களும் வெற்றி பெறுவதற்குக் காரணமாக விளங்கும் நீ, எனது கண்களுக்கு இணையற்ற சிரிய வீரத்தின் வடிவாகவே காட்சியளிக்கிறாய்! நீயோ, என்னை வாழ்க்கையில் அடைந்த பெருமித வெற்றியாகவே மதிக்கின்றாய்! இப்பூவுலகிலும் மேலுள்ள வானுலகிலும் என்னென்ன இன்பக்களெல்லாம் இருக்கின்றனவோ, அவையனைத்தும் ஒருங்கே திரண்டு ஒரே உருவமாய்ச் சமைந்ததுபோல் விளங்கும் இன்னமிர்தக் களஞ்சியமே! எண்ண எண்ண—பார்க்கப் பார்க்க—என் உன்னத்தைப் பரவசப்படுத்தும் எனது கண்ணம்மா! சிரிய ருணலங்கன் யாவும் திரண்டமைந்துள்ள இன்னமிர்தக்களஞ்சியமாகிய உன்னை, இன்னும் என்னென்றுதான் புகழ்வேனடி!”

சாங்கிய தரிசனம்

(திரு. என். ஏ. திருமலைக் கொழுந்துப் பிள்ளை, பி.ஏ.)
(187-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

29-வது காரிகை

கன்மேந்திரியங்கள்:—வாக்கு பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம். வாக்கு பேச்சை யுண்டாக்கும். (Raises articulate sounds), பாதம் இடம் விட்டுப் பெயர்தலை யுண்டாக்கும். (Locomotion), பாணி ஏற்றலை யுண்டாக்கும். (Grasping a thing from outside), பாயுரு மல ஜலம் கழித்தலை யுண்டாக்கும். (Throws out excreta and urine), உபத்தம் இந்திரியத்தை யுண்டாக்கும். (Production and discharge of semen)

இரகசியம். ஞானேந்திரியங்களும், கன்மேந்திரியங்களும் அல தேசமாகிய அன்னமய கோசத்தி லிருப்பதாகத் தோன்றினும், அவ்வாறென மயங்கற்க. இவை அன்னமய கோசத்தை நடத்துகின்ற பிராணமய கோசத்திலிருக்கின்றன இப்பிராணமய கோசம் உப்பு நீரில், நீர் உறையுமிட மெல்லாம் உப்பும் இருப்பதுபோல் அன்னமய கோசத்தோடு அத்துவிதமாக இருக்கின்றது.

மனமோ பிராணமய கோசத்திற்கும் உள்ளீடா யிருந்து பிராணமய கோசத்தைப் பணிகொள்ளும் திறமுடையது. இப்பிராணமய கோசம் மனம் கிளைந்தபடியே எந்த உருவத்தையும் எடுக்கவல்லது. இப்பிராணன் அல தேசம் முழுமையும் விரவி நிர்ப்பதன்றியும் நாடிகளில் இடைவீடாது ஒழுங்கிற் கொண்டிருக்கின்றது. இத்தரம்புகளின் வாயிலாகத் தொழில் புரியும்பொழுது தேசத்தை யடக்கவும், பேச்சுப் பேசவும், எதனையும் பிடிக்கவும், மல ஜலங்களை வெளித்தள்ளவும், இந்திரியத்தை யுண்டாக்கி வெளிப்படுத்தவும் வல்லது. ஞானேந்திரியங்க ளிடத்தும் பிராணன் கிற்பதினால்தான் அவற்றின் வியாபாரத்தை மனம் அறிய நோக்கின்றது. மனம் கோரே அல தேசத்தைப் பணி கொள்ளும் தன்மையதல்ல. மனத்தைச் சூத்திரதாராகவும் பிராணனை சூத்திரமாகவும், தேசத்தைப் பொம்மைடாகவும் பாவித்து உணர்க.

ஞானேந்திரியங்கள் கோக்கம் அறின் பகிர்முகப் பிரபஞ்சம் தோன்றாது. இவ்வாறு இந்திரியங்களை வெளி கோக்க விடாது உன் இழுத்தலைப் பிரத்தியாகாரம் என்பர். கன்மேந்திரியங்கள் தமக்கென ஓர் பொதுத் தன்மை வின்றி விசேஷமாகவே பிரவர்த்திக்கின்றன.

ஸ்வாலக்ஷணம் விருத்திஸ் திரயஸ்யசைஷா பவத்ய சாமான்யா—
சாமான்ய கரணவிருத்தி: பிராணாத்யாவாயவ: பஞ்ச:

முக்கரணங்களின் வியாபாரம்.

மூன்றர், புத்தி, அகங்காரம், மனமாகிய மூன்று கரணங்கட்கும் முறையே கூறிய இலக்கணங்களே அவற்றிற்கு வியாபாரமாம். ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி வியாபார முடையது.

இம்முக்கரணங் கட்கும் பொதுச் செய்கை யா தெனின் பிராணன் முதலாய வாயுக்கள் ஐந்தாக நின்று உயிர்த்தலாம்.

உரை:—புத்தியினுடைய விசேஷ வியாபாரம்தான் ஒருவன் உன்னென்றும் தன்னை யெவரும் மதிக்கவேண்டுமென்றும் எண்ணுதலாம்.

மனம் சங்கல்பத்தைச் செய்யும். அதாவது, நாளை நான் இதனை முடிப்பேன் என்பதுபோல்.

சாங்கிய பிரவசன பாஷியத்தின்படி, 'புத்தி, அகங்காரம், மனமாகிய முக்கரணங்களும் ஐவகையா யுயிர்த்தலே அவற்றின் பொது வியாபாரம்; முக்கரணங்களும் உன்ன விடத்தே பஞ்ச பிராணன்களும் உள்ளன; அக்கரணங்க ளில்லாதவிடத்தே தாமுமில்லை.' அன்றியும் அந்நூல் ஐந்துவித உயிர்ப்பையும் முக்கரணங்களினுடைய விருத்தியெனக் கொள்வதைவிட முக்கரணங்களே பஞ்சப்பிராணனாகத் திரிந்தன வெனக் கொள்ளுதல் சால்புடைத்து (மேம்பாடுடையது) எனக் கூறுகின்றது.

ஆகவே ஓர் பாவனைக்கு முக்கரணங்களாய்த் தோன்றுவன மற்றோர் பாவனையால் பஞ்சப் பிராணன்களாய்த் தோன்றும் என்பதாம். ஓர் முடிச்சில் ஐந்துவிதச் சக்திகளிருந்து தம் தம் தொழிலை முடிப்பதுபோல் இராசமயமான ஒன்றில் ஓர் சக்தி வதிந்து சுவாசத்தை விளைக்கின்றது. இது பிராண சக்தி எனப்படும். மற்றோர் சக்தி மலஜலத்தைக் கீழே கொண்டுபோய்த் தன்னிவிடுகின்றது; இது அபான சக்தி எனப்படும். மற்றோர் சக்தி பிராண சக்தியும் அபான சக்தியும் அதிகமாய் மீறாமல் (வரம்பு கடவாமல்) வேலை நடத்துமாறு சமம் செய்கின்றது; இது சமான சக்தி எனப்படும். மற்றோர் சக்தி ஜீவாசத்தைக் கண்டத்தின் வழியாகச் சிரிற்ருக் கொண்டு போகின்றது; இது உதான சக்தி எனப்படும். ஜீவநாவதாடிய வியான சக்தி எனப்படுவது ஜீவாசத்தை ஓரிடத்தில் தங்கவிடாது சர்வ நாடிகளிலும் பரவச் செய்து தேகத்திற்கு கலத்தை விளைக்கின்றது. இப்பஞ்ச சக்திகளின் இருப்பிடம் காபிக் கமலம். இவற்றிற்கு உற்பத்திபிடமாய் உயிர் கொடுப்பது இருதயத்திலிருக்கும் ஆன்மா. அதனிடமிருந்து ஜீவன் பிறந்து பின்னர் ஐமுகக் கொண்டதெனத் தெனிக.

பிராணன்=The great director; அபானன்=Force of gravitation; உதானன்=Force of levitation; சமானன்=Balancing force; வியானன்=Counterpetal force.

All these together appear as the breath in the body. Of the breaths, Pranana is ever active and is the cause of all vitality; Apanana the force of gravitation is specially active

during the time of expulsion of dung or discharge of urine; Udanana the force of limitation is specially active during speech. Samanana the balancing force does its function continually excepting during மலஜலம் கழித்தல்; when it allows the Apanana to join on upper head over Udanana or Pranana. Vyana the counterpetal force is ever active in its function. The functions of the mind co-operate with this five-faced force.

30-வது அவதாரிகை

யுகபஞ்ச துவட்டஸ்ய தவிருத்தி: கிரமஸ்ச சதஸ்யனிர்த்திஷ்டா-திருஷ்ட-
டே ததாய் திருஷ்டேதிரயஸ்ய தத்பூர்விகா விருத்தி:

{ அந்தக்கரணங்களும் ஞானேந்திரியங்களும் ஓர் விஷயத்தைத்
தெரிந்து கொள்ளும் விதம். }

கட்புலனிற்கு எட்டிய விஷயத்தின் மாட்டு புத்தி, அகங்காரம், மனம், இத்திரியமாகிய நான்கும் பிரவர்த்திக்குங்கால் ஒரே காலத்தில் தொழில் புரிவதாய்த் தோன்றினும் தோன்றும். அல்லையேல் படிப்படியாய் பிரவர்த்திப்பதாய்த் தோன்றினும் தோன்றலாம்.

கட்புலனிற்கு எட்டாத விஷயத்தில் மூன்றன் மூன் இந்திரிய வியாபாரம் நிகழும்.

உரை. ஒரு மனிதன் தன்னருகில் ஒரு நாகம் வந்ததைத் திடீரென உணரும்படி கேர்கின்றது. அப்பொழுது கண்காட்சியும், மனப்பற்றும், தன் வேதனையும், தெனியும் (பாம்புதான் என்று மதித்தலும், ஒட்டம் பிடித்தலும் ஒழுங்காய் கேர்த்திருப்பினும் யாவும் திடீரென ஏககாலத்தில் கேர்த்தனவாகவே மதிக்கப்படுகின்றது. தெனியு கடிதில் ஏற்படும் விஷயங்களுள் கரணங்களும் இந்திரியமும் குபீரெனத் தொழில் புரிவதாய்த் தோன்றும்.

தெனியு கடிதிற்பிறக்காத விஷயத்தன் இந்திரியமும் கரணங்களும் படிப்படியாய்த் தொழில் புரியும்.

உதாரணம்: சாயங்கால கேர்த்தில் கடத்தகொண்டு போகும் ஓர் மனிதன் தன்னெதிரில் சிறிது தூரத்தில் எதுவோ ஒன்று கிற்பதைச் காண்கின்றான். அது குற்றியோ மனிதனோ என ஐயத்தை யுண்டாக்குகின்றது. முதலாவது கேர்த்தது சுத்த இந்திரியக்காட்சி; இது மனத்திற்குத் தன் வேதனையை யுண்டாக்கிற்று. மனம் நாடிற்று. நாடிய மனம் பற்றிற்று. பற்றுதலும் ஏதோ ஒன்று இருக்கின்றதெனும் தின்னமான எண்ணம் பிறந்தது. அகங்காரம் குற்றிதானெனத் துணியப் பார்க்கின்றது. புத்தியோ "நிதானி, இன்னும் சிறிது கேக்குவம், உறுதி யேற்படுமெனச் சொல்லுகின்றது" உடனே ஓர் அசைவு அந்த ஐயப்பொருளினிடத்தாக் காணப்படுகின்றது. அப்பொழுது குற்றியன்று என்பது உறுதி யடைகின்றது. பின்னர் அப்பொருட் கண்ணிருந்து ஒரு சொல் பிறத்தலும், புத்தியும் அகங்காரமும் கூடி இது எமது கண்பனல்லவா எனத் தீர்மானிக்கவும், தேகம் சென்று அந்த நண்பனைக் கட்டித் தழுவித் கொள்கின்றது.

இந்திரியம் எதனையேனும் பற்றிப் பிடித்து மனதிற்கு நாட்டத்தை யுண்டாக்கும்; மனம், பற்று ஒன்றுண்டென்னும் உறுதிப்பாடு பிறக்கின்றது; பின்னர் ஐயம் விளைகின்றது, பின்னர் தெளிவும், துணிவும் ஏற்படுகின்றன. The steps are sensation, feeling, outward rush of mind, mental grasp, certainty of the existence of an object, doubt as to its being this or that, clearance of doubt, certainty of determination.

கண்ணெதிர் நித்காது மறந்துபோன ஓர் விஷயத்தைத் திடீரென உன் கண்ணாது கண்டு குருட்டுப்பிடி பிடித்து ரூபகத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றது. ரூபக எல்லைக்குள் அவ்வியத்தமாய் வந்ததனை மனம்பற்றி இது ஒன்றெனத் துண்டித்து எடுக்கும். பின்னர் ஐயம் சிறிது சிறிதாய் விலக (இது அன்று, அதுவல்ல, அது வல்ல என்று நியதி களையப்பட்டு) கடைசியில் இது வெனத் தெளிவும், துணிவும் பிறக்கும்.

உதாரணம்: இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் ஓர் அற்புதமான பொருளை ஒரு இடத்தில் கண்டோம். அது அடிக்கடி துண்டப்பட்டாமையால் ரூபக எல்லையை விட்டு நாளடைவில் மறந்து போயிற்று. தற்காலம் எதோ ஒரு ரூபகத்தால் அந்தப் பொருள் அந்தத் திருஷ்டிக்குச் சற்று தென்படுகின்றது. அப்பொழுது எதோ அற்புதமான ஓர் பொருளை நாம் அவ் விடத்துக் கண்டது உண்டு; அது எப்பொருள் எனத் துணிதற்கு அகங்காரம் பிறக்கின்றது. உடனே மனம் (ரூபகக் கண்) ரூபக எல்லைக்குள் புகுந்து பற்றி உருவம் நன்கு விளங்காது தேய்ந்த ஓர் படத்தைப் புத்திக்குக் கொண்டு வந்து காட்டுகின்றது. இதன்மேல் ஐய நீக்கமும், தெளிவும், துணிவும் படிப் படியாக உண்டாகின்றன. ஆதலின் இறந்த காலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை நாடித் தெளிதலில் உறுதியை யுண்டாக்குதற்கு முதலில் கேர்வது இந்திரிய வியாபாரமே.

31-வது காரிகை

ஸ்வாம் ஸ்வாம் பிரதிபத்யந்தே பாஸ்பரா கடதேஹேதுகாம் விருத்திம்—
புருஷார்த்தயே வஹேதுர்னகேன சித்கார்யதே காரணம்.

[இவ்வாறு சித்கால விஷயங்களையும், இறந்த கால விஷயங்களையும், எதிர்கால விஷயங்களையும், அந்தக்காரணமும் இந்திரியமும் கூடி யெவ்வாறு அறிதற்கு இயைந்தன வென்பதனைக் காட்டுகின்றார்.]

ஒவ்வொன்றும் தம் தம் தொழிற்கண் பிரவர்த்திப்பதற்குக் காரணம், அவை பாஸ்பரம் ஓர் இச்சையால் துண்டப்படுதலாம். இந்த இச்சையின் காரணம் புருஷனுடைய நன்மையைக் கருதியதே யாம்.

ஓர் காரணமேனும் வேறு ஏதேனும் ஒன்றாலும் துண்டப்பட்டுத் தொழில் புரிவதன்றும்.

உரை. ஒன்றைத் துணிந்து அறியுங்கால் காரணங்களுக்கும் இந்திரியங் களுக்கும் விருப்பமுண்டது. இந்த விருப்பத்தால் ஒன்று மற்றைபதைத் துண்டித்தலும் தன் தொழில் புரியா நிற்கின்றது. இந்த விருப்பம் புருஷனுடைய கன்மையைக் கொடுப்பதற்காக ஏற்பட்டதாம்.

கம்பர் மதம்

(தே. வீரராகவ அய்யங்கார்.)

இருகாலத்தில் நம் பாரதநாடு சிறப்புற்று உலகினுக்கோர் அணி யாய் விளங்கிற்றேனும் இதுகாலைப் பரிதாபகரமான இழி நிலையி லிருக்கின்ற தென்பது தேற்றம். இந்தியாவிற்கு தேற்பட்டிருக்கும் பல்வித தூ திருஷ்டங்களில் தமிழன்னைக் கேற்பட்டிருக்கும் தூ திருஷ்டம் மிகப்பெரிதெ னின் அது மிகையன்றும். பண்டைக்காலத்தில் நம்மருந்தமிழன்னையை ஈடற்ற தூலருங் கலன்களால் அணி செய்த அருந்தமிழ் வாணர்களின் சரித்திரங்கள் அவ்வக்காலை வரைவாரற்று, இது போழ்து உண்மையறிதற் சியலாவாறு மறைத்து கிடக்கின்றனதெனின் இதைக் காட்டிலும் தமிழ்த்தாய்க் கேற்படக் கூடிய குறை வேறென்றுண்டோ? கர்ண பாம்பரையாக வழங்குவரும் காலற்ற சிறு கதைகளும், புலவர்களின் நூற்களுந்தான், அவர்களுது காலம், மதம் முதலியவற்றை ஊகித்தறிய ஒரு சிறிது உதவி பயக்கின்றன. இவைக ளாற்றூற் பெறப்படும் விஷயங்கள் பெரும்பாலும் ஐயப் பாட்டிற்கு மிடனா கும். ஏனெனின் ஒரு சைவரும் விஷ்ணு சம்பந்தமான வேர் தூவியற்ற லாம். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் தூலாசிரியரின் மதத்தைக் கண்டறி வது இயலாதாம். ஆயினும் கிடைத்த ஆதாரங்களை விரும்பு வெறுப்பின்றி ஆய்ந்து துணிவதே அறிவோரின் செயலாகும்.

உதாரணமாகக் கம்பர் மதம் என்னும் பொருளை யாராய எடுத்துக் கொள்வோம். கம்பரைச் சைவரென் றுரைப்பார்க ளுளரேனும், இவர், ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் எம்சமாய் அவதரித்த ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி திருமகனாரின் சரிதை யைத் தேனினுமினிய செந்தமிழ்ப் பாடல்களில் வியாத்த, ஆங்காங்கே, ஸ்ரீ இராமபிரானே முத்தேவருக்கும். முதலாய் பாம்பொருளென்று கவினறத் திட்டி யிருத்தலானும், வைணவ சமயாசிரியராகிய ஸ்ரீசடகோபரைப் பற்றி யோர் அந்தாதி பாடி யிருத்தலானும், வெகு காலமாக "ஆழ்வார் என்னும் திருமாலடியார் பெயரால் இவர்களைக்கப்பட்டு வருதலானும், இவர் மதம் வைணவ மென்பதைக் காய்த லுவத்த லின்றி ஆழ்வார் ஒப்புக் கொள்வார். ஆயினும் இவர் மறந்தும் புறத்தொழா வைணவரா, இன்றேல் சமநோக்கு டைய வைணவரா என்பதுதான் நம் ஆராய்ச்சியின் நோக்கமாகும்.

இவர் தம் கருமை மகனாருக்கு "அம்பிகாபதி" என்று பெயரிட்டிருந் ததை நோக்குங்கால் இவரைச் சிவதுவேஷியாகக் கருதற்குச் சற்று மிட மில்லை. அல்லாமலும் இராமாயணத்திலுள்ள ஒவ்வோர் காண்டத்திலும் இவர் சமரஸ நோக்குடைய வைணவரே என்பதை நிறுவுவதற் காதாரமாகப் பல பாக்களுளவேனும் விரிவஞ்சி சில பாடல்களையே நம்மாராய்ச்சிக் கெடுத் துக் கொள்கிறோம்.

முதன் முதலாகப் பால காண்டத்தின் தொடக்கத்தில் கடவுள் வாழ், துக் கூறப் போந்த கம்பர் தமக்கிட்ட தேவதை விஷ்ணுவாக விருப்பினும் அவரையே நேர்முகமாகக் குறிக்கும் சொற்களை உபயோகிக்காமல் எத்தேருக்கும் ஒப்பாகச் சமரஸ நோக்குடன்,

"உலகம் யாவையும் தாம் உனவாக்கலும்
நிலை பெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகிலா வினையாட் டெடையார் அவர்
தலைவர் அன்னவர்க்கே சரணுங்கனே."

என்று கூறி, படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களையும் தம் வினையாட்டாகக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பரம் பொருளைத் தாம் வணங்குவதாக முடிக்கின்றார்.

தத்தம் கடவுளரே இம் முத்தொழில்களையும் செய்வதாக ஒவ்வொரு மதத்தவரும் சொல்வாரெனின் அதை மறுத்துரைக்க யாரே இயைவர். ஆகவே முதற் பாடலிலேயே தம்மதம் சமரஸமதம் என்பதைக் கவிஞர்பிரான் வெளியிட்டிருக்கின்றாரெனின் அதை மறுத்துரைக்கத் தொடங்கல் மதத் தடிப்பின்றி வேறென்றும்?

பின்னர்க் கையடைப் படலத்தில், இருடி விசுவாமித்திரன், தயர தன்பா லிராமனை வேண்டிச் சென்றவிடத்து, அயோத்தி மன்னன் அவனை யாண்டடைந்த செய்தி வினாயதற் குத்தரமாகச் சொல்லும்,

".....பன்னகமும் நகுவென்னிப் பனிவரையும்
பாற் கடலும் பதமபீடத்தன் நகரும்....."

என்ற முத்தேவர்களும் அகமகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் இடங்களை விளக்கும் சொற்றொடரில் தம் சமரஸ பாவனையை உய்த்துணரவைக்கு முறை கூர்ந்து நோக்கத் தக்கதாகும்.

மீட்டும் கொள்கையை வற்புறுத்துவார் போன்று, கிட்கிந்தா காண்டம் காடவிட்ட படலத்தில் சுக்கிரிவன் வாயிலாக,

"அரணதிகன் உலகனந்த அரியதிகன் என்றுரைக்கும்
அறிவிலோர்க்குப் பாகதி சென்று அடைவரிய பரிசேபோல்"

என்ற வாசகத்தில், தேவதைகளிடம் உயர்வு தாழ்வுகளை கற்பித்தற் றகாதெனத் தெள்ளிய மொழிகளால் தம் சமரஸ தர்மத்தை நிலைநாட்டியிருக்கும் கம்ப நாட்டாழ்வார் மதிநலம் போற்றத்தக்கதாம்.

இத்துடன் நின்றனரோ கவிஞர் தலைவர்? இல்லை! இல்லை! தமது கொள்கை யாதோ வெனப் பின்னும் ஐயமுறக் கூடிய சந்தேகங்களுக்கு அறிவுச் சுடர் கொளுத்துவார் போன்று சுந்தர காண்டம் பிணிவிட்டுப் படலத்தில், அநாமன் இலங்கேசன் முன்னிலையில், தான்

"மூலமும் நடுவும், ஈறும் இல்லதோர் மும்மைத்தாய
காலமும் கணக்கும் நீத்த காரணன்; கைவிலேந்திச்
சூலமும் திகிரிசங்கும் காகமும் துறந்து தொல்லை
ஆலமும் மலரும் வென்னிப் பொருப்பும்விட்டு அயோத்தி வந்தான்."

அதன் என்று சொல்லும் விடையில், முத்தேவரும் ஸ்ரீதசரத ராமனே யன்றி வேறில்லை என்ற உண்மையையும், தம் சமரஸக் கொள்கையையும் மறைவின்றி வெளியிட்டிருப்பதை எவரோ காணார்?

இறுதியாகத் தமது கொள்கையைப் பருவுருப்படுத்துவார் போன்று, கும்பகருணன் வதைப்படலத்தில்,

"உற்பத்தி அயனே யொக்கும்;
நுழம்போது அரியே யொக்கும்;
கற்பத்தின் அரணே யொக்கும்
பகைவரைக் கலந்த காலை....."

என்ற யாப்பில், இராவணன், அறந்தலை நிறுத்த அயோத்தியில் வந்த ஸ்ரீ இராம பிரானின் அத்திரமும் முத்தேவர்களின் தொழில்களாகிய ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் எனு முன்றையும் தன்னிடத்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறி, அவ் வத்திரத்தின் தலைவனைப் புஷ்பவதில் சமரஸ மணம் கமழ்வதைப் பிடிவாதக் காரர்களாலன்றிப் பிரதால் எண்மையிற் காண முடியுமன்றோ?

இவை போன்று இன்னும் பல்வேறிடங்களில் கம்பர் தாம் வைணவராயினும் சமரஸ நோக்குடைய தென்பதைச் சுட்டியிருக்கின்றார். இவ் வுண்மையைத் துணிர்த்தேற்றாக் கொள்ளாத சிலர், அவர் பாடல்களைத் தம் கருத்திற் கேற்பத் திரித்து விரிக்க முயற்சி செய்து பூதம் பிடித்தவருக் கொப்பர கின்றனர். மேலும் தங்களுடைய குறுகிய நோக்கத்தையும், தாம் கவியுன்னத்தைக் காண வில்லை பென்பதையும் அதனூற் புலப்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள்.

கடவுள் ஒருவரே. பரஸ்வரர். ஆனால் அவரது நாமரூபங்கள் எண்ணில, இவ்வுண்மையை எல்லா மதங்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றன.

"சர்வதேவ சமஸ்கார தேசவம் பிரதிகச்சதி."

"ஏகோதேவ தேசவோவா, சிவோவா"

என்பனபோன்ற வட மொழித் தொடர்களும்,

"யாதொரு தெய்வம் கொண்டார்

அத்தெய்வ மாகி யாங்கே

மாதொரு பாகனார் தாம்வருவர்....."

என்க சிவனான சித்தியாரின் வாக்கும்.

“ஒன்றெனப் பலவென அறிவரும்
வடிவினான் கின்ற
நன்றெழில் நாரணன் நான்முகன்
அரன் என்னுயிவரை
ஒன்றும் மனத்து வைத்து உள்ளிதும்
மிருபசை யறுத்து
நன்றென நலஞ் செய்வது அவனிடை
நம்முடை நானே”

என்ற ஸ்ரீசுடகோபர் அமுதமொழியும், “அரியும் சிவனும் ஒன்று; அரியாதவர் வாயில் மண்ணு” என்னும் சாதாரண பழமொழியும் மக்களுக்குச் சமரச ஞானம் இருக்கவேண்டியது அந்நியாவசியம் என்பதை வற்புறுத்தவில்லையா?

ஆராய்ச்சி செய்யின் மகத்துவவடிவங்களும், மதக்கண்டன நூற்களும் இடைக்காலத்தில் விருத்தியடைந்தனவாகத் தோன்றுகின்றது.

பண்டைப் பாவலர்களிடத்து ‘மதவெறி’ இல்லையென்பதை வலியுறுத்த அவர்கள் நூற்களே போதிய சான்றும், அப்புலவர் பெருமக்களைப் போன்று கம்ப நாட்டாழ்வாரும்—இடைக்காலத்துக் கவிஞராயினும் சமரச ஞானத்துடன் விளங்கினார் என்பதே இச்சிறு வாராய்ச்சியின் முடிபாம்.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் கமது ‘ஆனந்தபோதினி’ மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஓய்க்கீண்பாத்தம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

காற்றில் ஓடும் நூதன வண்டி.

பாரிஸ் நகரில் நூதனமாகச் செய்யப்பட்ட வண்டிகள் ஓடுகின்றனவாம். அவ்வண்டிகள் காற்றின் உதவியால் செலுத்தப் படுகின்றனவாம்.

‘ராஜா’ தவளைகள்.

ஜப்பானைச் சேர்ந்த தீவுகளில் உள்ள தவளைகள் 3-அடி உயர் முதல் 5-அடி உயரம் வரை இருக்கின்றனவாம். அவைகள் ‘ராஜா’ தவளைகள் என வழங்கப்படுகின்றனவாம்.

400-அடி உயர முள்ள மரம்.

கலிபோர்னியாவில் ‘சிகோரா’ என்ற ஒருவகை மரம் இருக்கிறதாம். அதன் உயரம் 400-அடிகளும், அதன் அடிப்பாகத்தின் சுற்றளவு 100-அடிகளும் உடையதாக இருக்கிறதாம்.

நானொன்றுக்கு 80,000 முட்டைகளிடும் பூச்சி.

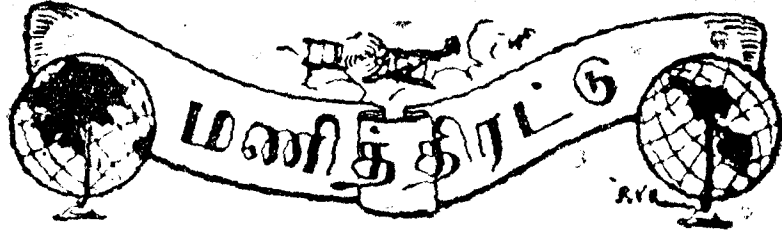
மற்ற ஜீவராசிகளைவிட அதிக முட்டைகள் இடுவது கரையான் பூச்சி களேயாம். ஒரு பூச்சி நானொன்றுக்கு 80,000 முட்டைகள் விசிதம் ஒரு மாத காலம் வரை முட்டைகளிடக்கொண்டே இருக்குமாம்.

கவாசாசயத்தில் பல அறைகள்.

கவாசாசயத்தில் 17-கோடி 50-லட்சம் சிறிய அறைகள் இருக்கின்றனவாம். அதைப் பிரித்துவைத்தால், மனிதனின் தேகத்தைவிட 30-பங்கு அதிகம் இருக்குமாம்.

ஆண் சுக்கிலங் கூட இல்லாமல் கர்ப்பம்.

ஹாலாட் சர்வகலாசாலை டாக்டர் கிரிகரி பின்சன் என்பார், ஆண் சேர்க்கை மட்டுமல்ல; கர்ப்பம் உண்டாவதற்கு யிக முக்கியமான சுக்கிலங் கூட இல்லாமல் பெண்கள் கர்ப்பத்தரித்து குழந்தை பெறலா மென்பதைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். அவர் தமது ஆராய்ச்சி முடிவைக் குழி முயல்களிடம் பரிசோதித்து பார்த்து வெற்றிபெற்றாராம். ஒரு பெண் முயலின் கழுத்து கரம்பில் யின்சார சக்தியைக் கொண்டு “சுரோணிதம்” வெளிப்படுத்தி, அதை வேறொரு பெண் முயலின் கர்ப்பைப் பைக்குள் வைத்துக் கருவை வளர்த்தாராம். முடிவில் அம்முயல் ஒரு குட்டியை சந்தராம். இவ் வெற்றியிலிருந்து அவர் மனிதர்களிடையே கூட இவ்வித முறையைக் கையாண்டு கர்ப்பமுண்டாக்கலாமெனக் கருதுகிறார். ஆனால், இதில் ஆண் உதவி சிறிதுமில்லாமையால் ஆண் குழந்தைகளைப் பெறச் செய்ய முடியாதாம்.

ஒரு அங்குல அகலமுடைய தேக்கு மாத்தை 160 செதன்களாகப் பிரித்
கலாமெனக் கூறப்படுகிறது.

பசுமாடுகள் இனமொன்றுக்குச் சராசரி 100 ராத்தல் புல் தின்னுக்கித்
தன்வாம்.

இன்னிசை வாத்தியங்களில் துருத்தி வாத்தியமே மிகப் பழையமையான
தென்று கூறப்படுகிறது.

லண்டனிலுள்ள தேம்ஸ் ரதியில் 188 மைல் தூரம் வரை கப்பல்கள்
போகும்.

திடகாத்திர தேசமுள்ள மணித னெருவனுடைய இருதயத்தில் மணி
ஒன்றுக்கு 540 ராத்தல் நிறையுள்ள ரத்தம் பாய்க் தோடுகிறது.

சாமுத்திரக லட்சணப்படி பெண்களின் உயரம் 5 அடி 2 அங்குல
மிகுக்க வேண்டுமாம்.

எட்டுக்கால் பூச்சி தன் நிறையைப் போல் 27 மடங்கு நிறையுள்ள
இனையைத் தின்ன்தோறும் தின்னிறதாம்.

மக்கள் சாதாரணமாக உரையாடும் போது நிமிஷ மொன்றுக்கு 143
வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார்கள் எனக் கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இங்கிலாந்தில் முதன் முதலாக ஜேம்ஸ் I அரசரையே "ஹில் மெஜ
ஸ்டி" என அழைக்கப்பட்டது.

பக்கிங்காம் அரண்மனையில் 150 கடியாங்கனும், வின்ட்ஸர் அரண்
மனையில் 360 கடியாங்கனும் இருக்கின்றனவாம்.

கலிபோர்னியாவில் ருத்தியூபிட் என்ற பெண், ஆதியில் எவாள் கிர்வா
ணமாய் மரங்களில் வசித்து வந்ததைப் போல், தானும் கிர்வாணமாக உரக்
கிளைகளில் வசித்து வருகினாம்.

ஜப்பானிலுள்ள ஆண்களும், குழந்தைகளும் பின்னால் துணி வேலை
களில் மிகவும் கெட்டிக்காரர்களாம். ரஷியப் பெண்களும் இவர்களுக்கு நிக
ரானவர்களே!

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

புதிய வைவிராய் லார்டு வின்லித்கோ

ஏறக்குறைய தமது வாழ்களில் பெரும் பகுதியை பிரிட்டிஷ் ஏகாதி
பத்திய ஊழியத்துக்கே அர்ப்பணம் செய்திருப்பவரான லார்டு வின்லித்கோ
இந்திய வைவிராய் பதவியினின்றும் விடுதலை பெற்றுத் தாய் நாட்டுக்குச்
சென்று விட்டார். அவருக்குப் பதிலாக டில்லியில் லார்டு வின்லித்கோ
வைவிராயாக வந்து அமர்த்திருக்கிறார். பழைய வைவிராய் பிரியும் போதும்
புதிய வைவிராய் பதவி ஏற்றுப் போதும் முறையே இறுதிச் சொற்பொழி
வும் முதற் சொற்பொழிவும் நிகழ்த்துவது சம்பிரதாயம். லார்டு வின்லித்
கோ தமது கடைசிச் சொற்பொழிவில் தமக்கிருந்த பொறுப்புக்களையும்,
கடமைகளையும், தம்முடைய ஆட்சிக் காலத்தில் நிகழ்த்த விசேஷ சம்பவங்
களையும் அறிக்கியிருந்தார். அவைகளைப் பற்றி விரிப்பதை அவ்
வணவு முக்கியமாக நாம் கருதவில்லை. என்? கட்டது போன விஷயங்களைப்
பேசுவதில் என்ன பயன் விளையப்போகிறது? பொதுவாகப் புதிய வைவி
ராயான லார்டு வின்லித்கோவைப் பற்றியும், அவரது சொற்பொழிவைப் பற்
றியும் ஒரு சிறிது எடுத்துக்காட்டவே நாம் விரும்புகின்றோம். லார்டு வின்
லித்கோ பேரும்புகழும் பெற்ற பரம்பரைப் பெருமைக்கு உரிமையானவர்.
இவருடைய தந்தையார் ஹோப் டென்ஸ் 7-வது ஏப்ரல் 1900 வது ஆண்டில்
ஆஸ்திரேலியா பிரஜாதிபத்தியத்திற்கு முதல் கவர்னர் ஜெனரலாக நியமித்
தப்பட்டிருந்தார். லார்டு வின்லித்கோ இதற்கு முன் குறிப்பிடத்தக்க பெரிய
உத்தியோகம் எதையும் பார்க்க வில்லையாயினும் உலகியலை கண்காணத்தவர்
என்றே புகழப்படுகிறார். "லார்டு வின்லித்கோவின் அறிவு நிலக்கரிச்
சாங்கத்திலிருந்து லெளித வித்தைகள் வரை பரவியிருக்கிறது" என்று
ஒரு அறிஞர் இவரை வருணிப்பதிலிருந்து இவர் பல துறைகளிலும் ஊக்
சுமும் உற்சாகமும் காட்டுபவர் என்று தெரிகிறது. இவருக்கு இந்திய
விவகாரங்கள் புதுமை இல்லை. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்திய விவ
சாயக் கமிஷன் தலைவர் ஹோதாவில் இந்தியா முழுவதிலும் சுற்றுப் பிரயா
ணஞ் செய்து இந் நாட்டு நிலைமையை உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.
வாப்போரும் புதிய சீர்திருத்த அரசியல் சட்டத்திற்கு முதற்காரணமாய்
இருந்த பார்லிமெண்ட் கூட்டுக் கமிட்டித் தலைவராக விருத்தும் இந்திய
விவகாரங்களை துணித்ததீர்த்திருக்கிறார். எனவே, புதிய சீர்திருத்த அரசியல்
அமலுக்கு வரும் சமயத்தில் இவரது சியமன துட்பம் ஊன்றிக் கவனிக்கத்
தக்கதாகும்.

“நடுநிலைமையைக் கடைப்பிடிப்பேன்”

புதிய வைவிராயான லார்டு வின்லித்கோ ராஜ விசுவாசப் பிரமாணம்
செய்த பதவி யேற்றவுடன் இந்திய மக்களுக்கு தேடியோமலம் ஒரு சொற்
பொழிவு நிகழ்த்தினார். அந்தச் சொற்பொழிவு முழுவதிலும் மிகுந்த அநாதாப
கூணர்ச்சி தழம்பி நின்றது. “சட்டப்படி எனக்கு ஏற்பட்ட அதிகாரங்களைக்

சொண்டு நான் அச்சம், பராபகம், குரோதம், தாடிண்ணியம் இன்றி எல்லாருக்கும் நன்மை செய்யும் முறையில் எனது கடமையை நிறைவேற்றுவேன்" என்று அவர் குறிப்பிட்டது பெரிதும் பாராட்டத்தக்கதாகும். பல வேறு சமயங்களும், வகுப்புக்களும் மலிந்துள்ள இந்நாட்டில் எல்லாருக்கும் திருப்தி அளிக்கும்படியான முறையில் ஆட்சி புரிவது மிகுந்த சங்கடமான வேலையாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. "எனக்கு ஆண்டவன் ஐந்து குழந்தைகளைத் தந்திருக்கின்றான். அவர்களில் ஒவ்வொருவருடைய இயற்கை ஒவ்வொருவிதமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய இயற்கையை யொட்டி அவரவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்ற நான் முயன்று வருகின்றேன். அவர்களிடம் எனக்கு அனலு கடந்த அன்பு இருக்கிறது. ஆனால் எனக்கு அதிகமாக வேண்டியவர் ஒருவர் உண்டு என்று சொல்லுவதற்கே இல்லை" என்று புதிய வைவிராய் வெளியிட்டிருப்பதிலிருந்து அவருடைய பராபகமற்ற நடுநிலைமைக்குணம் இனிது விளங்கும். அவர் ஒரு வகுப்பாரை உயர்வாகவும் மற்ற வகுப்பாரைத் தாழ்வாகவும் கருதாமலிருக்கவேண்டிய அவசியத்தை உன்றி உணர்ந்திருப்பதைக் கண்டு நாம் மகிழ்கின்றோம். லார்டு வின்லித்கோ விவசாய விஷயத்தில் சிரத்தையுடையவர். அதற்கேற்ப அவர் இந்திய விவசாயிகளின் பால் அறுதாப உணர்ச்சி காட்டியிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. ஜில்லா அதிகாரிகள் கிராம வாசிகளோடு நேரடியான சம்பந்தம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று புதிய வைவிராய் ஆசைப்படுகிறார். "ஜில்லா அதிகாரிகள் இனியாவது அதிகமாகச் சற்றுப்பிரயாணம் செய்து கிராமவாசிகளின் கஷ்டநஷ்டங்களை நேரில் அறிய ஏதாவது வழியுண்டா என்ற விஷயமாக நான் மாகாணக் கவர்னர்களுடன் கலந்து ஆலோசிக்க உத்தேசித்திருக்கிறேன். எத்தனை கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் ஜில்லா அதிகாரிகள் கிராமங்களைப்பற்றிய விஷயங்கள் அனைத்தையும் அறிந்துகொள்ளுவது நலமாகும்" என்பதிலிருந்து அவர் கிராமவாசிகளின் முன்னேற்ற அவசியத்தை எவ்வளவுதரம் உணர்ந்திருக்கிறார் என்பது தெளிவாகும். மேலும், படித்தவர்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் புதிய வைவிராயின் கவனத்தை ஈர்த்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 'கற்றறிந்த வாலிபர்கள் பலருக்குத் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருப்பதால் அவர்கள் மிகவும் வருந்துகிறார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க என்னால் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை நான் முதலில் யோசிக்கப் போகிறேன். இவ்விஷயத்தில் சற்றுப் பரிகாரம் ஏற்பட்டுவிட்டால் அதுவே எனக்குப் பெரிய திருப்தியை அளிக்கும்" என்று அவர் காட்டியுள்ள அறுதாப உணர்ச்சி மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். இந்தியா முழுதும் ஒரு முகமாகக் கண்டித்து ஒதுக்கித் தள்ளும் புதிய அரசியல் சீர்திருத்தத்தை அமல் செலுத்த வந்திருக்கும் லார்டு வின்லித்கோ அதை எந்த முறையில் நிறைவேற்றுவார் என்பதை எல்லாரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். வைவிராயின் பேச்சுச் சம்பிரதாயப் பேச்சாகப் போய்விடாமல் இருந்தால் ஓரளவு இந்திய மக்களின் நன்மதிப்புக்கு அவர் பாத்திரராவார் என்றே எதிர்பார்க்கலாம். வைவிராய் பேச்சு முழுவதிலும் ஒரு புதிய மனமாறுதல் ஊடுருவிப் பாய்ந்து நிற்பது ஊன்றிக் கவனிப்பாருக்குப் புலப்படும். புதிய வைவிராய் பேச்சு காலச்சக்கர வேகத்தை உணர்ந்து அதற்கேற்ப இணங்கிப்போகும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரவர்க்கத்தின் மனமாறுதலை உணர்ந்தும் பேச்சாக நாம் கருதலாமா?

நாகபுரி இலக்கிய சபைகள்

சமீபத்தில் நாகபுரியில் ஹிந்தி ஸாஹித்ய சம்மேளனத்தின் வெள்ளி விழா பாபுராஜேந்திர பிரஸாத் அவர்கள் தலைமையிலும், பாரதியஸாஹித்ய பரிஷத் கார்தியடிகள் தலைமையிலும் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றன. பாபுராஜேந்திர ஹிந்தியே இந்தியாவின் பொதுமொழியாகவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். ஹிந்தி மொழியைப் புதிய முறையில் வளர்க்கவேண்டும் என்று எடுத்துக்காட்டினார். வேகமாக எழுதுவதற்குச் செனகரியமான முறையில் ஹிந்தி எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கவேண்டும் என்று ராஜேந்திரர் கூறிய அறிவுரையைத் தமிழ்ப் புலவர்களும் கவனிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். ஏன்? தமிழ் எழுத்துக்களில் சீர்திருத்தம் ஏற்படவேண்டும் என்று தமிழன்பர் மகாநாட்டில் ஒரு தீர்மானம் வந்தபோது பண்டிதர்கள் துள்ளி விழுந்ததை நாம் நேரில் அறிந்தோம். இப்பொழுது ஒரு சாரார் தமிழ் வரிவடிவில் சில மாறுதல்களை ஏற்படுத்தி உபயோகிப்பதையும் பண்டிதர்கள் விரும்புகின்றார்கள் இல்லை. ஒரு மொழி புதிய முறையில் வளர்ச்சி பெறவேண்டுமானால் இத்தகைய சீர்திருத்தங்கள் இன்றியமையாதவை என்பதைச் சிறந்த அறிஞரான பாபுராஜேந்திரரும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டது கவனிக்கத்தக்கதாகும். எத்தகைய இலக்கியங்கள் பெருகவேண்டும் என்பதைப் பாரதிய ஸாஹித்ய பரிஷத்தில் தலைமை வகித்த கார்தியடிகள் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியிருப்பதை எல்லாரும் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். "வகுப்பு ஒற்றுமை, ஒழுக்கம் முதலியவற்றை உண்டுபண்ணக்கூடிய நூல்கள் இந்நாட்டில் மலியவேண்டும். காம நூல்களை நான் வெறுக்கின்றேன். வகுப்புத் துவேஷங்களை ஊட்டும் வெளியீடுகளைப்போல் காம நூல்களும் சீராகரிக் கப்படவேண்டும். எனக்கு அதிகாரம் இருந்தால் நான் அப்படித்தான் செய்வேன்" என்று கூறியிருக்கிறார் கார்தியடிகள். தமிழில் ஒழுக்க நூற்களுக்குப் பஞ்சம் இல்லை" அப்படியே வகுப்பு வேற்றுமையையும் சமய வேற்றுமையையும் கிண்ப்பக்கூடிய நூல்களும் ஏராளமாக மலிந்திருக்கின்றன. இதற்குச் சைவம், வைஷ்ணவம், அத்துவைதம், சமணம், பொனத்தம் முதலிய சமயச் சார்பான நூல்கள் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணங்களா பிரிக்கின்றன என்று கூறினால் பலருக்குக் கோபம் வரலாம். எனினும் உண்மையை மறைப்பதற்கில்லை. சிற்றின்ப உணர்ச்சியை ஊட்டக்கூடிய சில்லறை நூல்களும் தமிழில் மலிந்து வருகின்றன. உண்மைப் புலவர்கள் கார்தியடிகளின் உபதேசத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். கார்தியடிகள் "இமயம் முதல் கன்னியாகுமரிவரை உள்ளவர்கள் எல்லாரும் ஒரே குழாம். எனவே எல்லா மொழிப் புலவர்களும் ஒன்றுபட்டுழைக்கலாம்" என்று கூறுகிறார். இதற்குத் தமிழ்ப்புலவர்கள் தயார்தானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்குமாறு அவர்களைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். ஒரு மாகாணமொழியை மற்ற மாகாணத்தினரும் கற்றிருத்தல் ஒற்றுமைக்கு ஏதுவாகும் என்பது அடிகள் கருத்து. தமிழ்மக்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாரும் அதற்கு இணங்கி வரலாம் என்றே நாம் கருதுகின்றோம். ஏன்? தமிழ்மக்கள் இந்தியாவின் பொதுமொழியாகிய ஹிந்தியைக் கற்பதில் எவ்வளவு சிரத்தை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனித்தாலே போதுமானது. இந்தியாவைப்போல் சாதி சமய வேற்றுமைகள் மிகுந்த நாடு உலகில் வேறென்று இல்லை. மொழி வேற்றுமையும் காட்டைப் பாழ்

படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. “எல்லாரும் இந்தியர்—எல்லாரும் இந்தியத் தாயின் மக்கள்—இந்தியத்தாய் பேசும் மொழி பதினெட்டுடையான்—எனினும் சித்தனை ஒன்றுடையான்” என்று மேடைப் பிரசங்கம் செய்தல் எளிது. உண்மை என்ன? அவ்வளவும் வேற்றுமை மயம் என்பது கண்டுகொடு. மொழி வேற்றுமையாலும் பழக்க வழக்க வேற்றுமையாலும் ஒரு மாகாணத்தார் மற்ற மாகாணத்தாரைக் கண்டு கைகொட்டி நகைக்கும்படியான முறையிலேயே இன்னும் வாழ்ந்து வருகின்றோம். இதற்கெல்லாம் என்ன பரிகாரம்? பல்வேறு தேசங்கள் அடங்கியது போன்ற இந்தியா ஒன்றுவதற்கு என்ன வழி? கார்த்தியடிகள் குறிப்பிட்டிருக்கும் வழியே சரியான வழியாகும். எல்லா மாகாணப் புலவர்களும் ஒன்று கூடிப் பொதுமை உணர்ச்சியைக் கிளப்புவதற்குப் பாரதியஸாஹித்ய பரிஷத் கிர்வாகிகள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றோம்.

கமலா நேருவின் ரூபகச் சின்னம்

செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்து செல்வக் குடும்பத்தில் புகுந்தும் வாழ்நாள் முழுவதும் காட்டுப் பணிக்கே அர்ப்பணம் செய்திருந்த வீரப் பெண்மணி ஸ்ரீமதி கமலா நேருவுக்குத் தகுந்த ரூபகச் சின்னம் ஏற்படுத்த வேண்டிய முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன என்று அறிந்து மகிழ்கின்றோம். அந்த வீர மாதரசியின் பெயரால் ஒரு நவத்தியசாலை நிறுவப்படும் என்று தெரிகிறது. அவருடைய அருக்தொண்டைக்கு நன்றியறியதல் செலுத்தும் அறிகுறியாக காட்டுமக்கள் எல்லாரும் மேற்படி ரூபகச்சின்ன நிதிக்குத் தாராளமாகப் பொருளுதவி செய்யவேண்டும் என்று தமிழ் மக்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

சென்னையில் பட்டாணியர் அகிக்கிரமம்

சென்னையில் முஸ்லிம்களில் ஒரு பிரிவினரான வடஇந்தியப் பட்டாணியர்களின் கடமாட்டம் அதிகமாக இருப்பதைப்பற்றியும், அவர்கள் ஏழை எளிய மக்களிடம் லேவாதேவி செய்து தன்புறுத்தும் கோரங்களைப் பற்றியும் ஸ்ரீமான் வி. டி. அரசு. எம். எல். சி. அவர்கள் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டுள்ள செய்தியை நேயர்கள் கவனித்திருக்கலாம். சென்ற ஆண்டில் ஒரு டஜன் பேர்வழிகளாக இருந்த பட்டாணியர்கள் இப்பொழுது ஆயிரம் பேர்களுக்குமேல் வந்திருக்கின்றனர் என்று ஸ்ரீமான் வி. டி. அரசு ஊகித்துக் கணக்கிட்டிருக்கிறார். இவர்களுக்குச் சென்னையில் ஒரு நிலையான வியாபாரமோ தொழிலோ இல்லை என்பதையும், ஏழை எளிய மக்களிடம் கடன்கொடுத்து மனிதத்தன்மைக்கு ஒவ்வாத முறையில் வருவித்து வருகிறார்கள் என்பதையும் அவர் கண்டறிந்து தெரிவிக்கிறார். “மடியைப் பிடித்து மாங்காய் போட்டுக் குடுகியைப் பிடித்துக் காசு வாங்குவது” என்னும் காட்டுப் பழமொழிக்கு இணங்கப் பட்டாணியர்கள் லேவாதேவி நடத்துவதை அடக்கவேண்டும் என்றே நாமும்

விரும்புகின்றோம். ஏழைமக்கள் வசிக்கும் இடங்கள்தோறும், தொழிற்சாலைத் தோறும் பட்டாணியர்கள் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டுபோய் வலியக் கொடுத்துப் பிறகு கோரமான முறையில் வருவிக்க முயல்வது கண்டிக்கத்தக்கதாகும். கடன் வாங்கிய ஏழை குறித்த தவணைப்படி பணம் கொடுக்கத் தவறினால் அவன்பாடு கிண்டாட்டமே. நடுத்தெருவில் கழுத்தைப் பிடித்து கொடுத்துக் குறுக்கல், தடிக்கொண்டு தாக்கல், சாட்டையால் வளாசல் முதலிய தண்டப் பிரயோசனங்கள் செய்து பட்டாணியர்கள் கடன் வருவதென்று வருகிறார்களாம். இதற்கொரு விமோசனம் கண்டு ஏழை மக்களைக் காக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தார் கடமை என்பதை நாமும் வற்புறுத்த விரும்புகின்றோம்.

ஜஸ்டிஸ் வீரத்தொண்டரின் மறைவு

ஜஸ்டிஸ் கஹியின் போக்கும், நடை முறையும் நமக்கு பிடித்தமில்லை யாலும் அக் கஹித் தொன்மையை உண்மை உணர்ச்சியுடன் நிறைவேற்றி வைக்கவும்—காட்டில் பாப்பவும் அருக்தொண்டாற்றிய தியாகிகளின் பொதுரஸ உணர்வையும் அவர்கள் அடைந்த கஷ்ட நஷ்டங்களையும் அவமானங்களையும் வியந்து பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. ஜஸ்டிஸ் கஹியின் ஆரம்ப காலத்தில் தமிழ் காடெங்கும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து தங்கள் சொற்பொழிவுகளின் மூலம் மக்களுக்கு உணர்வுட்டிய வீரத் தொண்டர்களில் ஸ்ரீமான் கன் ஜே. என். ராமநாதனும், டி. வி. சுப்பிரமணியமும் தலை சிறந்தவர்களாவார்கள். ஸ்ரீமான் ராமநாதன் சுமார் 1½ ஆண்டுக்கு முன்னர் உலக வாழ்வை நீத்தார். ஸ்ரீமான் டி. வி. சுப்பிரமணியமும் சென்றமாதம் காலிப்பட்ட நெருப்புப் புண் வியாஜமாகச் சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் மறைந்தார். ஸ்ரீமான் சுப்பிரமணியம் அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்தவர். ஆவேசமும் உணர்ச்சியும் தனம்பும் பேச்சுக்காரர்—எழுத்துக்காரர். அவர் “ஜிராவிடன்” ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். ஜஸ்டிஸ் கஹிப் பிரசாரத்தில் கல்லடிகளும் தடியடிகளும் பட்டும் இரத்தம் ஒழுக ஒழுகப் பிரசங்கம் செய்த காட்சியை நாம் அறிவோம். இத்தகைய வீரத் தொண்டரின் பிரிவுக்கு நாம் பெரிதும் வருந்துகின்றோம். ஜஸ்டிஸ் கஹிப் பிரமுகர்கள் ஸ்ரீமான் கன் ஜே. என். ராமநாதன் அவர்கட்கும் டி. வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கட்கும் தகுந்த ரூபகச்சின்னங்கள் ஏற்படுத்துவதோடு அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும் பொருளுதவி செய்யவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்வார்களா? ஸ்ரீமான் சுப்பிரமணியத்தின் ஆன்மா சாந்தி அடைவதாக.

லக்ஷ்மிபாய்

அல்லது

ஆற்காட்டு முற்றுகை.

(எம். லக்ஷ்மிண முதலியார்.)

(1999-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இது தான் போனால் போகட்டும். கழுத்தில் விழுந்த எல்லா புஷ்ப மாலையையும் விட்டு அந்தப்புர வாவிகளிடமிருந்து வந்த ஒரு மாலையை மட்டும் எடுத்து இடைவிடாது முகந்து ஆனந்த வென்னத்தில் அமிழ்ந்து நின்ற ஜெய வீர பாலனான அந்தப் "பத்தாம் நம்பர்" தான் யார்? வாசகர்களே, எங்கே, ஊகியுங்கள் பார்க்கலாம்!

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

பொன் ஜிகையினால் விடுத்திரமான பூவேலைகள் செய்யப் பட்ட உயர்வான வெவ்வேட்டு அங்கி தரித்த ஓர் வாலி பன் மஹாராஜாவின் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தான். அவனது மார்பில் வீரப் பதக்கங்கள் ஜ்வலித்தன. அவனது வதனத்தினின்றும் வீசிய அதிசயமான பிரகாசமானது வைரப் பதக்கங்களினின்றும் எழும் ஜோதியை தோற்கடித்துக் கொண்டிருந்தது. தர்பாரிலுள்ள யாவரும் இந்த சுந்தர வாலியினையே கண்மீட்டாமல் பார்த்தவண்ண மிருந்தனர். ஆனால் சர்தார் மாபத்கான் ஒருவனுடைய கண்களிலிருந்து மட்டும் பொருமை என்ற தீப் பொரிகன் பறந்துகொண்டிருந்தன.

"சர்தார் ஹுசேன்கான்!" என்றார் மஹாராஜா.

ஹுசேன் தலைவனங்கி நின்றான்.

"நாம் நடத்திய போட்டிப் பந்தய விளையாட்டுகளில் பத்தாம் நம்பர் என்ற பெயரில் நீ உலகப் பிரசித்தியடைந்துவிட்டாய். இது நமது சமஸ்தானத்திற்கே பெருமை யளிக்கும் அல்லவா? உனது வன்மைக் கேற்றவாறு நீ நமது சமஸ்தானத்து சைனியத்தில் சர்தாராய் நியமனம் பண்ணப்பட்டதை அங்கீகரித்து நமது ராஜ்யத்திற்கு மேன்மேலும் கீர்த்தியும் பிரதாபமும் சம்பாதிப்பாயாக" என்று வாழ்த்தினார் ராஜா.

பண்டிதர்களும் புலவர்களும் அவனை வாழ்த்தினார்கள்.

லக்ஷ்மிபாய் அல்லது ஆற்காட்டு முற்றுகை 877

மாபத்கானின் பொருமை வரவர் அதிகரித்துக் கொண்டே யிருந்தது. ஹுசேன் தனக்குப் போட்டியாகவும் தனது முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாகவும் இருப்பதாக அவனது மனதில் பட்டது. அவனை ஒழித்துவிட ஏதாவது வழி இருக்கின்றதா வெனத் தேடுவதற்கு இப்பொழுதே அவனது நியமனம் புறப்பட்டது.

"சர்தார் ஹுசேன்கான், உனது பேரில் நமக்கு ஏற்பட்ட வாஞ்சையினால் உனக்கு ஒரு அரிய சன்மானம் அளிக்கவேண்டும் என்று கருதியிருக்கிறோம். உனக்கு வேண்டுவதைக் கேள்" என்றார் ராஜா.

கொலுவில் கீற்றிருந்த அதிகாரிகளே பொருமை யடைந்தார்கள் என்றால் சர்தார் மாபத்கானின் மனம் பொருமையினால் பட்டபாட்டை நீக்கவேண்டித்துக்கொள்ளுங்கள். ஹுசேன் சற்று தயங்கினான்.

"அச்சமில்லாமல் உன் இஷ்டமானதைக் கேள்" என்று மன்னர் தைரியப்படுத்தினார்.

"மஹாராஜா! எனக்கு சன்மானம் ஒன்றும் வேண்டுவதில்லை. எதற்காக என்னை மன்னிக்கவேண்டும். ஆனால் ஓர் குற்றவாளியை தண்டனையினின்றும் மன்னித்துவிடவேண்டும்."

"நல்லது. யார் அந்தக் குற்றவாளி? சேக்கிரம் தெரியி, மன்னித்து விட்டோம்."

"பந்தய விளையாட்டு நடந்த அன்று புத்தி பேதகத்தினால் செய்த குற்றத்திற்காக குருபியான ஓர் பணியான மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டு சிறையிலிருந்து வருகிறான். அவனது குற்றத்தை மன்னித்துவிட்டு அவனை எனது சேவகனாக வைத்துக்கொள்ளும்படிக்கும் அனுமதிக்கவேண்டுமாய் விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறேன்" என்றான் ஹுசேன்.

"ஆஹா, அப்படியே" என்று மன்னர் கட்டளைப் பிறத்தது.

அன்றிரவு நடுநிமிசியிருக்கும். அரண்மனை உப்பரிகைகளில் ஒன்றிலுள்ள தனது படுக்கையறையில் சர்தார் ஹுசேன்கான் தூக்கம் பிடிக்காமல் கைகளைப் பின்புறம் கட்டியபடியே அங்குமிங்கும் நடந்துகொண்டிருந்தான். சிறிது நேரத்திற்கு ஓர் முறை நின்று காது கொடுத்து எவையோ உற்றுக் கேட்பது போல் காணப்பட்டான். இவ்விதமாக ஒரு நாழிகை சென்றதும் அவன் எதிர்பார்த்த சப்தம் வந்தது. உடனே நின்றவிட்டான். "உட்டக்" என்று மிகவும் மெதுவான சப்தம் கேட்க ஆரம்பித்தது. அவன் சந்தடியில்லாமல் கதவைத் திறந்துகொண்டு வெளியிலுள்ள மஹாலுக்கு வந்தான். அங்கு யாரும் இல்லை என்பதை குளோபர் வெளிச்சத்தினால் திண்ணமாய்த் தெரிந்துகொண்டான். பிறகு நேரே சென்று தனது புதிய சேவகனாகிய குருபி துவங்கிக்கொண்டிருப்பதை சானாத்தின் வழியாய்ப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி அந்தமூலின் கடுவின் திருக்குளம்போல் சலவைக் கற்கனால் அமைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திற்கு வந்தான். விசித்திரமான அந்த சிற்ப வேலையை என்னென்று சொல்வது! உண்மைத் தடாகத்தில் அநேகம் நாமரை புஷ்பங்கள் நன்றாய் மலர்ந்து இலைகளும் கொடிகளும் அரை அலங்காரிப்பது போலவே அமைக்கப்பட்டிருந்தது. நமது இனம் வீரன் ஓர் புஷ்பத்தினிடம்

குனிந்தான். அதன் நடுவில் மகரந்தம்போல் மஞ்சள் நிறமாய் தோன்றிய ஓர் பளிங்குக்கல்லு தனது பெரு விரலால் அழுத்தினான். "கடட்" தென் துச்சுத்ததுடன் அது உடனே அமுங்கியது. அந்த இடத்தில் ஒரு விரல் துழையக்கூடிய ஒரு ரந்தரம் உண்டாகியது. அந்த ரந்திரத்தில் ஹுசேன் தனது விரலை துழைத்து மாட்டித் தூக்கினான். உடனே மூன்று தாமரை இலைகளும் அதன் நடுவேயுள்ள ஓர் தாமரைப் புஷ்பமும் சேர்ந்த கையோடு வந்து விட்டது. அந்த இடத்தில் ஓர் மனிதன் தாராளமாய் புருந்து செல்லக்கூடிய ஒரு கன்ன வழி உண்டாகியது. இந்தக் கன்ன வாசலுக்கும் கீழே ஏக இருட்டாய் இருந்தாலும் அந்த இடத்திற்கும் மேலே எரிந்துகொண்டிருந்த ஒரு குளோபரின் வெளிச்சம் அந்தக் கன்னவாசல் வழியாக கீழே சென்றபடியால் அங்கு ஒரு சூங்க வழி இருப்பதாகத் தெரியவந்தது. அச்சூங்கக்கின் வழியில் கருப்புத் துணியினால் சர்வாங்கமும் மறைத்துக்கொண்டு ஓர் உருவம் கின்றது. மேலே இருப்பது யார் என்பதை நன்றாய் உணர்ந்துகொண்ட பிறகு அந்த உருவம் வாசலுக்குச் சமீபத்தில் வந்து போர்வைக் குன்றிருந்த தனது இரண்டு கைகளையும் மேலே நீட்டியது. ஆஹா! என்ன அழகு! பத்தரை மாற்றுப் பசும் பொன்னினால் செய்தவைகளோடுவென ஐயுறும்படி இருந்தன அந்த இரண்டு கைகளும்! பசும் பொன்னின் அழகை அதிகப் படுத்துவது கருநிறமுள்ள வெல்வெட்டு அல்லவா? அவ்வீதமே கருப்பு வெல்வெட்டுப் போர்வையினின்றும் புஜம் வரையில் நீட்டிக்கொண்டிருந்த அந்தக் கைகளின் அழகில் ஹுசேன் மயங்கினான். கைகளைக் கண்ட கண்கள் அந்தப் புனிதமான கைகளுக்குச் சொந்தமான போழுகியின் வதனத்தைத் தேட ஆரம்பித்தன. மறுகூண்டமே, காடுமேகத்தில் மறைபட்டிருந்த பூணச் சந்திரன் அதினின்றும் விலகிப் பிரகாசிப்பதுபோல் அந்தப் போர்வையினின்றும் ஓர் சந்திரவதனம் உதயமாகியது. ஹா! ஹா! இந்தப் போழுகி லக்ஷ்மி பாயைத் தவிர வேறு யாராய் இருக்க முடியும்?

"லக்ஷ்மி!" என்ற தொனி ஹுசேனின் மூலாதாரத்தில் இருந்து உதய தெழுந்தது. அதைக் கேட்டு அம்மங்கை தன் கிரகை நிரிர்ந்தினான். அவளது வதனத்தின் பிரகாசத்தில் குளோபர்களின் ஒளி மங்கியதுபோல் தோன்றியது. அவனுக்கு உடனே லக்ஷ்மிபாயின் கைகளைப் பற்றிப்பிடித்து மேலே தூக்கிவிட்டான். பிறகு கன்ன வாசலை முன்போல் மூடிவிட்டு இருவரும் ஒருவர் தோன்மேல் ஒருவர் கைபோட்டுக்கொண்டு உல்லாஸமாய் அவன் அறைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். மகுடம் தாங்கிய மன்னர் வம்சத்தில் பிறந்தாலும் சுமைதாங்கும் ஏழைக் கூலியின் வயிற்றில் பிறந்தாலும், காதல் என்ற விலங்கில் சிக்கிய யாவரும் காமனுக்கு அடிமைகன்தானே!

"கல்யாணமாகாத கன்னிப் பெண்களுக்கும் வாலிபர்களுக்கும் மன்மதன் பொல்வாத பகைவனல்லவா? அவனை எதிர்த்து போராடி ஜெயிப்பதற்கு உக்கனது இனிய முத்தம் ஏராளமாய் வேண்டியிருக்கும்! அதிசமாய் கிவழித்துவிட்டாமல் பத்திரப்படுத்தி வைப்புகள்" என்று வேடிக்கையாகச் சொன்னான் லக்ஷ்மிபாய்.

"ஒருவேளை அப்படியே கிவழித்துவிட்டால் உன்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கிறேன்" என்று அதற்குத் தக்க பதில் சொன்னான் ஹுசேன்.

"நாம் இருவரும் ஒன்று கூடிவிட்டால் மன்மதன் புறமுதுகு காட்டி ஒடினான்" என்றான் இவ்வாசை. அவனது குரல் பஞ்சமத்தில் மீட்டும் யாழின் தொனியைவிட அதிக இனிமையாய் இருந்தது.

"அப்படியானால் மன்மதன் நம்மிடம் புறமுதுகு காட்டி ஒடும் நான் எப்போது வரும்?" என்று ஹுசேன் சொன்னதும் யாரோ நடமாடுவது போன்ற அவம்கேட்டது. உடனே ஹுசேன் எழுந்தான். அவன் கைவானின் பிடிமேல் இருந்தது. அறையைவிட்டு மஹாலுக்கு வந்தான். எங்கும் சுற்றிப் பார்த்தான். ஒருவரும் காணப்படவில்லை.

"ஒன்றுமில்லை, காற்றினால் ஏதாவது ஒசைப்பட்டிருக்கு" என்றான் இராஜகுமாரி.

"ஆம், நானும் அப்படித்தான் நினைக்கின்றேன்" என்றான் ஹுசேன்.

"வேறு ஏதாவது விசேஷம் இருந்தால் சொல்லுங்கள்."

"ஒரு விசேஷமும் இல்லை. ஆனால் எனக்கு இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு படைத் தலைவன் உத்தியோகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்."

"பலவானுக்கு பெருமை சேர வேண்டியதுதானே?"

"நானு பலவான்? என்னைவிட பலவான் ஒருவன் இருக்கின்றான். அன்று என்னை ஒரு கிழவன் ஜெயித்துவிடவில்லையா?"

"ஆம், ஆம். அந்தக் கிழவன் யார்?"

"நானும் அதுதான் தெரியாமல் அலைகிறேன். அந்த அதிசய மனிதன் அப்படி வந்தாரோ அதேவிதமாக மறைந்துவிட்டார். ஆஹா! மிகவும் அற்புதமாய்ச் சண்டை செய்தார். இப்போது எனக்குக் கிடைக்கிற கீர்த்தி முழுவதும் உண்மையில் அவரைச் சேரவேண்டியதே. ஏன் அவர் தன்னை இன்னொன்றுகூட காண்பித்துக் கொள்ளாமல் மாயமாய்ப் போய்விட்டார்."

"ஒரு சமயம் அவர் உங்களுடைய கண்மைக் கருதியே தன் பெயரை வெளியிடாமல் இருந்துவிட்டாரோ?"

"அப்படி எனக்கு உபகாரியாய் இருந்தால் பிறகாவது என்னை சந்தித்திருக்கமாட்டாரா?"

"என் ஒரு வேளை நமது அரண்மனைக்குள் ஒருவராய் இருக்கக் கூடாதா?"

"நான் இந்த அற்புத மனிதனைப் பற்றி மஹாராஜாவின்விடம்கூட விசாரித்துவிட்டேன்."

"அவர் என்ன சொன்னார்."

"தனக்கும் தெரியவில்லை யாதலால் நானும் தேடிக்கொண்டிருப்பதாகவே சொல்கிறார். ஆனால் அந்த மனிதன் யாராய் இருந்தாலும் சரி, அவர் அதிபராக்ரமசாலி என்பதில் கொஞ்சமேனும் சந்தேகமில்லை."

"ஆனால் நமது மஹாராஜாவுக்கு நடான பராக்ரமசாலி இந்திய நாட்டிலேயே யில்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமல்லவா?"

"ஆம்; அவருடன் நான் ஒருதரம் குஸ்தி செய்யவேண்டும்."

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

தாதுவை வகாசியம்—கலியுகாதி 5038, சாலிவாகனம் 1859, பசவி 1345, கொல்லமாண்டு 1111, விஜயி 1355, இங்கிலீஷ் 1936 (ஸ்ரீமேஷ்—ஜூன் 1936)

வகாசியம்	மேஷ	வாரம்	திதி	நகரத்திரம்	யோகம்	விசேஷங்கள்
1	14	வியா	அஷ்ட42-8	அவி41-40	சி41-40	விஷ்ணுபதி புண்யகாலம்
2	15	வென்	நவ37-48	சத38-28	சித்60	சீமந்தம், சப முகூர்த்தம்
3	16	சனி	தச30-58	பூ33-55	ம33-45	ஏற்றம் ஸ்தாபிக்க [கம்
4	17	ஞா	ஏகா23-38	உத்28-33	அம்60	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி, விவா
5	18	திங்	து15-38	ரோ22-28	சித்60	பிரதோஷம், தான்யம் செல
6	19	செவ்	தி7-13	அஸ்16-5	சித்60	மாச சிவராத்திரி, [விட
7	20	புத	அஷ்ட50-48	ப*9-45	சித்9-45	அவமாகம் [திதை
8	21	வியா	பிர43-43	திரு3-55	மா60	சர்வத்திர அமாவாசை, கிருத்
9	22	வென்	துதி37-48	மிரு55-3	சித்60	ஜேஷ்டசுத்தம், மிதுனாபுன
10	23	சனி	திரி33-33	திரு53-40	சித்60	நா-14-20 8-க்குள் மழை
11	24	ஞா	சது30-58	புன்53-35	சித்60	சந்திர தெரிசனம்
12	25	திங்	பஞ்30-13	பூ55-25	சித்60	கல்கஜயந்தி, பலராஜயந்தி
13	26	செவ்	சஷ்31-0	ஆய்59-3	சித்60	மாச சதுர்த்தி விரதம்
14	27	புதன்	சப்34-23	மக்60	சித்60	
15	28	வியா	அஷ்38-45	மக்4-10	அ4-10	சனி
16	29	வென்	நவ44-8	பூ10-40	சித்60	11-சிஷ-சுக்
17	30	சனி	தச49-58	உத்17-45	மா60	
18	13	ஞா	ஏகா55-53	அஸ்25-8	அ25-8	
19	1	திங்	துவா60	சித்32-15	பி32-15	ராகு குரு
20	2	செவ்	து1-20	சுவா38-40	சி38-40	
21	3	புதன்	தி7-8	விசா44-33	சித்60	
22	4	வியா	சு09-58	அனு49-25	சி49-25	பௌர்ணமி, ரிஷப பூஜை
23	5	வென்	பவ12-48	கே53-5	ம53-5	குளம் கிணறு வெட்ட
24	6	சனி	பிர14-20	மூல55-48	சித்60	ஜேஷ்டபதுள, பிரயாணம்
25	7	ஞா	துதி14-53	பூரா57-23	சி57-23	சனிதாரம்பம் செய்ய
26	8	திங்	திரி14-23	உத்57-43	ம57-43	சங்காஷ்ட சதுர்த்தி
27	9	செவ்	சது12-50	திரு57-23	சித்60	வியாதியஸ்தர் குறிக்க
28	10	புதன்	பஞ்10-3	அய்55-48	பி55-48	வியாதிஸ்தர் மருந்துண்ண
29	11	வியா	சஷ்6-33	சத53-20	மா53-20	தானியம் செலவிட
30	12	வென்	சப்2-3	பூரா50-3	சித்60	திரிவோசன பூஜை, அவமா
31	13	சனி	நவ50-43	உத்46-5	சித்46-5	கம், மந்திரம் ஜெபிக்க

புதிய நாவல்!

வெளிவந்துவிட்டது!

புதிய நாவல்!

வெளிவந்துவிட்டது!

நீங்கள் நீண்ட நாளாக எதிர்பார்த்திருந்த

!ஸ்ரீமான்-ஆணி-குப்புசாமி முதலியார் எழுதிய

அரகுர் இலக்ஷ்மணன்

அல்லது

அதியற்புதக் கள்ளன்

என்னும் புதிய நாவல் தயாராய்விட்டது.

இந்நாவலில் அரகுர் இலக்ஷ்மணன் சாமர்த்தியச் செயல்களும், அறிவுத் திருட்டுகளும், சாக் என்னினும், தானே தீர்முழிக் கப்பலிச் செய்யு முறைகளைத் தெரிந்தவருமான லோகநாயகன் என்பவர் என்ன ஆனார் என்பதைப் போலீஸாரும், தப்பறிபவர்களும் கண்டு பிடிக்க முடியாமலிருக்க இவ்வரகுர் இலக்ஷ்மணன் அவ்வுண்மையைக் கண்டு பிடிப்பதும், கொலைகார களான எத்தார் வீரண்ணியும் அவனது சகோதரன் அழகப்பனையும் கண்டு வைத்து உண்மை யறிவதும், சிறையிலிருந்தவாதே ஒரு பிரபுவின் வீட்டி சொன்ன யடிப்பதும், தான் செய்யும் களவுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத தப்பறிபவர்களைத் தண்டாடவைப்பதும், இலக்ஷ்மணன் எல்லம்மான் மீது காதல்கொண்டு மயங்குவதும், பிரசித்திபெற்ற தப்பறியுஞ் சிங்கம் ஆனார், வீதிக்கின் அரிய முயற்சியும், கடைசியில் அரகுர் இலக்ஷ்மணனே கொன்றயடிபதை விட்டுத் தப்பறியும் தொழிலில் ஈடுபட்டுப் பிரசித்தி பெறுவதும் படிபடிக்க இன்பத்தைப் பயக்கும். சொற்ப பிரதிகளே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. உடனே ஆர்டருக்கு முந்தங்கள். சுமார் 600 பக்கங்கள் கொண்டன.

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

கிருஷ்ணாஸிங்

அல்லது

தப்பறியும் சிடன்

ஸ்ரீமான் ஆணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

தப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமர்த்தியங்களும், வீரநாயகர்களும், உலகில் பல படுமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்தி விதிகளும், செலவாகக் கேடு நிகழ்ப்பான் எகிப்தர் கிணைச் சீமந்தியோடு உடனடி அத்தாட்சிகளும், இன்னும் மக தினிய அரிய ரோதிகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை ரூபா 14.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தாய்லாட்டி கே. 187, மதராஸ்.

நாலடியார் மூலமும் விரிவான உரையும்.

சேம்பூர் வீதிவாண்-வி. குழந்தைத் தேவனை அவர்களைக்கொண்டு ஓடினார். இவ் தேவனைக்கொண்டு, விரிவான உரையும் நூலில் புதிதாக எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையும் ஒப்போது வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந் நாலடியார் என்னும் நூலானது, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்குமுன் கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த ஹனுமான் பரமஹம்சரின் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அக் பாண்டியனால் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த சீதி நூலாகும். உலகத்தில் பல தேசத்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்படுகின்ற இவ் நூலோடு ஒப்புமை யுடையது, உலகத்தார் பலருக்கும் பொதுவாகக் கற்பனையாகிய கவிதைகளாகக் கூடியது. உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பண்பு வந்ததற்கு நூல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் சூழ்க்களுக்கு நூல் களும் இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடையவேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் நான்கினையும் அடைதற்கு இந் நூல் கல்விகாட்டி யாகும். மாணவர்களும், மற்றவர்களும் அவசியம் அடிக்கத் தக்க நூலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'பதமஞர்' என்னும் சிறந்த புலவர்களுள், நால், இயல், அதிகாரம் என்னும் பாகுபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரை நூலாகும் இயற்றி யிருக்கின்றார். வேறு சில சிறந்த புலவர்களும் இவ் உரைகளை எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இது, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று கால்களையும், பதினெழு இயல்களையும், நூற்பது அதிகாரங்களையும், நான்கு செய்யுட்களையு மூடையது.

இந் நூலுக்கு, முன் பதமஞர் முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட இவ் உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த கல்வி யறிவுடையவரே படித்துணரத் தக்க பழந்தமிழ் காலத்தில் அமைந்திருப்பதாகும், ஆகும்பக் கல்வி யுடையவரும், சாமானியக் கல்வி யுடையவரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடங்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியவனவா யிருப்பதாகும் எனவும் தாமே படித்துணரத் தக்க விதத்தில் இக்காலத்துக்கேற்ப எனிய தமிழில் தெளிவான உரை யொன்று எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதற் கிணங்கி, அவர்கள் விரும்பிய விதமாகவே இவ்வரை எழுதி வெளியிடப் பிறப்பிக்கிறேன். இதில் பதமஞரையும், கருத்துணரையும், விசேடவுரைகளையும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை எங்கு விளக்கிக்காட்டி யிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் யிகத் தெளிவாக விளித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நூல் அமைப்பிற்கு விசேடமாகவும், முன்னுக்குப்பின் முறைகளும் பொருள்பட்டுச் சந்தேகங்களை விளைவித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் நீங்குமாறு பொருத்தமாக பொருள்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் ஆங்காங்கே விளித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களின் சரியான பொருள் விளக்கமும் மயக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த உரைகள், வேறு நூல்களில் ஆதாரங்கொண்டு சந்தேகம் நீக்கச் சரியான விதத்தில் அவை

கவரப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு நூல்களில் விளக்காதிருந்த பொருள்கள், இந் நூல் செய்யுளின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் இந் நூலுக்கான சாட்டப்பட்ட பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள் இவ்வரையில் அநாமமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந் நூல் முதல் செய்யுளுக்கான ஹனுமன் கேட்பாடுகள் யிகத் தெளிவாக எழுத் தெழுதக் கட்டியிருக்கின்றன. பல கல்விமான்களும், ஹனுமன்களும் நாளடைவில் இவ் வரையுட்குத் தெரிவித்துவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதிய வரையில் காட் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வுரைக் குறிப்புக்களும், இவ்வுரைக் குறிப்புக் களும், தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இவ்வுரை நூல் குத்திரங்கனில் உதாரணங்களாகும், சிந்தாமணி, சிவப்பதிகாரம், கலித்தொகை, சீலகேசி, குடாமணி நிகண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருமுறைத்தாதி முதலிய இவ்வுரை நூல் செய்யுட்களின் உதாரணங்களாகும் யிகத் தெளிவாக எழுத் துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வரையில் செய்யப்பட்டிருக் கும் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதனரை, நாலடியாருக்கு இத்தகைய தெளிவான உரை வெளியித் திடுமென என்பது இதைப் படித்துப் பார்ப்பவர்க்கு எங்கு விளங்கும். இது உயர்கிறோன் 16-பேரூ அளவில் 51-பாங்களுக்கு மேற்பட்டும் 320 பக்கங்கள் எதையும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் காங்கித் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2-8-0.

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

சே. இராஜா செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை

'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்து கடைபெறும் பல போலி வழக்க குழுக்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், சீதி லும், உண்மையும், அன்பும் நிலைநாட்டு, மூல முறைகளில் தேங்கிக் கிடக்க, அநீதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒருங்கு திரண்டு கரைகடந்த பெருவி ளும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இக்காவல் வரையக் கட்டினது. இதில் உண்மை உண்படியே எடுத்துக் காட்டி. இந்தியர் எல் லோரும் ஒன்று சேர்ந்த அன்புடன் வாழவேண்டுமென்று அகும் பெரும் சீதிக் கவகக் பலதிறந்த மனிதர்களின் சபாவத்தையும் போக்கையும் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஜாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் கழல்களும், ஆந்தியர்களின் அகும்புணங்களும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அந்த ரங்கப் பிணைப்பும், மோசக்காரர்கள் இதழில் காசமுதுவதும், பல அந்தாட்டி களோடு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்துத் தன்னைக்கேற்ற இன்புறவர்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தலைப் பெட்டி, 167, மதராஸ்.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

அறிவைப் புக்கும் ஓர் அருமையான துப்பறியும் காவல் இதனே. இதில் கொலைகளைக் கஞ்சாப் பாதகனான கறுப்பண்ணை என்பவன் தந்திர சாக்ர்த் திமைய அம்பாலிகை பென்னும் தன் உறவினனான அவன் ஆண்டிக்காக மணம் புரியக்கருதி, அவனை இறந்தவன் போல யாவரும் கம்பும்படியான குனிசெய்து, எந்நகரவே அவனுக்குச் சுகோதரன் முறையும் அவனாகக் காதலிக்கப்பட்டவனு ளான மனோகான் என்பவன் மேல் குற்றஞ்சுமத்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், காரண சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகா வீரநீர கிங்கமும், ஆபத்தகளை ஆணுவனவும் மதிக்காது கோழசமாக எதிர்த்து வெற்றிமாரி குடுபவனுமாகிய துப்பறியும் ஆனந்த சிங்கை வற்படுத்துவதும், கடைசியில் ஆனந்தவியின் உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணையே, பலவித தந்திர சாக்ரத்தியங்களால் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே கீழ் கதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகான் கடைசியில் அவனை மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணை தான் சிசுந்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்த சிங் வெற்றிமாரி குடி தான் ஆயிரம்மான் என்னும் கண்ணிகையை மணம் செய்துகொண்டு மேலும் பிரக்யாதி அடைவதும் படிக்கப் படிக்க யிசவுக் கினை அவர்க்கும் என்பது கிச்சயம்.

இதன் விளை அனா 12.

இதர ஆக்ட் புல்தகங்கள்

இந்தியன் பின்ஸ்	கு. அ.	பஞ்சாயத்துச் சட்டம்	கு. அ.
கோட் சட்டம்	3 0	இந்துதேச சாட்சி ஆக்ட்	1 4
கிரிபின்ஸ் லா	3 0	தேவஸ்தான சட்டம்	1 8
கிரிபின்ஸ் லா	3 0	எஸ்டேட் லாண்டு ஆக்ட்	1 8
புது விவகார சிந்தாமணி	2 8	ஸ்டாம்பு ஆக்ட்	1 4
புது பெரிய நிகித்து லா	2 0	ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0 12
குளம்மதியன் லா	2 0	டிர்ஸ்டிகன் சட்டம்	0 12
கிராம முன்பிச் சட்டம்	1 8	கால சிர்ணயச் சட்டம்	0 8
கரம்மரை கிராம உத்தி		கில ஆக்டோரிப்பு அன்குஷெர்	
கோகஸ்தர்கள் சட்டம்	1 0	மென்ட் சட்டம்	0 4
இன்கம் டாக்ஸ் சட்டம்	1 0	கிராமச் சுகாதாரம்	0 2
கோகஸ்டோர்ட் ஆக்ட்	2 0		

ஜனக நந்தனி

இன்பம் கிறைந்த கீதி பொக்கிஷம். அறிவை வளர்க்கும் அரும் புதையல் இதனே. எவ்வளவு கடைசியில் எழுதப்பட்டதால் யாவரும் வாசிக்கத்தக்கது. விளை ரூபா 1.

ஆனந்தபோதினி சூயீஸ், மதராஸ்.

மதிமோச விளக்கம்.

(தாச் ஓராஜகோபால பூபதி அவர்கள் குயற்றியது)

ஆன்ரோர் மதிக்கும் நான்தாம் பதிப்பு.

228-பக்கங்கள் கொண்டது. 16-வீரோதமான சித்திரப்படங்கள் சேர்க்கப்பட்டது. உயர்ந்த தீக்கு கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தருமமே தழைத்தோங்கி வளர்ந்துவந்த மகா புண்ணிய பூரிவாரிசு எம் மாதகண்டத்தில், கலிகாலம் தொடங்கியதிலிருந்து, மனிதர், கால வடிவப்பட்டு, மன மாறுபட்டுத் தருமத்தில் செலுத்தும் சிந்தையை யிழைத்துப் அதர்மத்தில் செலுத்தி வருவதால் அறகெறி குறைத்து மறகெறி வளர்ந்து வருகின்றது. அதற்கேற்ப வருசமும், குதும், பஞ்சமா பாதகமும் அத்நிதி கஞ்சா கஞ்சாமும் படைத்த மனிதரே நான்தோறும், காலகன் தோறும், ஸத் தோறும், கீடுகன்தோறும் மலிந்து, விநோதம் விநோதமான பருமோசம், நதிமோசம், கீதிமோசங்களையும், குது வஞ்சனைகளையும் செய்து வருகின்றனர். காலம் செல்லச் செல்ல இதற்குமுன் கண்டும், கேட்டுவிராத எண்ணிறந்த மோசகாசச் செயல்கள் எங்கும், என்றும் தாதனம் தாதனமாகத் தோன்றி அபியற்புத்ததுடன் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன; அதற்கைச் செய்யும் மனிதர்களும் உற்பாத பிண்டங்களாய் ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்து வீழ்க்குவாராய் அற்புதமாக உற்பலித்து மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் போல வளர்ந்து சிறந்து ஜெகஜ்ஜாலப்பாட்டாயும், அண்டப்பாட்டாயும், திகர்ப் புருசராயும் பரவி வருகின்றனர். இவர்களுடைய மகாமோசச் செயல்களால் குதுவாதரியாத உலகத்தார் அடையும் கஷ்ட கஷ்டங்களுக்களவே கிளிய. கியாபாரத்தொழில் முழுவதிலும் மோசம்; விவசாயத்திலும் மோசம்; உத்தியோகச் துறைகளிலும் ஒப்பில்லா மோசம்; வித்தையிலும் மோசம்; கைத்தொழிலும் மோசம்; வைத்தியத்திலும் மோசம்; மார்திரிகத்திலும் மோசம்; சோதிடத்திலும் மோசம்; சோற்றுக்கடையிலும் மோசம்; கய்தலிலும் மோசம்; ராஜ்யிலும் மோசம்; கீத்சபைகளிலும் மோசம்; தேசச் சேவைகளிலும் மோசம்; கோவிலிலும் மோசம்; குளத்திலும், கிட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; கரட்டிலும் மோசம்; கரத்திலும் மோசம்; இப்படியே மனிதர் தலை கீட்டு மிடங்கனெல்லாம் மோசமயமாகவே கிளிகின்றனர். உலக முழுவதும் இவ்வாறே மோசம் கிறைந்ததா யிருப்பதனாலே, கஞ்சாமற்ற மனிதர் துன்பத்திற்குன்னாகிச் சதா சர்வகாலமும் கஞ்சமயத்தி ன்நனர்; இத்தகைய மோசகாச விலையின்மூலம் தப்புதற்கு மார்த்தக் காலந ன்களாய்த் தவிக்கின்றனர். ஆகவே, இத்தப் பருமோசப் பெரும் வாதாரத் தில் மனிதர் கீழ்த்து மயக்கமால் தப்பித்துத்தத் கோதையிருக்கும்கூட, உலகத்தில் உலகும் எண்ணிறந்த மோசச் செயல்களெல்லாம், இப்படித்தகத் தில் மிக்க வினக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

இத இவ்வளவு பயன் கிரைந்தா யிருப்பதனாலேயே இதன் முக்து எதிர்ப்புக்களும் வெகு சீக்கிரம் செலவாகி இப்போது இச் சான்றாம் மதிக்க வேகிவந்திருக்கின்றது. இப்பதிப்பிலும் பெரும்பாதமான காப்பிகள் செல வாகிவிட்டன; சொற்பக் காப்பிகளே இருக்கின்றன.

இதன் விளை ரூபா 1-0-0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாநார்களுக்கு விளை அனா 12.

ஆனந்தபோதினி சூயீஸ், தபால்பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

ரார்பஹதார்ப
ப. சம்பந்த முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்.,
அவர்கள் இயற்றிய தமிழ் நாடகங்கள் முதலியன:—

சு. அ.	சு. அ.	சு. அ.	சு. அ.
அமலாதித்யன் 1 8	சாரங்கதரன் 0 12	சர்ஜன் ஜெனரல் 0 8	
பிராமமணனும்- 1 8	நாடகத் தமிழ் 0 12	விதித்த மருந்து, 0 8	
குத்திரனும் 1 8	பொன் விவங்குகள் 0 10	விச்சுவின் மனைவி 0 8	
சிம்லாநாதன் 1 4	கோக்கத்தின் குறி 0 10	சிறுத்தொண்டர் 0 8	
மனோஹரன் 1 4	பு பு & இரண்டு 0 8	ராஜபுத்திர வீரன் 0 8	
காணிபுரவணிகள் 1 0	ஆத்மாக்கள் 0 10	நற்குல் தெய்வம் 0 8	
ககபதி 1 0	வேதா உலகம் 0 10	கீதமஞ்சரி 0 8	
விஞ்ஞபியவிதமே 1 0	மார்க்கண்டேயர் 0 10	சந்திரஹரி 0 8	
புத்த அவதாரம் 1 0	விக்கிரமோர்வசி 0 10	சபாபதி 1-ம் பாகம் 0 8	
ஹரிச்சந்திரன் 1 0	காலவரிஷி 0 10	பொங்கல் பண்டி 0 8	
இரண்டு நண்பர்கள் 1 0	யயாதி 0 10	கை-சபாபதி 0 8	
விஜயரங்கம் 1 0	முற்பகற் செய்யின் 0 10	2-ம் பாகம் 0 8	
சத்ருஜித் 1 0	பிற்பகல் விளையும் 0 10	ஓர் ஒத்திகை-சபா 0 8	
அருமையான 1 0	கண்டு பிடித்தல் 0 10	பதி 3-ம் பாகம் 0 8	
சகோதரன் 1 0	கோனேரி அரசு 0 10	மனைவியால் மீன் 0 8	
நடகமேடை நினை 1 0	குமாரன் 0 10	டவன் 0 8	
அகன் 1-ம் பாகம் 1 0	சந்தையிற் கூட் 0 10	சுலோதேவன் சூழ்ச்சி 0 8	
பு 2-ம் பாகம் 1 0	டம் 0 10	கொடையாளி கர் 0 8	
சனுவளி 1 0	பேயல்ல பெண் 0 10	ணன் 0 8	
லோவதி-கலோ 1 0	மணியே 0 10	இடைச்சுவர் இரு 0 8	
சுனை 1 0	ஊர்வசியின் சாபம் 0 10	புறமும் & என்ன 0 8	
ஊர் தலைவன் 0 14	சகுந்தலை 0 10	கோத்திரினும் 0 8	
ரதலர் கண்கள் 0 14	காளப்பன் கன்னத் 0 10	விபீதமான முடிவு 0 8	
ந்தரி அல்லது 0 12	தனம் 0 10	& கல்தான் பேட் 0 8	
மெய்க்காதல் 0 12	மாணவிகாக்கினி 0 10	டை சப் அசிஸ் 0 8	
ஃபவல்லி 0 12	மித்ரம் 0 10	டென்ட் மாஜிஸ் 0 8	
ன்னி மணம் 0 12	உத்தம பத்தினி 0 10	டிரோட் 0 8	
ரசிப்பெண் 0 12	குறமகன் & வைகு 0 10	சபாபதி 4-ம் பாகம் 0 8	
பத்திரா- 0 12	ண்ட வைத்தியர் 0 10	-ஆங்கிலமும் தமிழ் 0 4	
அர்ஜுன 0 12	சதி-சலோசன 0 10		

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன காதலிக், காதலின் செறிவு, 'அணனந்திரி ஓரணுவும் அணாது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வர்களின் ஆடம் & அழக்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புத்தகம் அறிவற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அனா 10.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சென்னை.

தத்வசங்கரஹ பாரமாயண ப

இரண்டாம் பதிப்பு.

இத சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான தத்வசங்கரஹ பாரமாயண பதிப்பு. இதன் ஒரு முறை நபர்கள் இம்மை & மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்வில் பரிபூரண சாதனங்களை அடைந்து மக்களாய்ப் பிறந்த தாம் அனுஷ்டிப்பதென்னடிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொள்ளு மகவானுடைய சிவகுரு குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் நுகமில்ல. இந்த சிவம் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன சிவீகர்த்தம் உலகத்தில் எந்த விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்வண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுகையிற் வேளியான பாரமாயணத்தினைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்வண் காணலாம்.

உபதேசங்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரிசோவர். இதில் என்னவிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பாரமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் மட்டாபிஷேகம் ஆட்டோன் பட்டம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க நீருத்தக்களோடு சிளேஸ் கடித்ததில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீ சோற்ப கல்கிகளோ அச்சிடப்பப் படுத்தித்தன. ஐதலிஷ் ஆத்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ள.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புன்னிய கதை பெண்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராணாது சேனநாதுண்டாகும் பறங்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பத்திரிதர்த்தபுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உயர்த்த அறிவுண்டாகும்; சீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோகந்ததை அடைதும் மார்க்கம் எற்படும்; இலக்குமி கடாசு முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பேட்டி. எ. 167, மதராஸ்.

நாகரீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சுத்தமான 18 காரட் கோல்ட்
கோல்ட் கோல்ட் பிளேட் நெக்லேஸ் என்னும்

கழுத்துச் சங்கிலி

8 வருஷம் உத்திரவாதமுள்ளது. இது சுத்த
மான கோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இமீட்டேஷன்
கலாம், சிலப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப்
பெற்றது. படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பா
டுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைச்
கவரக்கூடியது. அசல் தங்கத்தால் செய்ததுபோலவே
விகுக்கும். யாவரும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகிக்
கலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

உரோ சமயத்தில் ஓரண்டு சங்கிலிகளுக்கு ஜூரிட்
கோடுந்தால் தபால் செலவு ஒவ்வொரு

ரோல்டு கோல்டு

“பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர் கைக்கெடியாரம்
வாங்குபவர்களுக்கு அழகாய்வுக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் மேல்
வாங்கினப்போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் நின்று
போவதில்லை. கெடியாரம் கைச்சங்கிலி இனாமாகச்
சேர்த்து அனுப்பப்படும். இனாம் சங்கிலியுடன்
கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. டைம் காட்டுகின்ற
உடனே எழுதுங்கள்.

அமீரீயர் வாட்ச் கம்பெனி, கெடியார விவராரிகன், மதராஸ்.

மஹா பிராடபர்வ வசனம்

எமது இனிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், தீயும், வீடு
என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திரும்பப் பெறுதலுக்காகப் பிள்ளை
கிழவன் என்ற சிறப்பிக்கப் பெறுவதுமாகிய பூர்வாசனம் பிராடபர்வ
வசனம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சாஸனமான செந்தமிழ் கலையு
முத்துப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சந்தப்பதிப்பு; விசித்திரக்
கூடங்களுடன் இலகுவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எக்
வாங்குக்கும் எனினில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைகாசம் உள்
கனம். உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

சுனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அரு 12.

சுனந்தபோதினி சூயஸ், தனாம்பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

முறையாய்ச் செய்த
புயக்காந்த செந்
னாரத்தைக் காட்டி
வாம் தேகபலத்
தைத் தரும் ஓடை
தம் வேறொன்று
மில்லை.

வினம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும்
கனவாங்களே!

இந்த லேடியம் சே
னாரங்கள் சுகான
மானவையல்ல. அபா
மான பலத்தைத் தா
கூடிய சக்தி அவை
துள்ளவை. உறுதியாக
இவற்றை கம்பி வா
சிச் சாப்பிட்டால் ஒ
தடவையிலேயே இ
ரின் விசேட குண
களுக்கு விளங்கும்.

இந்த லேசிய செந்தூங்களை நீவாத்தியாகும் முக்கிய விபாதிக்காவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்வ செஷ்டையானும், இரத்தப் போக்கு
ஆம் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், குளிரோகம், குளமரோ
கம், பித்தபாண்டி, கைகால் முடக்கு, ஒலியாப்பி, பித்த ஏப்பம், கொஞ்ச தொன்
டை அரிச்சல், வலிந்துப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுநீணம், தேச
டிராச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழிந்தல்
இதற்குமேற்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முத
லியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்
பந்த விபாதிக்கைப் பந்தே லேசியில் போச்சி சந்த காம்புசுளுக்கும் முதுகி
சேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில்
இதற்கு மிஞ்சின இலேசிய பல்பம் வெறெற்றியில்லை என்று காம் உறுதியாகச்
கொள்ளுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு,
கைக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய விபாதிக்கைக் கண்டித்து தினந்தோறும்
கலத்தைத் தாசாஸாஸப் போக்குவதில் இந்த லேசிய செந்தூங்களை முதல்
மையானவை செயல்படாத காம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். கிதம்,
இந்த லேசிய செந்தூங்கள், மேற்கண்ட விபாதிக்கைக் கண்டிப்பாய் நீவர்த்
திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரிசுடார்த்தமாக முதலில் 48-நாளை
எது வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள்
நிம்மகத்துவம் பொருத்திய லேசிய செந்தூங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்தல்
உரியபோதினும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்வவரே தாம்
சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்
வவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேசிய
செந்தூங்களை யாதும் பந்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு எவ்வு பலம் ஏற்
படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து கண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்
பிட்டி 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கம்
பாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய
நோய்கள் உண்டாயோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும்
நீக்கிவிடும். அப்படி நீக்கி குணம் ஏற்படாவிடில் காம் உள் அத்திரு
வாதிக்கையோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேசிய செந்தூங்களை
எவ்வளவோ சிரந்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபயார்த்தமாக
வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேசிய செந்தூங்களுக்குப் பொன்
மேட்டல், வெள்ளிமேட்டல், பெற்றதல்லாமல் ஆவிரக்கணக்கான யோக்கிதர
சத்திரங்களுமே பெற்றிருக்கின்றன. ஆதலின் எமது லேசிய செந்தூங்கள்
காம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஐயாபதாசிக
கிடுக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேநாள்
தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

காநாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தரப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமணக்
கண்பினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக்காரண
த்தினாலாவது பலவிதத்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஷ லேசிய செந்தூங்
களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகரோக்கியம், ஹிமம், அழகு முதலிய
வற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில்
தடைமில்லை. வெளிநூற் கணவாக்கள் இந்த லேசிய செந்தூங்களில் முழு
சம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருநாள் இவற்றைப் புசிப்பார்களானால், அவர்கள்
குணமும் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேசிய செந்தூங்களுக்குப் பந்தியமே கிடையாது. எந்தக்கண்
கும்பினும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம், மருந்து சாப்பிடுமேற்போது அநிக

காம் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயிற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட குப்பு,
இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்
வாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் மகி
சாநாதிக்கச் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எவை
களாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேசிய செந்தூங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்த
எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஹத
ஹத, மேகமெல்லாம் குரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீக்கி அவர் தேகமானது
வறுத்துப் புதிய ரத்தம் பாலித் தன் வாழ்காள் பரியத்தம் இளைக்காமலிருக்
கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றை
காய்ச் சாப்பிட்டுவந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜ
னோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அன
ுகியம். இந்தியா, பர்மா, ஷிலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்
பிடக்கூடிய லேசியமும் செந்தூரமும் விசை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அனூ 8.
ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உன்பட ரூ. 4.
பிளக்கு, சிக்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள்
சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விசை ரூபா 1-12-0. தபாற்கலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உன்பட ரூபா 5-8-0.
சிக்கப்பூர், பிளக், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருக்
காலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேசியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

கட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்! அழகுடன் சரிப்பாள்! |
குதில் துணியில்லையென்று நீதுப்பினார்க்குக் 100-பாய் இலம்.

எமது காட்டிந்து இது அவசியமாய ஒவ்வொரு
குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்
டிய ஒர் ஒளவுதமாகும். இது ஆங்கில பூகுனி தயிற்
வைத்திய சிபுணர்களால் கண்டு மதிக்கப்பட்டிற்
கது. இதை கான்பட வைத்திருப்பதால் இதன்
குணம் சற்றும் குறையாது. தேன், கட்டுகாக்க
காலி, செய்யாக், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின்
விஷங்களை இரண்டொரு சிபிஷங்களில் இது
அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறத்தோர் இது
லும் கமடைத்திருப்பது பிரத்தியக் அனுபவ
மானதால் இதைப்பற்றி காம் அதிகம் உறவேண்
டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளாகி
யது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு
அனுப்பப்படும். விசை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு
அனூ 8. தபாற்கலி அனூ 4. டுஜன் 1-க்கு விசை ரூபா 5.
ஏககாலத்தில் 8-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கலி இலம்.
விசைபார்க்குக் 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

காஸ்ட்சுமி கம்மெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய கிரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒழைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலைஸ்வரம், சாதுநோய், கலைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் கிரோகங்கள், சரிதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுகின்ற விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுநிகழ்ந்தது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளைச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு தடவியில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டோல் பண்பண்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சக்தியையும், முகவகிரத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது இதைத் தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கியம் உண்டாகும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதை நாலெண்ணெய் அல்லது தேய்க்கப் பெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மலிசூக்குப் பூசுவதால் கூர்ந்தானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் ரோக சோகாது; கண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிர்ந்து அழுக்காவியூர்ந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 12. தபால்சலி வேறு.

கூந்தல் வளரும் துண்

இதை நாலெண்ணெய் அல்லது தேய்க்கப் பெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மலிசூக்குப் பூசுவதால் கூர்ந்தானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் ரோக சோகாது; கண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிர்ந்து அழுக்காவியூர்ந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 12. தபால்சலி வேறு.

கண்டோய் மருந்து

இது கண்டோய், கண்டூத்தல், உசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்தியை விடா கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை பருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணிக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த மருந்தாகும். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு ரூபா 8. தபால்சலி வேறு.

தபால்சலி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேசமேஸ்வரி தெரு, மதராஸ்.

மேலம ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்தினாலேயே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக நமைச்சல்கள், மேக இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக துர்நீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோண்டும் பலவித வியாதிகள் தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதிகளுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்தா, மற்றொரு முறை சாப்பிடவேண்டும். 8-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருத்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கவ் தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் களை, இருமல், சரம், தலைப்பாரம், கொஞ்சில் கொருகொருப்பு, கண்டோய் முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூபா 12.

காங்கியூர் என்னும் கடிய அரி.

கபிருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தாசம், கடியம், சலி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான சுவாச இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகாப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமல், குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் களைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்திலே இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவிக்காதினொண்டிருந்தவரை தங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இதன் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, கால மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத்

தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுவாதம், முழந்தால்வாதம், குதிகால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், கக்கணுகோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், கொடுப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சென்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், கெய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியது. தேதி, இரைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதிகளைக் கண்டித்துச் சுப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து. இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபால்சலி வேறு.

தபால்சலி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேசமேஸ்வரி தெரு, மதராஸ்.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரைக திடமறிந்து மாத்திரைகளைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் ஓறை தெரிந்துகொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனா 5.

பூகனிப்பட்டல் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேஸியாதி, தேன் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகைகளு, வெட்டுக் காயங்கள், கரம்புச்சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், செல் தீர்ப்பு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரண்டுகள், இரும்பு, கக்குவாய் இரும்பு, வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்விடை உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய கோள்களுக்குக் கைகண்ட ஓஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 „ 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப் பட்டு வருகிற கப்புக்கள் மயிரைச் செம்பட்டை காகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ கரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக கரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு மண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு மூகலட்சணமும் வகைமூ முண்டாகிறபடி கால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் காட்சிலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வாய்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கோழலத்தில் அன்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். கிரைட்டப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாக ஏற்படும். கீர்ச்சுடும்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதானது. இவைகளை நீக்கி எல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருந்து இது. மத்தியம் கிடைப்பது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கலி வேறு.

கர்ணபிந்து

காதில் சிழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கோள்திருத்தல், காதில் கமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருத்தில் 2-துணி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள கோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

வி. பி. தபாற்கலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்கனாகிய துடையின் கிக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாய் படர்ந்து இரவில் ஓயாத கமைச்சலுந் தந்து சித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டாக்கும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் கைலந்தை உபயோகித்த சரீரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. தபாற்கலி வேறு.

கண்டுகமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்ய ஓஷதம், விஷகரம் முதலிய எந்தகைய ஜூரத்தினாலும் தேகம் மெலிந்து கெழுத்துப் போனவர்களுக்கும், வேறு வலியாதிகளால் தாக்கப்பட்டிருக்கிற மந்தரப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி காட்டக்கொண்டு கருமருத்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமாக, உதவர்களுக்கு இது ஒரு அமிர்த மாரும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுகோம். இம்மருத்தை உட்கொள்ளால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழித்து பிப்பின்மையைப் போக்கி தீர்மானத்தைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி கண்டாகும். தேகம் சிவப்படைத்து முகம் வசிகமாவும்.

இம் மருத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்ற, வலிமையுடைய மக்களைப் பெறுவார்கள். சுக இன்பம்சிறையும் அனுபவிக்கலாம், ஸ்ரீமென் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்ஸ் தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துணி கரைவதும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-துணிகள் கரைவதும் காலைமாலை இரு வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இந்த மருது யாதொரு பத்தியமும் இல்லை. அங்கு அங்கு சாப்பிடவேண்டும். இந்த மருது பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு விற்றிருக்கலாம் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு விற்றிருக்கும். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேறு.

கண்டுகமி கம்பெனி, செ. 1/6 வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

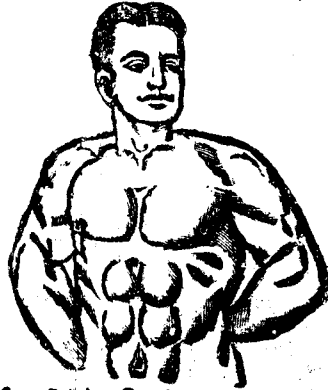
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர பல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல் வலி, பல்வில் சொத்தை, சது வளர்த்திருத்தல், வாய் ரணம், வாய்காற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் என்றும் தலங்கும்படி செய் யும். வாயில் சதா சுகம் கம வென்னும் மனத்தை உண்டாக்கிக் கொண் டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகித்தபடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 2. 6-டப்பிகள் ரூபா 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைகளுக்கு அரை பில்லையும், மற்ற வர்களுக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வற்றிற்றுள்ள சிறு குழந்தைகள் வாய்மற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை ரூபா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

பித்திரர்களே! இந்த அய்யாவு மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியினாலாவது வேறு எந்தச் சாரணத்தினாலாவது இளைத்துப்போ யிருக்கக் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிருத்தி தருவதில் இது சிகரந்த மருந்தாகும். ஆங்கில மூலம் படி. தயாரிக்கப்பட்ட அருமை வான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாக இருக்கும். இரும்பு கோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டிலே வேகத்தில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவர். இந்நூல் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடுகிறோம்.

இது, கரைந்த மயிலாகக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினாலாவது, புழு வெட்டினாலாவது மலிர் உதிர்வதை சிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் திரும். கண்ணோக்கி, சல், கைகால் வார்த்தல் இவை திரும். இன்னும் இது முகவிகாத்ததை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், கரம்புகளுக்கு அதிக ஈதுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சாப்பிடுக்கும். ஆயிரே சந்தை ஆணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களா வுண்டாகும் போகங்களா சிவர்த்திக்கும். சந்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். ஸுஸ்கிரு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை திரும்.

இந்தச் சஞ்சிகையை நல்ல போதுஷத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இரண்டில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேக விடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. நூலுள் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் படித்தில் அவனுடைய தேகம் கஞ்சிராமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

தனடைச்சி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

புத்திர சந்தான எண்ணை

ஆண்மலே சொன்னாலும் சொல்ல வாரும்! அப்பனே பெண்மலே யாரு மில்லை என்றெல்லாம் போவதென்று கேட்பா யானால் இரம்புலேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்த்தால் ஊன்யிருத்தால் புழுதரித்தால் உதிரன் கெட்டால் ஓங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்த்தால் தான்மதத்த விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் தலையாட்டிப் பேய்பிணியால் தரிசாநென்னே.

கந்திரசனின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அகம்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோரி மந்திரி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருக் காலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-சாச அளவு உண்ணக்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப் பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷு குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுகூல வான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

செலுக்கு கருதரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து திட மென்று உடைத்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெ யால் சிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுள்ள கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் சிகரந்தது. இதில் கஞ்சா ஆயில் முதலிய வாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வஸ்து ஷுதித்த காரணத்தாலும், கரம்பற்ற போக துசர்த்தி யானது இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப் படத்தக்க விதமாய் உண் டாக்கி ஒரு விதமான ஷு துத்தியையும் கொடுக்கும்.

இது, கரைந்த மயிலாகக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினாலாவது, புழு வெட்டினாலாவது மலிர் உதிர்வதை சிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் திரும். கண்ணோக்கி, சல், கைகால் வார்த்தல் இவை திரும். இன்னும் இது முகவிகாத்ததை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், கரம்புகளுக்கு அதிக ஈதுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சாப்பிடுக்கும். ஆயிரே சந்தை ஆணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களா வுண்டாகும் போகங்களா சிவர்த்திக்கும். சந்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். ஸுஸ்கிரு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை திரும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்த, அயம், கார்த்தம் முதலிய உயர்த்த உலோகச் சாக்குகளும், சஞ்சிகிக்கு சிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்ட ஷ் சிறந்த கைப்பாசு செய்யப்பட்டதால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் தானே தெரியும். 20-மாதத்திரைகொண்ட சோ 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தனடைச்சி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

சூதக நிவாரணி மாத்திரை.

கந்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பழிஷ்டை (சூத) பிரமமாக வெளிப்படாமல் காலத்தாழி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே இருத்தல், வயிற்றுவுலி, ஜூசம், மாப்பு கோய், மயக்கம், கழுத்தினிவி, ஜூன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு நீர் பெருக்கெடுத்தல், முர்ச்சையாகுதல், மாப்பு பட்டவென்ற அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதாந்திரக் காலம் சூத சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்த கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்ளி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

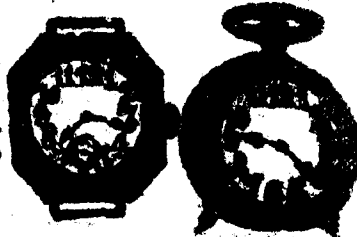
இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தலை, இரும்புவினால் உண்டாகும் இளைப்பாறும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தை குணப்படுத்தும், சீரத்தினுடைய ஓக் வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைத் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஒளவுதம்

இந்த இரகசிய கருவைத் தடுக்கும் ஒளவுதம் ஜர்மன் தேசத்தில் சென்சுசு கட்டி அசேச பண்டித மேதாவிகளால் பரிசோதிக்கப்பட்டு தேசாபி வந்த தங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் மறு தேசத்தில் வரவுக்கு மிகுதிய குழந்தைகளைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பணவீதம் கட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் கொந்து நிலை இடை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் ஒரு ஒளவுதம் தருவிக் கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஒளவுதம் துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 2-0-0.

டேபில் டைம்ப்ரீஸ் இனாம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்கு திறவர்களுக்கு மேஷ்யூயின்பேரில் கைக் கைக்கெடிய ஒரு அழகான டேபில் டைம் பீன் இனாமுடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும். ஒத்துங்கள். விலை ரூ. 6-4-0. தபால் உலி பிரத்தியேகம்.

சுருதுரிதி டிபோ, செ. 1/8, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

முதல்தரமான V. H. R. A Quality பெருங்காயம்

அசேச உணவை, இனிமையும்பெற்றி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் கல்லை கருங்காயம் கிடைப்பது அரிதா இருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத் தவிரித்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்வதென்றே மேலும் எங்களாக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங் காயம் உயர்ந்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விலை சரசமான கல்விடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுவோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இரத்தல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2. } தபால் உலி வேறு.
1-இரத்தல் ரூபா 1-1-0.

மோகினி பரிமா

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனம் சாமான்கள் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக்கொண்டால் இன்றுமலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். உத்தமத்து வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தாவல்லது. விலை அனா 12.

இனம் சாமான்:-1 செண்டுபுட்டி, 1 செண்டும் படம், 1 ஜவ்வாது பிச்சு, 1 கைச் சாந்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

ப்ரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும்

ரப்பர் பெவ்லாரிகள்.

சூத்தரித்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புருஷர்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவிகள் வரவரும் உபயோகிக்கலாம்.

செ-1. ஐந்த் 1க்கு ரூ. 1-12-0, செ. 2. ரூபா 1, செ. 3. விலை அனா 12. செ. 4. விலை அனா 8.

ரப்பர் பெவ்லாரி.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றியமையாததென்ற சூதப்படுதலும் டாக்டர் மேரிஸ்டோப்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுவதுமான இந்த மெல்லிய பெலாரியை எந்த ஸ்திரீயும் சூத்தடைக்கக் கூடிய உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம், உபயோகிக்கும் விதம் சேர்த்த அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2 4 0 செ. 2. ரூ. 2 0 0

சுருதுரிதி டிபோ, செ. 1/8, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மாணிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும் மகா சந்தனத்தித் தைலம்.

அன்பர்களே! வெயற்காலத்திற்கு தினந்தினம் இந்த மகா சந்தனத்தித் தைலம், சிறந்த பல முலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைச் சத்தினாலும், பசும்பால் முதலிய சிரோஷ டகான சந்தன வகைகளினாலும் சித்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின் மேல் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளி வந்திருக்கிறது.

தாதுக்கணக்கான பணச் செலவின் மேல் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளை நீங்கலாம், இந்த சந்தனத்தித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கணவான்கள் அநேகம் நற்சாஷிப் சத்திரங்கன் அனுப்பி வருகின்றனர்.

இந்ததைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறைப்படி, சிரசில் தேய்த்துச் சிலைக்கா கட்டி வெங்கீரில் ஸ்நானஞ்செய்து வரு வதால் கண்ணரிச்சல், கண்களில் நீர் வடி

தல், காதுநோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைமை, கண்ணாடியடி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டி, காமாலை, அஸ்தி சரம், காதுநீர் வகைகள் வரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டைப்பிணு துண்டான துர்காற்றங்கள், சொறி, சிரங்குன், நமைச்சல், பீனியம், கபால குலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; சூரண சத்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு எல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து நீடித்து ஸ்நானஞ் செய்துவருவதால் மூளைக் கொதிப்பு நீங்கித் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அதிர்ச்சி, தடிதுடிப்பு, தலை வலக்கம் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும்; சித்தத்தினால் கரைத்த உரோமங்கள் கருமை யடையும்.

இந்ததைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினந்தினம் தேன பதார்த்தங் களையும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பசல் சித்திரை, ஸ்திரீ சம்மோகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

ஒருக் வீலை 1 செர் தைலம் அடங்கிய டிக் ரூபா 1-12-0

ஒருக் வீலை 2 செர் தைலம் அடங்கிய டிக் 1-0-0

வாத ஜீர்ணபி லேகியம்.

இந்த லேகியத்தை செக்கைக்காய் பிரமாணம் காலை, மாலை சாப்பிட்டால் டிக்ஸி மத்தம், உயிற்றுவி, குன்மம், வாதம் முதலிய அநேக ரோகங்கள் நீங்கும், மத்திய விவரம் மருத்தடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டபி 1-க்கு வீலை ரூபா 1. தபால் செலவு வேறு.

விலாசம்:—தனலட்குமி கம்பெனி,

கே. டி. வேங்கடேசமேந்திரி தேகு, சேனகார்பேட்டை, மதராஸ்.

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் இயற்றிய நூல்கள்.

பெரியபுராணம் - அரும்பத கு. அ.	சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை கு. அ.
விசேட ஆராய்ச்சித் குறிப்	விருந்து 0 8
புரையும், வசனமும் 7 0	சமரச சன்மார்க்க போதம் 0 8
மனித வாழ்க்கையும், காந்தி யடிகளும் 2 8	தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும் 0 8
பெண்ணின் பெருமை அல் லது வாழ்க்கைத் துணை 2 0	இமயமலை அல்லது தியானம் 0 6
தமிழ்த் தென்றல் 2 0	காரைக்காலம்மையார் திரு முறை—அரும்பதக் குறிப் புரையுடன் 0 6
பட்டினத்தார் திருப்பாற் றிரட்டு—பொழிப்புரையுடன் 2 0	கடவுள் காஷியும் தாயுமானும் 0 4
முருகன் அல்லது அழகு 1 0	தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம் 0 4
இராமலிங்க சுவாமிகள் திரு வள்ளம் 0 12	உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப் பாடல் 0 4
என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே 0 8	முருகன் அருள் வேட்டல் 0 4
சைவத்தின் சமரசம் 0 8	நாயன்மார் 0 3
சைவத்திறவு 0 8	சமரச தீபம் 0 2
	நினைப்பவர் மனம் 0 2
	சைவ சமய சாரம் 0 1

வடுவூர்-கே. துரைசாமி ஐயங்கார் B. A. எழுதியவை.

திரு. அ.	திரு. அ.
திருமபர சாமியார் பால்ய வீலை 5 0	நீலலோசனி 1 2
மிவிஸ் லைலா மோகினி 3 0	கலியாண சுந்தரம் 1 2
மன்மதபுரியின் மூடிமத்திரம் 2 12	நங்கை மடவன்னம் 1 2
கனகாம்புலம் 2 12	சிங்கார சூர்யோதயம் 1 2
திஸ்ஸநாயகி 2 4	மிஸ்டர் பூச்சாண்டி எம்மே! 1 2
துரைக்கண்ணம்மாள் 2 4	சோமசுந்தரம் 1 1
ஸ்தானந்த போதக சாமியார் 2 4	டாக்டர் சோனாசலம் 1 2
பன்னியூர் பட்டாடோப சர்மா 2 4	பச்சைக்காளி 1 2
லக்ஷ்மீகாந்தம் 2 0	சமயசஞ்சிவி 1 2
திரிபுராகந்தரி 2 0	சொக்கன் செட்டி 1 2
இராஜேந்திர மோகன 2 0	பூஞ்சோலையம்மாள் 1 2
வசந்த கோகிலம் 1 4	சிவராமகிருஷ்ணன் 1 2
முத்துலக்ஷ்மி 1 4	மாயசுந்தரி 0 12

செய்யூர்-எஸ். சாரநாயகி அம்மாள் எழுதியவை.

திரு. அ.	திரு. அ.
சிவபாச்யம் 1 8	நித்யகல்யாணி 0 12
அபாரஞ்சி 0 12	சண்முகவடிவு 0 5
ஞானக்கொழுந்து 0 12	மன்மத விஜயம் 0 4
சம்பந்தகுமார் 0 12	

எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியவை.

திரு. அ.	திரு. அ.
தனசமணி 2 4	வசந்தா 1 8
பத்மாட்சி 2 0	வீரகேசரி 1 8

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

நா தன் தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆரணி-தப்புசாமி ஓதலியார்		ரூ.	அ.	துயரானன் கதை	ரூ.	அ.
ஆரணசெல்வாம்பாள் 5 பாகம்	9	10		பூலோக லக்ஷ்மி கதை	...	0 12
கற்பகச் சோலையின் அற்புதச்				கனகரத்தினம்	...	0 10
கொலை	...	1 4		கண்டிராஜாநாடகம்	...	0 8
கடற்கொள்ளைக்காரன் 2 பாகம்	3	4		நவீன சுந்தரி	...	0 10
கதலும்பாள் 2-பாகம்	...	3 0		கம்பராமாயண சம்பிரதாயச் சுவடிக்	...	0 12
கோகராயகி	...	1 0		குசேலோபாசனியின் கதை	...	1 0
வினாயாபுரம் சாமான்	...	1 6		பூபாலன்	...	0 8
மலையத்தி 2-பாகங்கள்	...	3 0		உதயன்	...	0 7
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்	...	0 14		தசக்கிரீவன்	...	0 14
இத்திராபாய்	...	2 8		போஜ சரித்திரம்	...	0 5
அமராவதி 2-பாகங்கள்	...	4 0		சதானந்தர்	...	1 4
கஞ்சன் அறையின் மர்மம்	...	1 3		ஜீயகன் வசனம்	...	1 0
கற்கோட்டை	...	2 0		கர்ணன் சரிதை	...	0 12
பூங்கோதை	...	0 10		பீஷ்ம விஜயம்	...	0 10
கீரகாதன்	...	0 12		கீர்த்திசங்கன்	...	0 8
கனகபூஷணம் 2 பாகமும்	...	3 8		முப்பெருந்தாசர்	...	0 10
கமலசேகரன்	...	1 12		அரிச்சந்திரன் சரிதை	...	0 8
கிணகரசுந்தரி	...	1 0		கீலக்கொடி	...	0 5
சத்தினபுரி ரகசியம் 8 பாகமும்	16	2		மணவான்	...	0 3
சத்திராபாய்	...	2 0		பாசராமன்	...	0 3
இராஜாமணி	...	2 0		சிசுபாலன்	...	0 8
இரத்தினபாய்	...	1 12		அங்கதன்	...	0 4
கதனபூஷணம்	...	1 0		தசாவதாரம்	...	0 6
கவீரணும்பாள்	...	0 12		கிருஷ்ணன் துற வசனம்	...	0 8
கேதவசுந்தரி	...	1 4		சண்டோபாசனம்	...	0 6
குணசுந்தரன்	...	0 12		கருணாரும் சத்தியவீரனும்	...	0 8
மதமாணவன்	...	0 14		சத்தியவாசனி	...	0 4
ஆனந்தவதி	...	2 0		விமலன்	...	0 4
கிண்கர மாயவன்	...	1 8		கண்ணப்பிரான்	...	0 4
கூங்குத்திவெண் துண்டி-ஜயங்கன்	1	12		செய்யப்பட்டபுத்திரி	...	0 4
அபிமானகிம், சுந்தர்	...	0 2		காலமத்திரி பகை	...	0 4
கைவல்லியா நாயகி வசனம்	...	1 3		மங்கலசேகரன்	...	0 6
சோகதாவிஞ்சை	...	0 7		தக்கன்	...	0 6
				கிமந்தனி	...	0 8
கதல் சங்கராஜ ராமாயணம்	...	4 0		நான்குகோடி	...	0 4
பூ ராமகிருஷ்ண புரம ஹம்சகுண்டப				மதிமோசலிங்கன்	...	1
சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1	12		மெய்க்காதலி	...	0 8
வினோகானந்தர்	...	4 0		மேனாமினாக்கி கதை	...	0 8
பழிழ் மெய்யியா மெய்கா	...	3 0		கீனாகானன் ஞானேந்திரி	...	0 8
காதலி மாதவன் 2 பாகம்	...	2 0		மனோன்மணி கதை	...	0 8
கலையான பகவதி	...	1 0		கோமளவல்லி கதை	...	0 8
அற்புதவகீத மம்மை	...	1 0		விதவந்தி கதை	...	0 8
அகட வித விவாச வினோதம்	0	10		தாலிகட மந்த கதை	...	0 5

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பேட்டி ரூ. 167, மதராஸ்.

169786